

SREČNO *78

Pomembni uspehi tudi v letu 1977

Iztekajo se zadnji dnevi 1977 leta, kateremu so dajali posebno obeležje jubileji tovariša Tita in naše partije. To veliko obdobje zgodovine jugoslovanskih narodov in narodnosti, ki je globoko povezano z imenom in delom tovariša Tita, smo delovni ljudje in občani občine Velenje počastili z odkritjem veličastnega Titovega spomenika ter s številnimi novimi delovnimi zmagami, kar vse izraža delo, sporočila in misli tovariša Tita.

Nobenega dvoma ni, da smo tudi v občini Velenje dosegli v zadnjem letu dni pomembne uspehe. Ti niso majhni. Naloge, ki smo jih sprejeli za leto 1977, zapisane pa so tudi srednjeročnem programu razvoja občine, smo večinoma tudi uresničili. Zgrajene so bile nove tovarne in drugi industrijski objekti, med katerimi zagotovo zavzema osrednje mesto slovenski energetski velikan termoelektrarna Šoštanj 4, velenjski rudnik pa je nadaljeval s posodabljanjem proizvodnje. Bogatejši smo tudi za številne druge pridobitve, za nove trgovine, skladiščne, komunalne in druge objekte. V Velenju smo dogradili Četrto osnovno šolo svojemu namenu smo predali več novih vzgojnovarstvenih ustanov, mesto od Paki dobiva drugi dijaški dom, v Topolšici so bili urejeni prvi objekti za potrebe zdravilišča, Šmartno ob Paki pa se ponša z novim zdravstve-

nim domom in lekarno. Vseljenih je bilo več sto novih stanovanj itd. Vse pridobitve leta, ki se izteka, je skoraj nemogoče naštet.

Prizadevanja za doslednje uresničevanje vsebine zakona o združenem delu se kažejo v nadaljnjem poglobljanju samoupravljanja v naših delovnih kolektivih, to potrjujejo številne nove temeljne organizacije združenega dela, za ustanovitev katerih so se odločili delovni ljudje, to kažejo tudi prizadevanja za uveljavljanje dohodkovnih odnosov.

Skrb za človeka, ki jo tolikokrat poudarjamo, v središču pozornosti pa je bila tudi v letu 1977, ni bila in ne sme biti samo fraza. Zato je tudi bila vodilo naših prizadevanj, naših akcij kar vse zagotavlja višji življenjski in družbeni standard vseh delovnih ljudi in občanov Šaleške doline.

Ob prehodu iz starega 1977 v novo 1978 leto je treba izreči vsem našim delovnim ljudem in občanom ter delovnim ljudem in občanom širom po domovini vse priznanje. V akcijah so se znova pokazali in izkazali. Vsem prebivalcem občine Velenje želim v novem letu 1978 v imenu občinske skupščine in v svojem imenu veliko zdravja, osebnega zadovoljstva in delovnih zmag.

NESTL ŽGANK,
predsednik
skupščine občine
Velenje

Na osnovni šoli Gustav Šilih v Velenju so pripravili v počastitev 22. decembra - dneva JLA razstavo orožja in vojaške opreme

Dom SLO Velenje

Član sveta federacije, Franc Leskošek-Luka predal svojemur namenu nov objekt

Tudi delovni ljudje in občani velenjske občine so svečano proslavili 22. december, praznik oboroženih sil SFRJ. Popoldne prazničnega dne je prvi komandant glavnega poveljstva slovenskih partizanskih enot, Franc Leskošek-Luka slovesno odprl nov dom splošnega ljudskega odpora v Velenju. Ob otvoritvi doma je spregovoril predstavnik občinskega štaba enot teritorialne obrambe občine Velenje, Jože Melanšek, Drago Seme pa je prebral pozdravno pismo s čestitko tovarišu Titu ob dnevu oboroženih sil SFRJ.

V domu kulture v Velenju je bila nato osrednja proslava ob prazniku naših oboroženih sil, na kateri je imel slavnostni govor sekretar komiteja občinske konference ZKS Velenje, Franjo Korun. Kulturni pro-

gram pa so izvajali partizanski pevski zbor iz Ljubljane pod vodstvom Radovana Gobca in recitator - gledališki umetnik Polde Bibič.

Praznik so s priložnostnimi proslavami počastili tudi na osnovnih šolah in krajevnih skupnostih naše občine.

Na osnovni šoli Gustav Šilih pa je bila v torek, 20. decembra razstava orožja in vojaške opreme.

OBVESTILO

Današnji, novoletni številki Našega časa, ki je izšla na 24 straneh, je priložen koledar za leto 1978.

Prepričani smo, da boste našli dovolj zanimivega branja za praznične dni. To se bomo trudili tudi v novem letu, ko se bo obseg domačega tednika povečal. Prva številka Našega časa v letu 1978 bo izšla v petek, 6. januarja.

Uredništvo NČ

SEJA SKUPŠČINE OBČINE VELENJE

Predsednik skupščine občine Velenje Nestl Žgank, sklical za 30. december ob 7. uri sejo vseh treh zborov. Na njej bodo obravnavali predlog resolucije o politiki izvajanja družbenega plana občine Velenje za obdobje 1976 - 1980, v letu 1978, predlog za spremembo predpisov s področja davkov, predlog sklepa o soglasju k potrditvi statuta bolnišnice Topolšica in predlog sklepa o imenovanju direktorja bolnišnice Topolšica. Na dnevnem redu so tudi delegatska vprašanja.

VABILO DEDKA MRAZA

Dedek Mraz vabi vse otroke, da pridejo 27. ali 28. decembra ob 17. uri na Titov trg v Velenju, Glavni trg v Šoštanju ali na trg v Šmartnem ob Paki, kamor jih bo prišel pozdravit s spremstvom.

RUDARSKI DEDEK MRAZ

Na Rudarsko elektroenergetskem kombinatu Velenje namenajo veliko skrb otrokom ponesrečenih rudarjev. Vsako leto jih med drugim povabijo na novoletni sprejem v Delavski klub. Tudi v soboto, 24. decembra se je 49 otrok zbralo na takšnem sprejemu v delavskem klubu, kjer jih je pozdravil dedek Mraz in jim prinesel lepa darila.

V letu, ki se izteka, smo skupaj z vsemi našimi delovnimi ljudmi in občani uresničili pomembne naloge pri uresničevanju programa nadaljnega razvoja naše občine in vse naše samoupravne socialistične skupnosti

V letu 1978 želimo vsem našim delovnim ljudem in občanom novih delovnih uspehov in osebnih srečel

Skupščina občine Velenje
Izvršni svet skupščine občine Velenje
Občinska konferenca ZK Velenje
Občinska konferenca SZDL Velenje
Občinski svet ZSS Velenje
Občinska konferenca ZSMS Velenje
Občinski odbor ZZB NOV Velenje
Občinski odbor ZRVS Velenje
Informativni center Velenje

Predlogi brez utemeljitev in široke razprave

Sklepi in stališča izredne zaprte seje komiteja občinske konference ZKS Velenje o organiziranju nove samostojne rizične zdravstvene skupnosti za občini Velenje in Mozirje ter o nadaljnjem razvoju bolnišnice Topolšica - Dosledno upoštevatvi sprejete kadrovske kriterije družbenopolitičnih organizacij SR Slovenije s tem, da se pri uresničevanju kadrovske politike v občini upošteva dogovorjeni postopki in kriteriji

Zadnje razprave o organiziranju nove samostojne rizične zdravstvene skupnosti za občini Velenje in Mozirje ter o nadaljnjem razvoju bolnišnice službe širšega območja so vzbudile veliko pozornost naše javnosti, posebej se spričo številnih polemičnih vesti oziroma komentarjev o tem.

To je bil tudi razlog za sklic izredne seje komiteja občinske konference Zveze komunistov Velenje v petek, 16. decembra. Na njej so bili tudi sekretar izvršnega komiteja predsedstva centralnega komiteja ZKS Franc Šetinc, član izvršnega komiteja CK ZKS Lojze Briški, sekretar medobčinskega sveta ZKKS Celje Janez Zahrastnik ter član centralnega komiteja ZKS Jarižnez Miklavčič.

S kritičnim pristopom so na večerki zaprti seji komiteja občinske konference ZK Velenje po vsestranski presoji soglasno izoblikovali naslednje sklepe in stališča:

1. Komite občinske konference ZKS Velenje ugotavlja, da so bili v javnosti sproženi nekateri predlogi o izgradnji splošne bolnišnice v Topolšici, ne da bi o tem razpravljale družbenopolitične organizacije in ustrezni samoupravni organi. Tudi

predlog o formiranju samostojne rizične zdravstvene skupnosti je bil pripravljen brez ustrezne argumentacije, zlasti pa o njem ni bila izpeljana široka razprava, ki bi omogočala vsem zainteresiranim pravilno odločitev. Zaradi tega tudi zbor uporabnikov občinske zdravstvene skupnosti Velenje na zadnji seji ni sprejel ponujenega predloga.

2. Upoštevač tako stanje se je komite občinske konference ZKS Velenje zavzel za nadaljevanje že začelih razgovorov, prekinjenih v torek, 13. decembra 1977, v Slovenij Gradcu. Potrebno je pripraviti predloge z vso potrebno argumentacijo ter na tej osnovi uresničiti najširšo razpravo o vseh vprašanjih, ki so bila na tem sestanku načeta. Dokler ta razprava ne bo končana, ni mogoče sprejeti nobenega predloga glede ustanovitve samostojne rizične zdravstvene skupnosti.

Komite občinske konference ZKS Velenje se zavzema za uresničitev s srednjeročnim programom opredeljenega razvoja bolnišnice v Topolšici, pri čemer je potrebno na temelju dognanih predlogov izvesti take rešitve, ki bodo optimalne za razvoj zdravstvenih uslug širšega območja.

3. Nekatera druga vprašanja, o katerih je tudi tekla razprava, pa je treba poglobljeno oceniti in o njih spregovoriti tudi na seji občinske konference ZKS Velenje ter sprejeti potrebne sklepe in stališča.

V nadaljevanju petkove izredne zaprte seje je komite občinske konference ZKS Velenje obravnaval tudi nekatera druga aktualna vprašanja, pri čemer je sklenil, da se v razpravi o nekaterih vidikih kadrovske problematike v občini Velenje dosledno upošteva sprejeti kadrovske kriteriji družbenopolitičnih organizacij SR Slovenije s tem, da se pri uresničevanju kadrovske politike v občini upošteva dogovorjeni postopki in kriteriji.

To so sklepi in stališča, ki jih je sprejel komite občinske konference ZKS Velenje na petkovi izredni zaprti seji.

Dodajmo, da je komite občinske konference ZKS Velenje zaradi neupoštevanja določenih izhodišč izrekel kritiko nekaterim odgovornim organom in posameznikom, predvsem tudi z namenom, da se pospeši uveljavljanje načela demokratičnega in samoupravnega dogovarjanja. Komite občinske konference ZK Velenje je nadalje ugotovil, da določene lo-

kališčne, sebične in podjetniške težnje ne omogočajo oziroma zagotavljajo odprtosti občine ter sporazumevanja z odkritim dialogom. Samokritično pa morajo priznati tudi vsi člani Zveze komunistov v občini, kot je poudaril komite občinske konference ZKS, da se niso v zadostni meri zavzemali za seznanjanje delegatske baze in tako omogočili najširše razprave o vprašanjih, o katerih je na petkovi izredni zaprti seji razpravljala komite občinske konference ZK Velenje.

Poudariti velja, da morajo biti stališča in sklepi komiteja OK ZK Velenje ter razprava na seji 16. decembra, nova spodbuda za delo vsem odgovornim delavnikom, v naši občinski skupnosti, tudi spričo doseženih vidnih rezultatov v dosedanjem razvoju zdravstvene službe. Ob tem pa je treba naglasiti, da z doslednimi samoupravno dogovorjenimi načrti in izhodišči, seveda ob upoštevanju teh načrtov in interesov vseh delavcev v združenem delu, zagotovo v prihodnje ne bo več prihajalo do konfliktnih situacij ter nepotrebnih dialogov pri uresničevanju načrtov nadaljnega razvoja, tako zdravstva kot drugih dejavnosti oziroma vse velenjske občinske skupnosti.

Kar največ zdravja, veselja, sreče in uspehov

LJUDMILA PRISTOVŠEK Topolišča: „Če se spomnim nazaj, na dneve leta, ki se izteka, lahko ugotovim, da sem z vsem, kar sem doživela, kar zadovoljna. Bila je nekakšna zlata sredina, ne preveč dobro in ne preveč slabo. Včasih smo bili veseli, včasih žalostni. Najbolj sem veselja tega, da smo se dobro razumeli z otroki, sosedji, skratka z vsemi ljudmi. Najhuje letos je bilo tisto, da me je pestila bolezen in me pesti še vedno. Osemnajst dni sem zaradi tega preživela v bolnišnici in teh dni se res nerada spominjam. Leto si v naslednjem letu želim predvsem zdravje, potem pa bo že nekako šlo. Enako želim tudi drugim ljudem, da bi bili zdravi, srečni in zadovoljni ter, da bi dobro živeli v miru in spoštovanju. Vse to mislim, da je naše največje bogastvo in zato mislim, da si kaj drugega res ne moremo želeli.“

IGINAC MOČNIK, Lokovica: „Reči moram, da je letošnje leto zame dokaj uspešno in da si boljše niti ne želim. Vroče upam, da bo tudi v novem letu tako. Najsrečnejši dogodek zame v letošnjem letu je bilo rojstvo zdravega mučička in pa to, da smo se vsi dobro razumeli. To rmi veliko pomeni in vesel sem, da je tako. Sicer pa bi sebi in vsem ljudem v letu, ki prihaja, želel kar največ zdravja in veselja, sreče in uspehov pri delu. To že sicer zveni kot fraza, je pa najlepše in največ, kar si lahko drug drugemu želimo. Naj velja še tisto, kar sem že omenil, da bi se naslednje leto izteklo vsaj tako dobro kot letošnje.“

IVANKA SUŠA, Šoštanj: „Ne bi mogla trditi, da je bilo leto, ki mineva zame tako uspešno, da kaj boljšega ne bi želela. Mnogo je bilo stvari, katerimi nisem bila zadovoljna, zlasti na področju cenami. Preveč so se dvigovale, naši dohodki pa so ostajali isti. Zato bi si želela, da v prihodnjem letu kaj spremeni v zvezi s tem. Seveda pa je bilo tudi mnogo stvari, ki so me razveseljevale. Najbolj sem srečna takrat, ko se spomnim na svoje otroke, ki so zdravi, brez skrbi in v radostno razposajeni. Vsem skupaj pa želim kar največ zdravih in srečnih dni, da bi jih

preživeli v miru in brez preprirov s komerkoli. Naj se vsakemu izpolni vse skrite želje in da bi z letom, v katerega vstopamo bili resnično zadovoljni.“

ALOJZ KRANJC, Florjan: „Letošnje leto mi je prineslo mnogo uspehov, mnogo zadovoljstva pa tudi veliko problemov. Gradim novo hišo in prav tu sem naletel na veliko težav. Čestokrat sem zaman tekal po trgovinah in iskal posamezne vrste gradbenega materiala in večkrat sem ostal praznih rok. Kljub temu pa je za gradnjo hiše vezan moj največji uspeh, ki sem ga letos dosegel. Hišo sem namreč uspel pokriti in tako so moji načrti oziroma želje, ki sem jih letos imel, izpolnjeni. Upam, da bom ob koncu naslednjega leta vsaj toliko zadovoljen, če že ne bolj oziroma, da bi se vse tisto, s čimer letos nismo bili zadovoljni, v naslednjem letu izboljšalo. Vsem skupaj pa seveda čimveč zdravja, sreče in delovnih uspehov.“

ELA NAPOTNIK, Šmartno ob Paki: „Leto zaključujem uspešno, saj sem ga preživela dokaj dobro, brez večjih problemov in težav. Zelo sem vesela, da sem se preselila v nove delovne prostore, kjer imam mnogo boljše pogoje dela. Sicer pa me moti le to, da moram v trafikah delati tudi ob nedeljah, čeprav le za kakšno urico. Pa kaj moremo, če je tako. Najbolj srečna sem bila letos takrat, ko smo v hišo dobili vnukinjo, ki je zdrava in pridno raste. Želim si, da bi v novem letu doživeli vsaj toliko lepega, kot smo letos in da bi zdravi in srečni živeli v miru in spoštovanju.“

ANTON JAMBROVIČ, Šoštanj: „Leto, ki se izteka, je bilo dobro. Z delom, ki ga opravljam, sem zadovoljen, saj vedno bolj spoznavam, da je delo delničarja cenjeno. Ljudje se me razveselijo, ko potrkam na njihova vrata. Tudi drugače je tu v Šoštanju prijetno. V Šoštanju sem prišel iz Medžimurja in lahko rečem, da sem zadovoljen. Seveda si želim, da bi dobil večje stanovanje — to je ena izmed želja, ki jih imam ob novem letu. Prav tako bi se razveselil povišanja osebnega dohodka. Če pa bi ostalo vse po starem bi bili tudi kar zadovoljni, saj nam je pravzaprav lepo. Živimo v miru in če smo poleg tega še zdravi in pripravljeni delati, res ne potrebujemo nič drugega. Prepričan sem, da bom z delom dosegel v prihodnjem letu še več in si na ta način ustvaril še boljše pogoje za življenje.“

FERDO TAJNIK: „Ja, težko bi rekel, kaj si želim ob novem letu. Po mojem živimo tako lepo, da lepše skoraj ne bi mogli. Če samo pomislim, kako je bilo med narodno osvobodilno borbo in nato prva leta po njej, ko smo obnovili našo porušeno domovino, potem želim samo eno: da se ničesar ne bi spremenilo, da bi vse ostalo tako kot je. Zdaj sem v upokoju, vendar se še vedno ukvarjam s prevozništvom. To delam že zelo dolgo. Včasih sem imel zelo veliko dela, saj so ljudje prevažali večino tovorov s konjskimi vpregami. Tudi danes mi dela ne manjka. Konjska vprega je včasih še vedno dobrodošla.“

Ker sem že v letih, si v letu, ki je pred nami želim v prvi vrsti zdravja, drugače pa želim, da bi bilo tudi to leto tako dobro kot leto 1977 in da bi vladal v svetu mir.“

JOŽICA PIŽORN, Velenje: „Vsak dan se sicer pritožujemo, ker nam to ali ono ni všeč, vendar če nekoliko bolj premislim, moram reči, da nam je zelo lepo in zato si lahko želim samo eno, da bi nam bilo tudi v prihodnje vsaj tako lepo.“

Z novo ustanovo in zakonom o združenem delu smo veliko pridobili in prepričana sem, da bo v novem letu, ko bodo pričeli veljati nekateri novi samoupravni akti vse še bolje. Poleg tega pa se je naša delovna organizacija, delam v Vegradu, samoupravno reorganizirala in menim, da bomo imeli v prihodnje še večje možnosti uspešnega poslovanja. Upam, da se bomo na delovnem mestu tudi v bodoče dobro razumeli, da bomo dobro sodelovali in da bo imela tudi delovna organizacija razumevanje za delavca.

V prvi vrsti pa si želim v novem letu zdravja, miru in sreče.“

MARTIN AUBREHT, Mozirje: „Kaj naj si želim? Naj bo vse vsaj tako kot je bilo letos, sicer posebnih želja nimam. Če bo zdravje služilo tako kot v letošnjem letu bo vse v redu. Sicer pa od prihodnjega leta pričakujem, da bo končno razvezalo gordijski voz, ki ga v Mozirju pri gradnji nove trgovine in s tem pri izboljševanju ponudbe, kot kaže vedno znova zapletamo. Želim si tudi, da bi v našem kraju in v Gornji Savinjski dolini v celoti, nadaljevali z naporom za polepšanje videza naših krajev in pokrajine, da bi večjo pozornost posvetili varstvu okolja, kar je še zlasti pomembno zaradi prireditve „Hortikultura 78“, ki bo prihodnje leto v Mozirju. Kot planinec si želim še nekaj. Želim namreč, da bi gornjesavinjski planinci uspeli uresničiti vse težnje pri gradnji novih, ali obnavljanju starih, postojank. Veliko dela so letos pričeli in v naslednjem letu naj rodi

sadove, saj bodo številni ljubitelji gora v teh postojankah dobili varno in gostoljubno zavetje.“

MARJA JEŽOVNIK, Mozirje: „Seveda ne bi bila prav nič jezna, če bi karkoli krenilo na bolje, prav tako pa ne bo nič narobe, če ostane vse tako kot je bilo v letošnjem letu. Povsem naravno se mi zdi, da si najprej zaželim zdravja, sebi in svojim, poleg tega še dovolj veliko mero uspehov na delovnem mestu in v šoli. Povedati moram, da me veseli podpis družbenega dogovora, s katerim so se organizacije združenega dela obvezale plačati 30 dinarjev na zaposlenega in ta sredstva nameniti za enotno obdaritev otrok na področju naše občine. Obdaritev bodo pripravile krajevne skupnosti in osnovne šole in tako vsem našim najmlajšim v lepi meri osrečile skok v novo leto. Kar se Mozirja samega tiče mi seveda najprej padejo na misel želje po ureditvi preskrbe v kraju, problema torej, ki nas tare že dovolj dolgo, upam pa tudi, da ne bomo zatajili pri razreševanju ostalih nalog, ki stoje pred nami.“

MARINKA RADIŠEK, Šempeter: „O tem, kaj pričakujem od prihodnjega leta bi težko govorila. Bolje bo tako, če rečem, kaj nameravam početi v letu 1978. Marsikaj, vsekakor ne nameravam počivati niti v privatnem življenju niti v službi. Želim nadaljevati študij ob delu, ki sem ga zaradi družinskega prirastka za nekaj časa prekinila in želim si torej uspeha. Ob tem pa ne mislim zanemarjati niti dela v službi, niti svoje družine. Težko bo, tega se zavedam, toda želim si, da uspeš, saj česar si človek zares želi, tudi s težko nujno lahko doseže. Vsekakor pa pričakujem podporo in razumevanje v službi in doma. Prevelikih želja, ki naj bi jih uresničila v letu 1978 nimam, ker je bolje, da človek ostane skromen in uresničuje vsako željo posebej, pa naj bo velika ali še tako majhna.“

VOJKO HREN, Mozirje: „Skoraj zagotovo si vsakdo zaželi zdravja in ne vidim vzroka zakaj si te želje ne bi „privoščil“ še jaz. Razen tega in želje, da bi bilo vse tako kot je bilo, kakšnih posebnih želja nimam. Seveda že kar za začetek leta želim vsem smučarjem in smučičem na Golteh čim debelejšo snežno odejo in kar največ poslovnih uspehov, saj kaže, da so se letos zares dobro pripravili. Tudi v Mozirju bo treba marsikaj postoriti in se med drugim dobro pripraviti na leto hortikulture in na osrednjo prireditev pod imenom „Savinjska roža“ seveda še organizacijo si želim, da bi mladi po vseh osnovnih organizacijah še resneje pristopili k delu, saj so pred nami zahtevne naloge, ki jih ne bomo mogli niti smeli zanemariti.“

Ob prazniku oboroženih sil

V sklop prireditev praznovanja naših oboroženih sil v moziški občini je sodila tudi osrednja proslava, ki so jo v nedeljo pripravili v krajevni skupnosti Luče ob Savinji. V prenapolnjeni dvorani se je zbralo veliko gostov in krajanov, ki jim obiska zagotovo ni bilo žal. V pestrem in zanimivem programu so se na proslavi predstavili mladinski pevski zbor z osnovne šole, njeni recitatorji in najmlajši športniki, moški zbor iz Luč, mladinci so se predstavili z odličnim recitalom in skupno z mladinkami ob spremljavi ansambla zapeli nekaj revolucionarnih pesmi v sodobni prireditvi. Med nastopajočimi je požel še zlasti veliko odobravanje harmonikar Radivoje Miladinovič iz karavle v Logarski dolini.

Proslavo so seveda izkoristili tudi za svečano podelitev odli-

kovanj in priznanj za dosežene uspehe na področju obrambnih priprav v minulemu letu. Komandant teritorialne obrambe občine Mozirje je za izredno prizadevanje pri usposabljanju za nudenje prve pomoči pri pouku civilne zaščite ter za doseženo prvo mesto na občinskem in sedmo na republiškem tekmovanju nagradil članice ekipe iz Solčave. Knjižne nagrade so prejeli Dragica Plesnik, Marija Moličnik, Marija Plesnik, Janica Havdej, Marija Štifter in Zofija Pečovnik. Republiški sekretariat je podelil naslednja priznanja: občinska gasilska zveza ga je z vsemi svojimi društvi prejela za tvorno vključitev v aktivnosti civilne zaščite. S svojim častniškim kadrom je prevzela skrb za pouk in urjenje gasilske tehnične enote. S pravnim usmerjanjem je gasilstvo

v občini izredno napredovalo tako v kadrovskem kot materialnem smislu ter se tako uspešno vključevalo v reševalne akcije ob elementarnih nesrečah; Anton Hribernik je bil več let zaposlen v upravnem organu za ljudsko obrambo in bil pozneje predsednik sveta za notranje zadeve. Sedaj je predsednik koordinacijskega odbora pri SZDL in je veliko svojih naporov posvetil pravilni usmeritvi in delovanju odborov za SLO; Bojan Karče je že več let predsednik odbora za SLO v krajevni skupnosti Mozirje. Pod njegovim vodstvom so dosegli odlične uspehe pri obrambnih pripravah in obrambni načrt uspešno preverili v vojaški vaji. Predsednik Tito je za zasluge pri utrjevanju bojne pripravljenosti enot, za vneto pri uresničevanju postavljenih nalog in za delo pri krepitvi ljudske obram-

be z Redom za vojaške zasluge s srebrnimi meči odlikoval Franca Urlepa, Jožeta Rakuna in Jožeta Kumra. Vsi prisotni so še zlasti navdušeno sprejeli vest, da je občinski štab teritorialne obrambe prejel letošnje Odličje 22. decembra za uspešno skupno delo in dosežene uspehe na področju obrambnih priprav z mladimi in razvijanju revolucionarnih tradicij v letu 1977. Komandant štaba, Jože Celinšek je odličje prejel v petek na osrednji prireditvi v Kranju iz rok predsednika republiške konference ZSMS Ljuba Jasnič in komandanta ljubljanskega armadnega področja Franca Tavčarja-Roka.

J. P.

Čestitka komandantu štaba TO Jožetu Celinšku za republiško odličje 22. decembra

Dobro, a ne dovolj

Gospodarstvu moziške občine je krenilo na bolje — Objektivne težave niso opravičilo za lastne slabosti — Hitro naraščanje zaposlenosti — Manjše število temeljnih organizacij z izgubo

Glede na prikazane rezultate iz tekočega poslovnega zruženega dela moziške občine bi lahko trdili, da se ti izboljšujejo. Z njimi pa zaradi nekaterih stalnih slabosti, najprej pri ustvarjanju in nato pri delitvi dohodka, ne moremo biti zadovoljni. Predvsem zaradi tega ne, ker bi nadaljevanje pojavljanja teh slabosti, v največji meri subjektivnega značaja, ogrozilo dosego strateških ciljev, ki so opredeljeni v družbenem dogovoru o temeljnih plana do leta 1980 in ki so hkrati iztočnica za nadaljnji razvoj moziške občine. To potrjuje tudi analiza poslovnih rezultatov organizacij zruženega dela za tričetrtletje tega leta.

Primerjalna ocenitev poslovnih rezultatov z enakim obdobjem lani je težavna zaradi nekaterih sprememb, ki jih moramo dosledno upoštevati, če želimo dobiti kar najbolj realno sliko dosežkov. Te spremembe so predvsem: nižja primerljivost osnovna zaradi slabih poslovnih rezultatov OZD v enakem obdobju lani, ki je bila posledica nizke rasti proizvodnje in spremenjenih zakonskih predpisov; zaradi tega, ker letošnji poslovni rezultati temeljijo na novem kontnem planu; dohodek se po določilih zakona o združenem delu razlikuje od dohodka po starih predpisih; slednjič je treba upoštevati tudi dejstvo, da na

rast dohodka v letošnjem letu vplivajo tudi vnovčene terjatve iz prejšnjega leta.

Glede na določeno konjunkturo, ki vlada na domačem trgu je trend gibanja moziškega gospodarstva ugoden, ne pa zadovoljiv. Objektivno pogojeni recesivno-konjunktorni ciklusi, ki na gospodarstvo nujno vplivajo, namreč ne odpravljajo in niti ne opravičujejo notranjih slabosti, kot so slaba organizacija dela, neodgovornost ali neznanje posameznikov, slaba izkoriščenost delovnega časa, umskih potencialov ter podobno. Vse to povzroča, da so učinki nižji od pričakovanih.

Gospodarstvo je v devetih mesecih ustvarilo za 32 indeksnih točk celotnega prihodka več, kot v enakem obdobju lani. Zaradi ugodnega gibanja razmerja med celotnim prihodkom in porabljenimi sredstvi se ekonomičnost poslovanja izboljšuje, neposreden rezultat tako ugodnega gibanja je tudi ustvarjeni dohodek, ki ima letos visoko stopnjo rasti, z indeksnim izrazom 166. Gospodarstvo je letos ustvarilo za 90.985 tisoč dinarjev več dohodka kot v primerjalnem obdobju lani. Kljub temu pa takšen rezultat ni zadovoljiv, saj pomeni le 65,5 odstotka načrtovanega dohodka. Struktura dohodka kaže, da zmerno narašča delež za

skupne in splošne potrebe in hitreje delež za ostale namene, pada pa delež tistega dohodka, ki ostane organizacijam zruženega dela.

Ze sicer nizka reprodukcijska sposobnost gospodarstva občine Mozirje ne beleži enakih primerjalnih indeksnih vrednosti, kot ostale doslej omenjene kategorije, kar še naprej kaže na nizko osnovo ter na investicijsko nesposobnost gospodarstva. Slednja povzročata nizjo stopnjo gospodarske aktivnosti, ki pogojuje nazadovanje ali stagnacijo gospodarskega razvoja in splošnega družbenega standarda.

Po podatkih iz devetmesečnega obračuna je razvidno, da zaposlovanje v občini hitro narašča. Število zaposlenih je letos večje za 276 ali za deset odstotkov in dosega številko 3045 zaposlenih v gospodarstvu. Poprečni mesečni netto osebni dohodek se je med primerjalnimi obdobji povečal za 21 odstotkov in dosega 4226 dinarjev, kar pa je še vedno za 7,3 odstotka pod republiškim povprečjem zaposlenih v gospodarstvu. Glede na 14,4 odstotni statistični dvig življenjskih stroškov so zelo porasli realni osebni dohodki, kar pa seveda ni v skladu z doseženimi rezultati dela. Slednje potrjuje tudi podatek, da se je produktivnost povečala samo za 6 odstotkov.

Obseg izgub je letos za 29 indeksnih točk nižji kot v enakem obdobju lani. Po devetih mesecih je lani 13 temeljnih organizacij ustvarilo 34.872 tisoč dinarjev izgub, letos pa je imelo pet TOZD 10.178 tisoč dinarjev primanjkljaja. Na koncu velja omeniti še nekatera značilna gibanja v gospodarstvu moziške občine v letošnjem letu:

- terjatve zopet hitreje naraščajo kot obveznosti,
- zaradi tega hitro narašča potreba po kreditih za obratna sredstva (indeks 159),
- vrednost bančnih in drugih kreditov znaša že 90 odstotkov od doseženega družbenega proizvoda, po zaključnem računu za leto 1976 je bil ta delež 73,9 odstotka,
- opazna je hitra rast zalog gotovih izdelkov in trgovskega blaga (indeks 143), ki je večja za 43.540 tisoč dinarjev med primerjalnima obdobjema, kar ima lahko nedvomno negativne posledice v prihodnjem obdobju.

J. P.

v središču pozornosti

Srečanje s Tonetom Svetino

V Tovarni usnja v Šoštanj so pripravili srečanje s pisateljem in kiparjem Tonetom Svetino — Kulturo približati delovnemu človeku

V Tovarni usnja Šoštanj so letos pristopili k akciji približati kulturo delovnemu človeku. V ta namen so organizirali že več razstav v jedilnici in tako omogočili slehernemu delavcu, da si jih je lahko ogledal. Zanimanje za takšne prireditve je v tej delovni organizaciji precejšnje.

Pisatelj in kipar Tone Svetina je spregovoril o svojem življenju in delu

V soboto 17. decembra je pripravila sindikalna organizacija v Tovarni usnja Šoštanj srečanje s pisateljem in kiparjem Tonetom Svetino. Srečanja so se udeležili poleg zaposlenih te temeljne organizacije še številni krajanji Šoštanja in okolice. Tone Svetina je prisotnim pripovedoval o življenju in delu, odgovarjal pa je tudi na številna vprašanja.

Po srečanju z delavci sem zaprosila Toneta Svetino za krajši razgovor. Povedal je, da je bil zelo vesel povabila Tovarne usnja Šoštanj. Seveda pa to ni njegov prvi obisk v delovni organizaciji. Je častni član delovnega kolektiva Almire in Tovarne veriga. Delovne kolektive obiskuje že 25 let in to zaradi tega, da se od delavcev česa nauči. O tem meni: „Pisatelj, ki je odtrgan od proizvodnje, kjer se bori za socializem, ne more realno opisovati tega boja, kajti osnovna bitka je vedno v tovarni ali v krajevni skupnosti. Prav zaradi tega sem jaz vedno počaščen, če me kakšen kolektiv povabi. Prijeto sem bil presenečen nad srečanjem tu v Šoštanju. Bila je zelo zanimiva razprava in koliko knjig so mi pri-

nesli podpisati. Moram reči, da ne držijo, da ljudje ne berejo veliko.“

Na vprašanje, kaj meni kot pisatelj o prenašanju tradicij narodno-osvobodilne borbe na mladi rod, je odgovoril: „Revolucija se leta 1945 ni končala. Revolucija traja še danes. Tako imajo borci in mladina dovolj nalog. Mlada generacija, ki stoji na ramenih prejšnje, vidi dlje in bolje, ampak na osnovi izbojevanje borbe in menim, da se morajo mladi vedno učiti na tistem, kar so starejši doživeli in na njihovih izkušnjah naprej graditi. Med narodno-osvobodilno borbo se je porodila ideja samoupravnega socializma in revolucija je temelj najvišjih moralnih vrednot iz katerih naprej gradimo naš socializem. Mislim, da je človek toliko močan in toliko svoboden, kolikor je sposoben in močan, da brani svobodo. Branil pa jo bo, če ve, zakaj se bori in če ve, da mu ta način življenja ustreza, če ve, zakaj se bori in če ve, da mu ta način življenja ustreza, če ustreza njegovemu cilju — cilju, zaradi katerega je šel v borbo.“

Ob koncu pogovora je Tone Svetina odgovoril še na eno vprašanje: Koliko je zažvela kulturna politika na osnovi katere se kultura in umetnost vračata v bazo neposrednega proizvajalca?

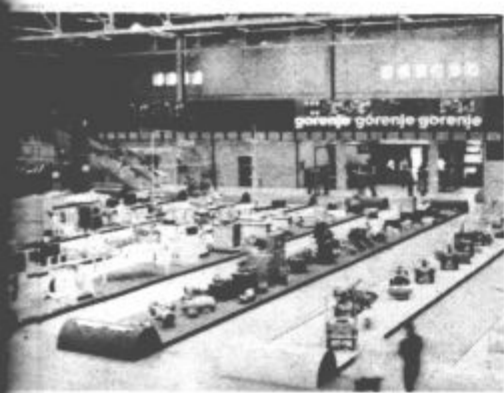

Prisotni so z zanimanjem prisluhnili pripovedi Toneta Svetine

SVET KRAJEVNE SKUPNOSTI
in KK SZDL Konovo

želita
delovnim ljudem in
krajanom Konovega
uspešno leto 1978.

Čestitki se pridružujejo družbenopolitične organizacije Konovega.

25 let skupnega dela Gorenja

25. letni jubilej bo Gorenje obeležilo s prizadevanji in akcijo, da bi kar največ ustvarili, in to za družbo in zase.

V vseh naših tovarnah moramo ustvariti novo vzdušje, ki ga Gorenje zasluži za 25. let obstoja, vzdušje za še hitrejšo uveljavljanje ekonomskih rešitev zakona o združenem delu, za uveljavljanje slehernega delavca kot subjekta sistema Gorenje, na katerem je Gorenje zmeraj gradilo in ki mu je omogočilo uveljavitev na jugoslovanskem in svetovnem tržišču kot gigante, ki je sposoben razvojno, tehnološko in znanstveno združiti in povezati dislocirano proizvodnjo in s pridobljenim znanjem omogočiti razvoj tudi drugim.

To smo tudi že dokazali. Iz „družbe“ nerazvitih preraščajo med razvite kar 3 občine v Sloveniji, in to s pomočjo programov, ki jih je uredilo Gorenje v občinah Radlje ob Dravi, Gornje Radgone in Lendave. Zadnji čas pa se pojavlja Gorenje tudi na območju Črnomlja, kjer se želimo investicijsko še bolj angažirati. Ob tem pa začnemo v zadnjem času tesneje sodelovati z več delovnimi organizacijami na razvinih območjih drugih republik ter pokrajine, posebej na Kosovem in v Makedoniji. Naš koncept sodelovanja in povezovanja je torej zavajen na celotnem jugoslovanskem prostoru, ki vključuje v poslovno plansko skupnost in produkcijsko celoto DOM.

Nadaljnje dograjevanje sistema in dohodkovnih odnosov bo razčistilo tudi probleme, s katerimi si se še srečujemo, in nas še tesneje medsebojno poveže. Morda bo kdo dejal, da govorimo preveliki širini Gorenja in da ob tem pozabljamo na Velenje, kjer se je začelo Gorenje razvijati in kjer je matična tovarna. To pa ni res, saj v velenjskemu Gorenju lahko samo v ponos, da smo ustvarili oziroma dosegli to, kar Gorenje danes predstavlja. Sicer pa se v Velenju razvijajo tudi, ki delujejo na tehničnem, marketinškem in ekonomskem področju, torej strokovnjaki, ki so „zasadili lopato“ v znanstveno raziskovalno polje.

V zadnjem obdobju je prišlo do nadaljnje specializacije funkcij, ki združujejo delo v Gorenju. Določene so naloge nove delovne organizacije Gorenje – Promet – Servis, ki združuje funkcije vseh delovnih organizacij Gorenja na jugu, to je od tržnih raziskav, prodaje doma, vozovca ter servisiranja. Tako smo osvobodili vse proizvodne organizacije dela, kar zadeva tržišče in nalozili novi delovni organizaciji skrb za tržišče in nastop na tržišču. V ustanavljanju je tudi posebna delovna skupnost, ki bo skrbela za tehnični razvoj, za razvoj programa Gorenje – OMM. Ob tem ne bi posebej omenjal tudi drugih nalog v zvezi s skupnimi zadevami, pri katerih gre tako za poenotenje sistema Gorenje kot za skupni center kakovosti, standardizacijo posameznih proizvodov, skupno ustanavljanje in izvajanje trgovinskih podjetij itd. Vse to pa povezuje in točno določene smernice s planom, ki ga sprejemamo za svojega sleherni delavec. Plan pa že naprej razmejuje posamezne funkcije ter tudi najde demokratičnejše ter ekonomsko najustreznejše delitev in uporabo dohodka.

Za Gorenjem je res 25 let skupnega dela, a, začeta v obdobju uvajanja samoupravljanja v Jugoslaviji in ki ga zdaj nadaljujemo s kar najbolj doslednim uresničevanjem vsebine zakonov o združenem delu. Gorenje se je razvijalo v okviru novih odnosov, za katere smo se dogovorili. Jubilej 25-letnice Gorenja, bomo praznovali v znamenju misli tovarniša Edvarda Kardelja: „Samo človek, ki prevzame tudi odgovornost za svojo svobodo, je lahko svoboden!“

Ta misel, to načelo, je bilo prisotno v vseh 25 letih nastajanja in rasti Gorenja. Zato bomo

tudi naš jubilej obeležili s prizadevanji in akcijo, da bi kar največ ustvarili, in to za družbo in zase.

Vsem delovnim ljudem in občanom v krajih, kjer so tovarne Gorenja, posebej pa še 17.000 delavcem Gorenja širom po Jugoslaviji in v svetu želimo srečno, zadovoljno in uspešno Novo leto 1978.“

generalni direktor

IVAN ATELŠEK,
SOZD GORENJE

V novo leto z velikimi načrti

Prebivalci krajevne skupnosti Šmartno ob Paki bogatejši za marsikakšno pridobitev in delovno izkušnjo

„Če skušamo pod leto, ki mu že odštevamo zadnje ure, potegniti črto in ga oceniti po uspešnosti, potem bo bržkone veljala naslednja ugotovitev: vsi delovni ljudje in občani s področja Šmartnega ob Paki smo lahko z delom, ki smo ga letos opravili v naši krajevni skupnosti nadvse zadovoljni.“

Naš kraj stopa v novo leto bogatejši za marsikakšno pridobitev in delovno izkušnjo. Skrajša ni področja v delu naše skupnosti, kjer ne bi dosegli kakšnih vidnejših rezultatov. Kljub temu, da je o mnogih naših akcijah bilo že dosti govora, naj naštujem še enkrat vse tisto, kar nam je letos uspelo izvesti. Prav v teh dneh gre do koncu dela na najnovejšem objektu v Šmartnem, ki ga vsi že tako dolgo in nestrpen pričakujemo. V njem bo nov zdravstveni dom z manjšo lekarno in laboratorijem, pošta in kar sedemnajst stanovanj. O pomembnosti vsega tega najbrž ni potrebno preveč izgovarjati besed, še posebej če upoštevamo dejstvo, da bo z uporabo starih prostorov rešen problem domovanja nekaterih organizacij in društev, ki delujejo pri nas. Drug pomemben objekt, ki je bil letos dograjen v Šmartnem, je gasilski dom, ki nam je prav tako nujno potreben. Uredili smo tudi nekaj perečih komunalnih problemov. Posodobili smo cesto po Hudem potoku, pri čemer so se naši krajski zelo izkazali, saj so opravili lepo število udarniških ur. Trenutno urejamo stoštrideset metrov dolg pločnik po vasi, ki bo vsaj delno zagotovil varnost pešcev. Tudi Pako, ki nam je večkrat ponagajala s poplavami, samo začeli krotiti in jo v dolžini štiristo metrov že regulirali. Prav tako smo uspeli urediti štirideset hišnih priključkov na kanalizacijsko omrežje, za kar je res bil že skrajni čas. Naši krajski so se celo leto trudili, da bi živeli v čimlepše urejenem okolju. V ta namen smo že uredili prvi nasad.

K vsemu temu bi bilo treba dodati še nekaj o družbenopolitičnem življenju naših krajanov. Organizacij in društev je pri nas zelo veliko in kmalu bomo ustanovili še aktiv Zveze rezervnih vojaških starešin, tako, da bo naše družbenopolitično delo še bolj pestro. Kljub temu, da so delovni uspehi zelo vzpodbudni, pa se je pri nekaterih organizacijah pokazal tale problem: vse preveč dela odpade na pleča tistih, ki te organizacije vodijo. Zato bomo že v prihodnjem letu skušali to pomanjkljivost odpraviti. Začeli smo že s kadrovskimi pripravami na volitve, ki so pred nami in potrudili se bomo, pritegniti k delu čimširši krog ljudi tako, da posameznikov ne bomo obremenjevali s prevelikim številom funkcij.

V zvezi s tem je treba omeniti tudi to, da se delegatski sistem dobro uveljavlja, čeprav se še kažejo nekatere pomanjkljivosti, predvsem v neizpolnjevanju obveznosti nekaterih delegatov. Vsemu temu bo potrebno posvetiti še več pozornosti, zato nas na tem področju čaka v naslednjem letu veliko dela. Sicer pa pričakujemo novo leto z velikimi načrti, ki jih bomo skušali izpeljati. Najbolj pereče je vprašanje preskrbe z vodo, ki ga bo treba takoj rešiti, saj je od tega odvisen nadaljnji razvoj Šmartnega. Razmišljali smo že o tem, kako bi ojačali vodni sistem, vendar še dokončne odločitve niso sprejete. V smeri od Rečice ob Paki proti Šmartnem bomo regulirali še štiristo metrov Pake in Rečico tudi dokončno povezali z novo cesto Hudi potok. Športniki društva Partizan potrebujejo nove garderobe in tudi to bo v kratkem treba urediti. Naša velika želja je tudi obvoznica Šaleške magistrale, s katero bi zelo razbremenili predvsem močan tovorni promet, ki poteka skozi Šmartno. V središču našega kraja stoji prosvetni dom, ki ga je nujno potrebno preurediti. V naslednjem letu bomo naročili idejne načrte in začeli zbirati sredstva. S pogoji za vadbo imajo probleme tudi nogometaši. Pomožno igrišče, kjer so trenirali doslej, so izgubili, in potrebno bo poiskati novega.

Dela in načrtov je torej kar dovolj in vroča želja nas vseh je, da bi tudi leto, ki prihaja, zaključili tako uspešno kot smo letošnjega.

Rad bi se zahvalil vsem občanom, ki so kakorkoli pomagali pri uresničevanju našega programa, z udeležbo pri skupnih akcijah, z velikim številom udarniških ur ali kakšno drugo obliko pomoči. Upam in želim, da bo tudi v naslednjem letu tako. Vsem skupaj pa čimveč sreče in uspehov v novem letu.

FRANC MALUS,
predsednik sveta
krajevne skupnosti
Šmartno ob Paki

Uspešno opravili vse naloge

Velenjski rudarji stopajo v leto 1978 novim delovnim nalogam nasproti

Ko se je leto 1976 hitro bližalo h koncu in so bile zadane naloge tozdv RLV uresničene ter predvidena planska proizvodnja premoga presežena, smo za prihodnje leto 1977 načrtovali izkop 4.500.000 ton premoga.

Že po nekaj delovnih dneh v mesecu januarju pa nas je na pripravi št. 109 doletela huda nesreča. Napredovanje prog v neraziskanih področjih je bilo ustavljeno. Ukrepi, ki so sledili, so hudi. S sodobnimi dobovalnimi stroji je bilo v takih področjih napredovanje z rezanjem prepevano. Napreduje se z odstreljevanjem celega profila, dobovalni stroj služi samo kot nakladalec. Prevzeti so bili še nekateri varnostni ukrepi kot predvrtavanje z osmimi vrtnami dolžine a 20 m, po-odstrelitvi čakanje je 1 uro itd. Posledice na proizvodnji se kažejo takoj. Odkopna fronta ni pravočasno pripravljena, skupni napredek so na pripravah manjši za 40 – 50 %.

Proizvodne težave, ki nas spremljajo že od julija v lanskem letu (vdor blata na k. – 10 in letos vdor plina) narekujejo prehod iz vertikalnega odkopavanja na horizontalno. Vendar je zaradi navedenih razlogov odkopavanje na etaži k. – 10 popolnoma ustavljeno. V mesecu avgustu pričnemo s ponovnim odkopavanjem na tej etaži. Odkopavamo samo podkopni del čela.

Kljub težavam, ki sem jih naštel, presežemo polletni delovni načrt za 16.500 ton. Produktivnost pa je bila večja od lanske za 5,2 %. V tem času pa se odkopna fronta, kot posledica že omenjenih ukrepov, zmanjša od 1660 m na 1220 m. S tem se zniža tudi dnevna proizvodnja iz 16.126 ton v prvem polletju na maksimalno 13.500 ton v kritičnih mesecih (julij, avgust, september).

Težave, ki smo jih imeli tekom poletnih mesecev, bodo kljub vsem prizadevanjem in požrtvovalnosti naših rudarjev, pustile posledice.

Načrtovana proizvodnja bo dosežena le z 98 % ali namesto 4.500.000 ton le 4.400.000 ton. Izgubljeno proizvodnjo v poletnih mesecih ni bilo mogoče nadoknaditi zadnje mesece v letu.

Vdor blata julija lanskega leta je imelo za posledico tudi delno preusmeritev našega razvoja. Po tem vdoru smo morali razvoj odkopne metode preusmeriti iz velenjske v horizontalno odkopno metodo. Pri upoštevanju vseh izkušenj, ki jih imamo s hidravličnimi podporji, smo se odločili za podporje Dowty angleškega proizvajalca. Po dobljenih rezultatih prvih dveh mesecev (poskusno obratovanje) lahko smatramo, da smo pravilno ocenili kvalitete tega podporja in da je začrtana pot pravilna.

Leto 1977 je za nas rudarje zelo pomembno tudi pri uresničevanju zakona o združenem delu.

Novembra 1976 leta smo z veseljem sprejeli „delavsko ustavo“ (ZZD). Čeprav smo imeli že precej samoupravnih izkušenj v tozdu smo morali na tem področju še marsikaj urediti, sprejeti in dopolniti tako, kot zahteva ZZD. Rudarji TOZD RLV v teh prizadevanjih nismo stali križem rok – ob strani. Aktivno smo se vključili v ta dogajanja. Potrudili smo se izpolnjevati svoje naloge, ki jih je pred nas postavila družba. Sledili smo ciljem našega voditelja, tovarniša Tita, prepričani, da ravnamo prav, zavedajoč se težav, ki so nas obkrožale, pa vendar pripravljeni premagati vse kar bi nam ostalo na začetni poti.

Že ustanovljene TOZD v RLV smo temeljito ponovno pregledali. Pregledali smo tudi, če smo iskoristili vse možne zahteve, ki jih nalaga ZZD. Ustanovili smo nove TOZD in DS tam, kjer so za to bili dani pogoji. V kasnejši fazi smo združili vse dele, ki spadajo v eno reprodukcijsko celoto med seboj. Tako je korak za korakom nastajala nova samoupravna tvorba DO RLV, pred nami pa je še združitev v SOZD REK.

Vsi samoupravni akti, ki jih potrebujemo so sprejeti. To pa še zdaleč ne pomeni, da so vse stvari rešene. Samoupravni sporazumi in drugi samoupravni akti niso sami sebi namen. So vodila po katerih se moramo vsi ravnati, pa tudi po njih delati. So tista osnova po kateri vsakdo lahko deli samo tam, kjer je ustvarjal.

Z zadovoljstvom ugotavljam, da smo v tem letu uspešno opravili vse naloge, tako proizvodne kot samoupravne. Popolnoma pripravljeni stopamo v leto 1978 novim delovnim nalogam nasproti.

Vsem rudarjem, delavcem REK in občanom čestitam SREČNO NOVO LETO 1978 in v njem zaželim veliko delovnih uspehov in osebnih sreče.

SLAVKO JANEŽIČ,
direktor rudarstva
REK VELENJE

V velenjsko jamo vse več strojev

Velenjskim prilikom prilagojeno jamsko podporje Dowty že daje prve rezultate — Premog naj bi v prihodnje kopali le stroji

Velenjski rudarji so že vrsto let pred zahtevno nalogo. Vse večje potrebe po električni energiji terjajo od njih, da morajo vsako leto iztrgati zemlji kar največ premoga. Po srednjeročnem programu morajo rudarji v prihodnjem, to je 1978. letu nakopati kar 4.700.000 ton lignita, to je povprečno 17.700 ton na dan. Ob tem se v velenjskem premogovniku zavedajo, da je njihova nadaljnja razvojna možnost predvsem v posodabljanju proizvodnje, s čimer bi se med drugim povečala varnost pri delu, s tem pa zmanjšala tudi precejšnja invalidnost med rudarji. Na drugi strani pa bi moral postati tudi rudarski polic bolj zanimiv.

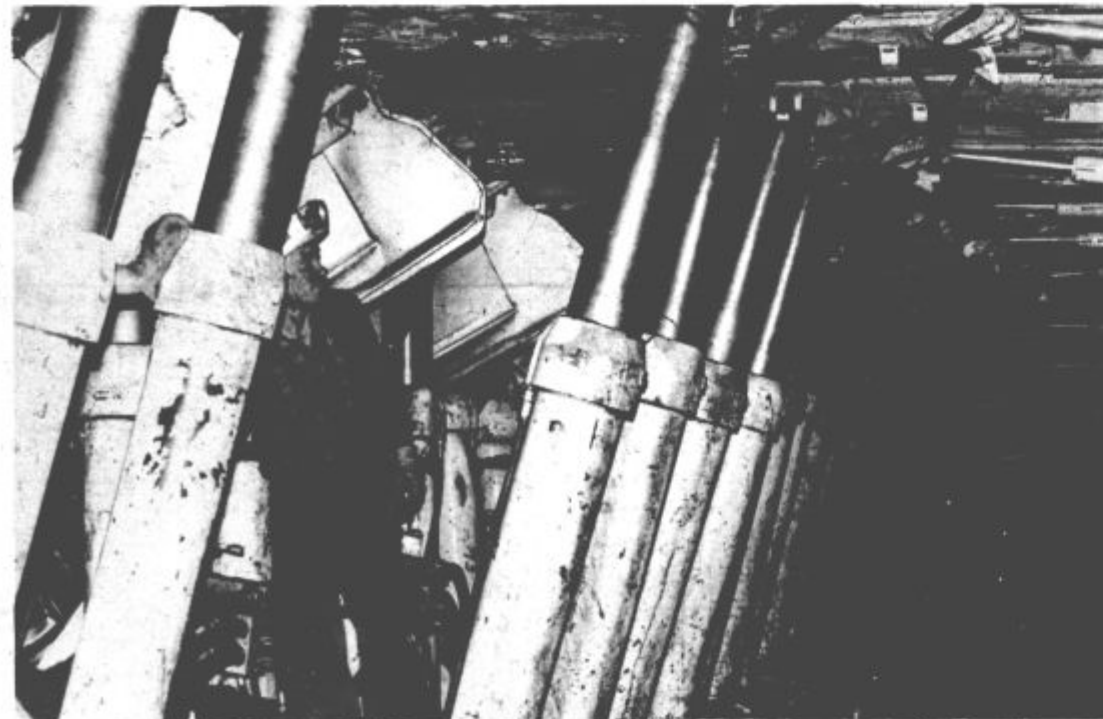
Raziskave v preteklem ter v letošnjem letu so pokazale, da se ožijo področja, kjer bi še lahko odkopavali z velenjsko odkopno metodo, ki pa je danes že zelo izpolnjena in daje dobre rezultate. (Pri tej metodi pridobivajo premog na 10-metrski etaži in to 2,5 metra v podkopu, ostalo pa naknadno v nadkopu). Zato se vse bolj usmerjajo na tako imenovani horizontalni način odkopavanja, to je pridobivanje premoga samo v podkopu.

S horizontalnim načinom pridobivanja premoga so na rudniku začeli že leta 1963, ko so dobili prvi OMKT komplet, ki pa je zaradi preslabega podporja, prevelikih pritiskov, pa tudi zaradi neizkušenosti rudarjev, začel kazati rezultate šele po letu 1972.

Pred približno dvema mesecema so na Rudniku lignita Velenje začeli poskusno uvajati

Star način pridobivanja premoga se vse bolj umika novim metodam

Novo, velenjskim razmeram prilagojeno hidravlično podporje Dowty, bo olajšalo delo rudarjev in omogočilo povečanje proizvodnje premoga

velenjskim razmeram prilagojeno angleško podporje Dowty. To hidravlično podporje je kombinacija ščitnega in nosilnega podporja. Postavili so ga v jami zahod in z njim dosegli boljše proizvodne rezultate. Čelo Dowty je dolgo 81 metrov, sestavlja pa ga 52 enot oziroma sekcij, ena izmed njih pa ima nosilnost 325 ton. S tem odkopnim strojem lahko pridobivajo premog do višine 3,2 metra.

Po začetnih težavah so dosegli z Dowtyjem povprečno proizvodnjo 1200 ton na dan. (15 ton na meter na dan). S pridobivanjem izkušenj pa se ti rezultati izboljšujejo, saj so 14. decembra prvič z Dowtyjem nakopali 2000 ton na dan ali 25 ton na meter na dan. V ponedeljek, 19. decembra, pa so z novim strojem, kjer je povprečno zaposlenih dvanajst rudarjev, nakopali že 2240 ton premoga.

Mehanizirani odkopni sistem ima prednost pred velenjskim klasičnim načinom kopanja premoga zlasti v področjih, kjer so nevarnosti vdora vode oziroma peskov, veliko varnejši pa je tudi zaradi tega, ker pri njem rudarjem ni treba stopati v nadkopni del, to je nepodgrajeno področje, ampak opravljajo vsa dela iz varnega podgrajenega prostora. Podporje Dowty je v primerjavi s podporjem OMKT toliko varnejše, ker je močnejše, ima tudi poseben oddelek za pohod rudarjev tako, da ni njihova varnost ogrožena od vlečne verige oziroma od padanja premoga.

Za posodabljanje proizvodnje morajo na Rudarsko elektroenergetskem kombinatu seveda namenjati ogromna sredstva. Tako znaša vrednost opreme čela Dowty približno 50 milijonov dinarjev.

Poleg velikih finančnih sredstev pa zahteva uvajanje hidravličnega podporja in mehanizacije odkopavanja premoga seveda tudi dodatno izobraževanje kadrov. Vse to prinaša na eni strani večji delovni učinek, s čimer rešujejo vprašanja pomanjkanja delavcev in kar je najpomembnejše večjo varnost pri delu oziroma zmanjševanje števila invalidov.

Skratka, vsa njihova prizadevanja so usmerjena v doseg cilja, da bi bilo na odkopih kar najlažje delo, da bi premog kopali le stroji, s katerimi bi upravljali rudarji. Upajo, da se bodo s podporjem, kot je Dowty, temu cilju čim bolj približali.

Črno zlato ni nehalo sijati

V jami Škale rudnika lignita REK Velenje so 15. decembra nakopali 1 milijon ton lignita — Življenjska doba jame Škale, to je območja, kjer so pred sto leti začeli kopati premog, podaljšana za 10 do 15 let

15. decembra 1977 so v jami Škale dosegli pomemben proizvodni dosežek. Tega dne so rudarji dosegli milijonto tono lignita v letošnjem letu. To je prvič v zgodovini te jame, da so iz nje dobili v enem letu milijon ton nakoopanega premoga. V tozdu jama Škale so na začetku leta načrtovali 900.000 ton premoga. Kot pa kaže bodo proizvodni načrt za letos preseglji za okrog 150 tisoč ton.

„Jama Škale je nekaj izredno zanimivega,“ je dejal Alojz Holešek, ki v teh dneh odhaja v zaslužni pokoj. „Predlani smo praznovali 100-letnico rudarjenja v Šaleški dolini. Premog so začeli najprej kopati prav na območju jame Škale. Po drugi svetovni vojni sta bila mehanizacija in tehnološki proces na izredno nizki stopnji. Kopali smo na star način in delo je bilo za rudarje seveda izredno težavno. Toda potrebe po premogu so bile vse večje.“

V letu 1960 pa smo proizvodnjo v jami Škale povsem opustili. In tako je v letih 1960–65 jama Škale stala, kot star izčrpan rudnik. Nihče ni mislil, da bomo v njej še kdaj kopali lignit. Zunanje objekte smo dali v najem Gorenju, ki se je preselilo v Velenje in začelo svojo strmo razvojno pot. Leta 1965 pa je prišla zahteva, da je treba jama ponovno odpreti in odkopati preostali premog. Celotno proizvodnjo pa naj bi namenili za načrtovani EKK. Da bi dobili rudarji ustrezno izobrazbo, smo pred dvajsetimi leti ustanovili rudarsko šolo. Do leta 1965 so se učenci uvajali v poklic rudarja neposredno v proizvodnji, skupno z ostalimi obrati. Seveda je to oviralo n mralno proizvodnjo. S tem pa, ko je bil ustanovljen rudarski praktični pouk, smo lahko premog normalno proizvajali, učenci pa so imeli na drugi strani možnost kvalitetnejšega pouka, v boljših pogojih (manjši pritiski, boljše zračenje ipd.). Takšna odločitev je bila seveda najbolj pravilna, saj smo le tako lahko dobivali dobre — kvalificirane rudarje.

Takoj po odločitvi, da je treba jama Škale ponovno aktivirati, smo začeli z obnovo samega šahta in leta 1966 že začeli odkopavati prvo etažo južno od „Rudolfšahta“, kjer smo tudi vozili premog „na dan“.

Komaj smo dosegli normalno proizvodnjo, že je prišel nov udarec za nas rudarje. Leta 1967 se je začela velika kriza v rudarstvu. Čez noč je bilo treba jama opustiti, jo konzervirati in zmanjšati proizvodnjo v rudniku na minimum. Kako hudo je bilo, ko smo morali, ker je kazalo, da bo preveč premoga, odpustiti tudi mlade rudarje, se skorajda ne da povedati. Z ostankom učencev smo se preselili na jugovzhodno področje na nova delovišča in v minimalnih razmerah izvajali učence naprej v rudarski poklic.“

Toda črno zlato v jami Škale kljub temu ni nehalo sijati. Ob izgradnji termoelektrarne Šoštanj 3 je bilo treba nakopati znova več premoga. Jama so spet odprli. In proizvodnja je konec leta 1968 spet tekla tako kot so želeli. Razlika je bila le v tem, da so opustili star način klasiranja premoga. Napravili so preboj v jama Preloge in odslej vozili na dan premog iz jame Preloge. S tem se je proizvodnja veliko pocenila. Potrebe po premogu so bile tedaj velike. Zato se je jama Škale hitro razvijala. Predvidoma naj bi v njej vsako leto nakopali 600.000 ton premoga. Vse dotlej, dokler bi bile zaloge.

„Leta 1971 smo začeli v jami Škale postopoma uvajati hidravlično podporje in medtem dobili novo izvozno okno v Pesju.“

Proizvodnja je tekla naprej. Toda le do 8. decembra 1973. Tedaj smo doživeli znova zelo hud udarec. Jama je zalila triadna voda. V boju z naravno stihijo pa smo znova poželi zmago in leta 1974 smo spet začeli normalno kopati premog.

Območja triadne vode so danes dobro raziskana in ne predstavljajo več nobene večje nevarnosti za rudarje. S tem, ko smo premagali triadno vodo, smo sprostili nove zaloge premoga, zlasti tiste, ki so bile vezane na varnostne stebre in odprla se je nova življenjska doba jame za nadaljnjih deset do petnajst let.

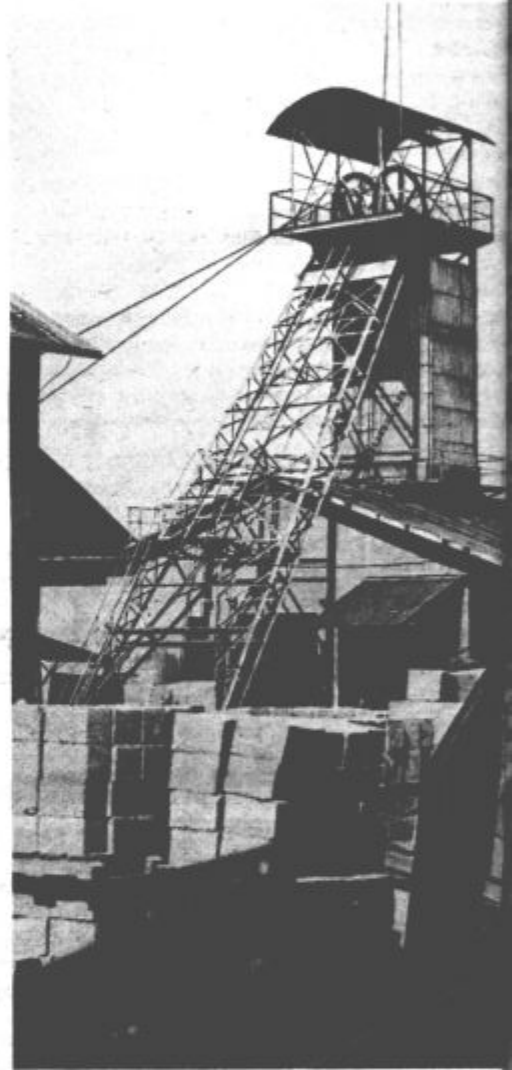
Kljub vsem tem dogodovčinam in težavam, ki so nas spremljali, smo izšli kot zmagovalci, čeprav je bilo treba v to vložiti veliko žuljev in naših naporov. Toda trud je bil poplačan. Dosegli smo proizvodnjo milijon ton premoga, katero smo načrtovali že pred leti. Mislim, da smo lahko ponosni, da smo našo jama razvili do takšne stopnje, da bomo lahko tudi v pri-

hodnje z zniževanjem vode obdržali to proizvodnjo in tako prispevali pomemben delež v izpolnjevanju proizvodnega načrta celotnega rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje.

Ob vseh teh proizvodnih prizadevanjih pa ne smemo pozabiti, da je šlo skozi jama Škale ogromno rudarskih vajencev, ki so danes nosilci proizvodnje. Do danes smo izšolali 236 učencev vseh učencev. Zanimivo je tudi, da fantje nismo šolali le zase, ampak so zaposleni tudi drugod. Značilno za našo jama je tudi, da je najmlajša, saj imamo 150 mladincev, okrog 40 odstotkov delavcev nima stalnega prebivališča v Velenju, tretjina od teh pa jih je iz drugih republik.

Premogovne rezerve v jami Škale so še v veliki meri nedotaknjeni. Medtem ko je vzhodni del že odkopan. V stebru 11, ki je v Severnem delu jame, smo pristopili k novemu projektiranju. Jama odpiramo z novim triadnim odpadnikom, ki bo služil za zračenje, transport in odvod triadne vode. Prav s tem vpadnikom bomo v bodoče, ko bo premog izkopen, prišli do vseh pitne vode in tako rešili tudi to perečo vprašanje v občini.

Pozabiti pa ne smemo tudi na ponovno mehanizacijo ugreznjenih zemljišč, kar pa moramo biti skrb nas vseh!“

Jasek Škale leta 1975

Delovnim ljudem drugih delovnih organizacij sozda Rudarsko elektroenergetski kombinat Velenje ter vsem našim delovnim ljudem in občanom

iskreno čestitamo za novo leto 1978 in jim želijo novih delovnih uspehov, osebne sreče in zadovoljstvo

**SOZD Rudarsko elektroenergetski kombinat Velenje
Delovna organizacija
RUDNIK LIGNITA VELENJE
VELENJE**

**TOZD Jama Preloge
TOZD Jama Pesje
TOZD Jama Škale
TOZD Jamska mehanizacija
TOZD Jamski transport
TOZD Priprave
TOZD Jamske gradnje
TOZD Klasirnica
TOZD Zunanja dejavnost
Delovna skupnost zračenje
Delovna skupnost kopalnice
Delovna skupnost skupnih služb**

Šola pred tridesetimi leti

Stoji učilna zidana

Trideset let uspešnega šolskega dela — dobro sodelovanje med krajevno skupnostjo in šolo v Pesju — Dela se ne bojijo

Šola v Pesju je pred kratkim slavila tridesetletnico. Ob tej priložnosti so nam pionirji pionirskega odreda Karel Destovnik-Kajuh s te šole, poslali pisemce, ki smo ga dopolnili še z nekaterimi podatki.

Res, tridesetletnica ni tako častitljiv jubilej, kakor ga je v začetku letošnjega šolskega leta slavila osnovna šola Biba Roček iz Šoštanja (veesto let), je pa zanimiva z druge strani. Tukaj je namreč razvilo tesno sodelovanje in povezavo med krajevno skupnostjo in šolo, pravzaprav med vsemi ljudmi tega kraja z življenjem, delom in uspehi šole.

Vsi čutijo potrebo po kvalitetnem in sodobnem pristopu k poučevanju otrok in radi z denarjem in sredstvi pripomorejo k uspešnemu rešenju perečih vprašanj, ki jih šolam često preprosto odmerjen delež ne zmore.

Otroci se pod vodstvom svojih mentorjev, po svojih močeh, prav radi oddolžijo in tako privajajo predvsem k pestrejšemu kulturnemu življenju v krajevni skupnosti. Vsem pa se toži, da šola ni več osemletka, saj bi se tako lahko še bolj aktivno in angažirano vključevala v lokalno delo in življenje krajevne skupnosti.

Šolska proslava ob dnevu naše domovine, smo pionirji pionirskega odreda Karel Destovnik-Kajuh v osnovni šoli Pesje, uspešno zaključili jubilejnega leta, ki je sovpadalo tudi s 30 letnico šole v Pesju.

Šolo so začeli graditi okupatorji med vojno (1943). V še nedograjeno so se vselili nemški vojaki, zato so jo partizani leta 1944 zažgali. Po osvoboditvi so jo prizadevni krajski hitro obnovili in tako se je začel reden pouk 15. septembra leta 1947. Vpisanih je bilo 87 učencev.

Šolska stavba je postala kmalu pretesna, zato so leta 1966 dogradili in obnovili. Zgradili so pionirsko sobo, kuhinjo, pisarne, garderobe in dve stanovanji za tovarišice učiteljice. Leta 1974 so šolo opremili z novim pohištvo. Tako naša šola postala lep in urejen drugi dom učiteljev, ki delajo in živijo v njej.

V kraju nismo sami. Živimo in delamo v krajevni skupnosti, ki nam veliko pomaga. Že drugo leto se lahko pohvalimo, da smo dobili popolnoma brezplačno vse učbenike, šolske potrebščine in knjige za bralno značko.

Mi pionirji skrbimo, da je naš kraj čist in urejen. Za to skrbijo pionirji zeleni stražarji, njihovi mentorji pa so prizadevni člani društva prijateljev mladine. Vse proslave ob različnih priložnostih so javne, za vse prebivalce kraja.

Veliko imamo načrtov, uresničiti želimo prav vse. Dela se ne bojimo, saj vemo, da nam bodo pomagali prizadevni krajski.

S skupnimi močmi bomo dokazali, da smo vredni člani naše velike družine.

Na šolo smo ponosni, radi smo v njej in čuvamo jo bomo!

Pionirji PO Karel Destovnik-Kajuh v osnovni šoli PESJE

Jože Slatinšek. Zelo dobro sodelujemo.

Šola, ki je bila zgrajena v obdobju, ko smo v naši domovini skušali kar najhitreje zapolniti vrzeli v znanju in zato uvajali obvezno osnovno šolanje, ter v ta namen gradili številne nove šole, je bila v začetku osemletka. Najprej so jo obiskovali le otroci iz Pesja in Podkrajja, kasneje pa so sem hodili tudi otroci iz Skal. Ko je šola postala leta 1963 podružnica osnovne šole Gustav Šilih, so višje razrede ukinili. Šola ima tako sedaj le štiri razrede, učenci višjih razredov pa obiskujejo centralno šolo v Velenju, ki je od leta 1966 (od ustanovitve) šola Anton Aškerc. Leta 1966 je bila šola v Pesju prenovljena.

Lani so napeljali telefon, krajevna skupnost jim je podarila barvni televizor, sindikat TEŠ pa radio. Letos so preuredili še kotlovnico.

Vodja šole je bila vsa leta, Marija Žorž, sedaj pa je njeno mesto prevzel Jože Slatinšek.

Šolo trenutno obiskuje 83 otrok, njihovo število pa kljub intenzivni naselitvi ni v porastu.

Jože Slatinšek pravi, da je sodelovanje med šolo in krajevno skupnostjo zelo dobro. Krajevna skupnost odreja del sredstev, ki jih potem na šoli uporabijo za nakup učbenikov. To je bil prvi primer takšnega povezovanja v naši občini, ki je kmalu naletel na številne posnemovalce, saj je pokazal na pravilnost takšne usmeritve.

Pouk, ki ga vodijo štirje učitelji poteka le v

dopoldanskih urah. Otroci pa se lahko vključujejo v izvenšolske dejavnosti saj imajo na šoli dramski krožek, otroški pevski zbor, ročnodelski krožek, prometni krožek in pionirsko organizacijo. Pri ročnodelskem krožku se dekleta učijo vezenja in pletenja, fantje pa poleti opravljajo vrtnarska dela, pozimi pa delajo v delavnici ptičje hišice, valilnice, čolne in drugo. Najbolj aktivna je pionirska organizacija, ki jo vodi Veka Miklavc. Pionirji so organizirali Zeleno stražo, ki skrbi za čistočo posameznih predelov kraja in prav gotovo z vglodom in dejanji pripomore k lepši urejenosti naselja.

Razen s krajevno skupnostjo pa šola dobro sodeluje tudi s svojim patronatom — Rudnikom in družbeno političnimi organizacijami v kraju. Otroci so, tako sodi Jože Slatinšek, dobri učenci in zelo radi sodelujejo pri vseh akcijah. Za šolo in delo v njej pa kažejo veliko razumevanja tudi starši. Na to razumevanje kažejo tudi roditeljski sestanki, ki so v povprečju obiskani 90 odstotno, kar v Velenju in drugih večjih krajih ni običaj.

Predsednik krajevne skupnosti Franc Borovnik je tudi pohvalil sodelovanje med krajevno skupnostjo in šolo. Povedal je, da so vse družbeno politične organizacije zelo aktivno vključene pri graditvi krajevne samouprave in da vsi razumejo šolske probleme in jih skušajo tudi razrešiti. Šola pa tudi s proslavami, zeleno stražo in drugimi akcijami veliko pripomore k bolj pestremu življenju v krajevni skupnosti. Letos je krajevna skupnost dala šoli 20 tisoč dinarjev, plačali pa so tudi stroške ob proslavi tridesetletne šole, saj izobraževalna skupnost ob tej priložnosti ni odobrila nobenih sredstev.

Franc Borovnik. Denar v šolo je dobro naložen.

Franc Borovnik pravi, da se vsi dobro zavedajo, da je denar v šolo dobro naložen, saj bodo otroci takšni, kakršne bodo vzgojili. Vsi pa bi si želeli, da bi šola ponovno postala osemletka, saj otroci odidejo takrat, ko bi lahko največ pomagali.

BORIS ZAKOŠEK

Najmanjša šola

Šola v Cirkovcah po številu učencev najmanjša v naši občini in ena najmanjših v Sloveniji — V dveh razredih le še sedem otrok — Se bo število učencev povečalo.

Med planotami Ljubele, Vodemlje, Stropnice in Smodivnika je ujeta cirkovska kotlina. Tukaj je najbrž v času Rimljanov vodila stranska pot proti Slovenj Gradcu, kasneje pa se je nanjo naslonila tudi srednjeveška pot. Tako v Šmartinskih, kot v Škalskih Cirkovcah je kmetijstvo še pomembna zaposlitev, čeprav so si mnogi poiskali delo v bližnjem Velenju.

Sneg, ki ga je v Velenju in okolici skoraj povsem pobralo, se tu še začuda dobro upira sončnim žarkom in že tako slabo cesto skozi Hrastovec proti Cirkovcam, ki res predolgo čaka ureditve in asfaltiranja, naredi še dosti slabšo.

Cirkovce niso velika vas, vendar je bila tu še pred dobrimi desetimi leti osemletna osnovna šola. Število otrok je potem naenkrat začelo upadati. Mladi so vse bolj odhajali v Velenje, si tu iskali delo, v Cirkovcah pa je bilo prirastka vse manj.

Danes je na nekdanji osemletni šoli, podružnici centralne šole Miha Pintar-Toledo v Velenju, le še 7 otrok. Pet otrok obiskuje drugi razred in dva tretji razred. Vsi ostali razredi so ukinjeni, letos tudi prvi, saj so imeli ob vpisu le enega prvošolčka.

„Prihodnje leto bo nekoliko bolje“, pravi edina učiteljica na tej šoli Helena Cafuta, ki poučuje tu že 14 let in se spominja vse drugačnih časov. Časov, ko številni otroški živ žav še ni napovedal takšnega upadanja učencev, časov, ko je tudi sama obiskovala to nekdanjo osemletko (je domačinka) in pridobivala prvo znanje, ki ga danes bolj ali manj uspešno prenaša na mladi, a maloštevilni rod.

Tu je še Pavla Krajnc, ki gospodinji, dela na vrtu, je čistilka in kurjač ter skrbi da je šola v

kar najlepšem redu. Otroci dobijo največkrat toplo malico, saj kot pripoveduje Pavla, doma le redko zajtrkujejo.

Helena Cafuta meni, da je vzrokov za upadanje števila otrok več. Eden najpomembnejših pa je prav gotovo ta, da je bila gradnja na tem področju dolgo časa prepovedana in da je na kmetijah danes vse manj otrok.

Čeprav je v razredu le sedem učencev (drugi in tretji razred imata pouk skupno) delo ni nič kaj lažje. Učiteljica Helena sedaj že resno razmišlja o novem delovnem mestu v šoli v Velenju. „Morda še leto, dve“, pravi, „potem pa si želim drugam.“

Učni uspeh na šoli je sto odstoten, otroci pa so nekoliko manj razgledani, kakor tisti v mestu, saj jih starši preporedko jemljejo s sabo. Na šoli imajo tudi nekaj krožkov, najbolj pa se angažirajo pri pripravljanju proslav, posebno za Novo leto in 8. marec.

„Moji učenci so tudi kasneje na centralni šoli kar pridni. Zdi se mi, da so bolj navajeni samostojnega dela. Upoštevati pa je potrebno, da imajo nekateri samo do naše šole več kot pol ure hoda, potem pa še dosti več do podnožja Hrastovca, kjer jih pobere avtobus. In kako se vleče njihova pot navkreber. Cesta je tu še vedno problem.“

Obiskali smo še sekretarja občinske izobraževalne skupnosti Srečka Peterlina. Na naše vprašanje o ekonomski in družbeni potrebi podružničnih šol s takšnim ali nekaj večjim številom učencev, je dejal:

„Podružnične šole so poseben problem. Res je, da družbo zelo veliko stanejo, saj je draga amortizacija in celotno delo šole. Vendar pa mislim, da moramo tu videti predvsem kulturno družbeno poslanstvo, ki ga takšna šola opravlja. Ohranitev podružničnih šol pa je pomembna tudi iz stališča ljudskega odpora in samozaščite. Z ukinitvijo šole prav gotovo osiromašimo kraj in mu odvzamemo tisto družbeno kulturno gibalno, ki ga šola na vasi še posebej lahko nudi. Zato in zaradi težnje približati šolo učenčevemu domu (posebno na agrarnih področjih), menim, da je ohranitev podružnic v širšem družbenem interesu.“

BORIS ZAKOŠEK

V enem od razredov

Na osnovni šoli v Cirkovcah je le še sedem učencev.

Novosti TGO Gorenje 1978

domači barvni televizijski sprejemnik in kavni mlinček

Najpozneje februarja, lahko pa tudi že prej, se bosta v trgovinah pojavila barvni televizijski sprejemnik, delo domačih strokovnjakov, in kavni mlinček, rezultat sodelovanja tovarne Gorenje in Bosch

V letu 1978 bo Tovarna gospodinjske opreme Gorenje Velenje presenetila domače, pa tudi tuje kupce z dvema novima izdelkoma. Že konec januarja oziroma v začetku februarja se bo v trgovinah pojavil novi barvni televizijski sprejemnik, drugi izdelek, s katerim bo Gorenje v novem letu 1978 zbudilo pozornost, pa je kavni mlinček.

Novi televizijski barvni sprejemnik je v celoti plod dela, znanja in razvoja njihovih lastnih

Vodja razvojne konstrukcijske službe tozda Elektronika, magister dipl. inž. Iztok Gabrovec

Vodja razvoja tozda Mali gospodinjski aparati, dipl. inž. Jože Škerjanec

strokovnjakov v temeljni organizaciji združenega dela Elektronika. No, med vsemi pa ima nedvomno največ zaslug, da bodo v Gorenju čez mesec ali dva dali v prodajo za nadaljnji razvoj izredno pomemben izdelek, ki bi mu morda lahko pridali tudi vzdevek „hit leta 1978“, magister, dipl. inž. elektronike, Iztok GABROVEC, vodja razvojne konstrukcijske službe tozda Elektronika.

Obiskali smo ga na njegovem delovnem mestu.

Najprej nas je zanimalo, kdaj so začeli načrtovati ta novi barvni televizijski sprejemnik.

„To je bilo v začetku lanskega leta. Dejstvo je, da v razvoju, ko smo začeli delati na tem televizorju, ni bilo narejenega v tozdu Elektronika v zvezi s tem televizijskim sprejemnikom praktično ničesar. V glavnem so bila prisotna le razmišljanja o nakupu nove licence oziroma o štirih možnostih, med katerimi je ena predvidevala tudi razvoj lastnega TV barvnega sprejemnika. Ko smo se na sestanku marca lani pogovarjali o teh štirih predlaganih možnostih, je bila večina članov strokovnega kolegija za prevzem licence.

Ti neuspeli pogovori so me spodbudili, da sem se sam lotil dela in sem vse sile vložil v razvoj domačega TV barvnega sprejemnika. In ne zaman. Konec lanskega so se v razvoj tega TV sprejemnika vključili še drugi in brez njih-

ve pomoči naš televizor zagotovo ne bi bil prišel do končne oblike v tako kratkem času.

Značilnost tega našega novega izdelka je, da so uporabljeni elektronski elementi rezultat najmoderneje evropske tehnologije (uporaba integriranih vezij), kar kaže na pravilno odločitev pri naši izbiri možnosti za razvoj.“

In kaj bi lahko rekli o primerjavi vašega sprejemnika s tovrstnimi izdelki drugih držav?

„Naš novi barvni televizijski sprejemnik je v zasnovi ekvivalenten najsodobnejšim izdelkom že uveljavljenih drugih tovarn, saj bo imel v svoji najbolj razviti obliki možnost uporabe daljinskega upravljanja, avtomatskega nastavljanja kanalov, direktnega priklopa video-TV iger, magnetoskopa, brezžičnega prenosa tona na slušalke itd. Družina naših novih TV bo izredno številčna, posamezne vrste sprejemnikov pa se bodo med sabo razlikovale prav v zgoraj navedenih dodatnih funkcijah.“

Drugi izdelek, ki ga bodo v Gorenju približno v enakem času kot TV barvni sprejemnik dali na trg, je kavni mlinček. Ta proizvod je nastal na podlagi sodelovanja Gorenja in tovarne Bosch Siemens Haus Geraete in bo dopolnil njun prodajni asortiman. Gre za nov dosežek in dopolnjevanja področja mehanske obdelave živil, saj tega aparata doslej tovarni nista imeli.

Kot je dejal vodja razvoja tozda Malih gospodinjskih aparatov, inž. Jože Škerjanec, upravičenost izdelave mlinčka podkrepljujejo tudi tržne zahteve, izdelali pa so ga na podlagi večletnih zasledovanj funkcijsko kakovostnih in izvedbenih elementov različnih konkurenčnih aparatov v Evropi in Ameriki.

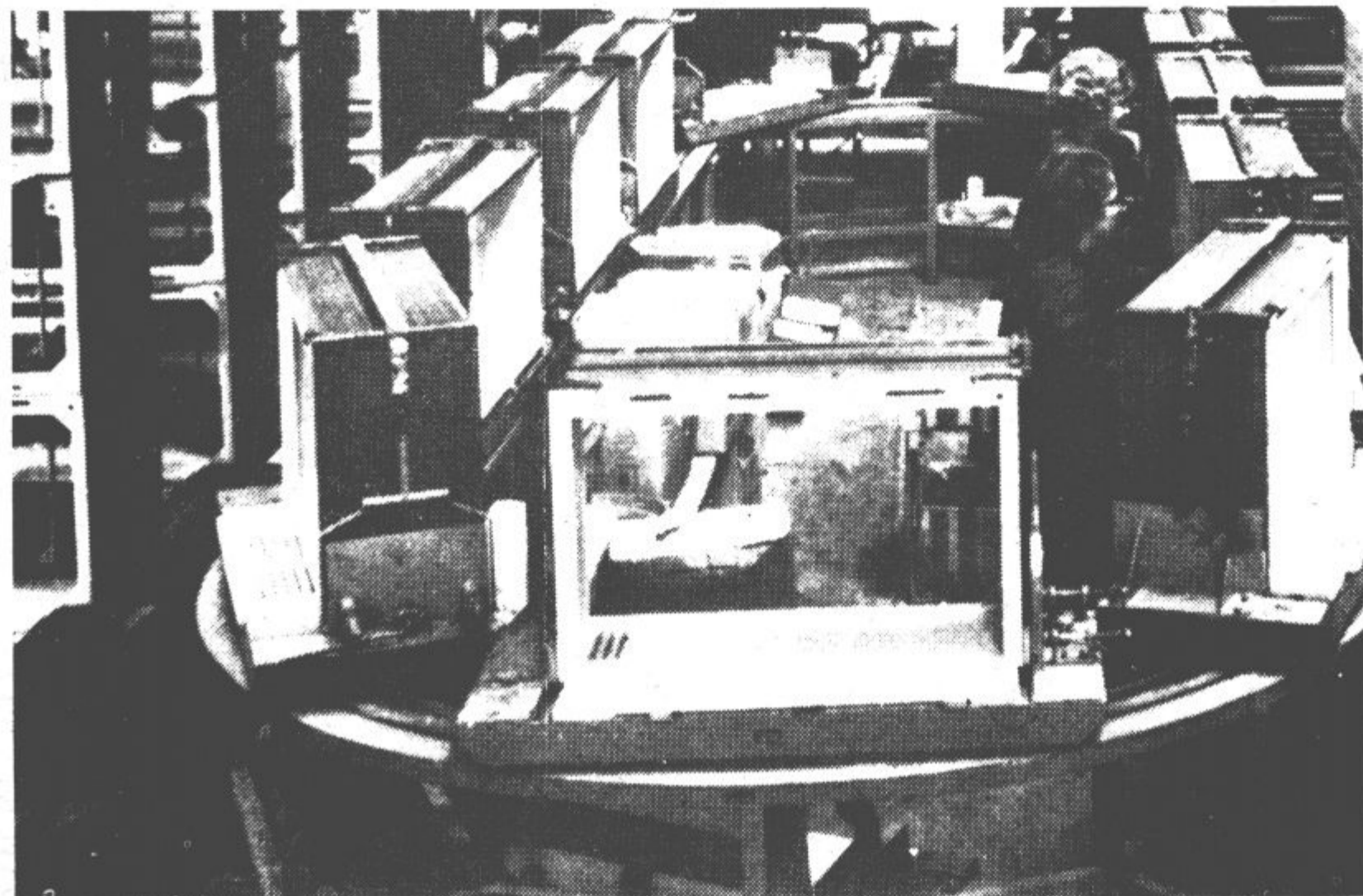
Novi kavni mlinček je na videz zelo enostaven, kar pa zadeva njegovo izdelavo, pa izredno zahteven. Tako je, na primer, ena izmed njegovih značilnosti, da je sestavljen brez vijaknih zvez, da je motorček v njem postavljen poševno, imel bo moč 180 W, naenkrat pa bo lahko zmel 75 gramov kave.

Novi izdelek je izredno funkcionalen in je rezultat skupnega dela Gorenja in BSHG. Tovarna BSHG je izdelala začetno oblikovno in konstrukcijsko dokumentacijo, dokončno konstrukcijsko in tehnološko ter organizacijo proizvodnje pa Gorenje. Ob tem je treba še omeniti, da so pri njegovi izdelavi upoštevali največjo funkcionalno učinkovitost in kvalitetne zahteve kot so življenjska doba in zanesljivost obeh partnerjev ter izpolnitev vseh varnostnih predpisov in ne nazadnje racionalizirali izdelek do največje možne vrednosti ter pri tem upoštevali vse perspektivne konstrukcijsko-tehnološke in oblikovne rešitve.

gorenje 25 let nova generacija zdravo rjavo

Gorenje PS 303 B Exclusive

Gorenje med vodilnimi evropskimi proizvajalci

Sodobna proizvodnja gospodinjskih aparatov in opreme za dom

Baraka in 11 delavcev – to so bili pred petindvajsetimi leti začetki današnje Tovarne gospo-

dinske opreme Gorenje, ki zdaj zaposluje 8.000 delavcev.

Prvi obrtniški izdelki, so bile peči in štedilniki na trda goriva. Danes pomeni tovarna gospodinjske opreme GORENJE – sodobno proizvodnjo gospodinjskih aparatov in opreme za dom. Širok spekter izdelkov tovarne gospodinjske opreme GORENJE – od kombiniranih štedilnikov do keramičnih ploščic, od majhne stenske tehtnice do pralnega stroja, od kompletnih kuhinjskih elementov do malih gospodinjskih aparatov, od hladilnikov in omar za globoko zamrzovanje do barvnih televizorjev – omogoča uporabnikom, da si ustvarijo udobno, sodobno gospodinjstvo, v katerem je gospodinjsko delo hitro in lahko.

Tovarna gospodinjske opreme Gorenje ni več samo proizvajalka posameznih gospodinjskih

aparatur, temveč, na primer, tudi kompletnega „tehnološkega traka za kuhanje“ za majhno „hišno tovarno“ – kuhinjo, kjer se posamezni proizvodi tovarne gospodinjske opreme Gorenje vključujejo v skladno, funkcionalno celoto.

Program nove generacije proizvodov „Gorenje“, ki prihajajo na trg pod geslom:

„Zdravo rjavo“, s svojim sodobnim designom znova dokazuje, da gre tovarna v korak s sodobnimi gibanji, medtem ko stalno naraščanje izvoza na svetovni trg še posebej govori o njihovi kakovosti. Po širokem spektru svojih proizvodov pa se ta uvršča med vodilne evropske proizvajalce.

8.000 delavk in delavcev
Tovarne gospodinjske opreme

GORENJE
VELENJE

TOZD Gradbeni elementi
TOZD Mali gospodinjski aparati
TOZD Pralna tehnika
TOZD Chrommetal
TOZD Vzdrževanje
TOZD Orodjarna
TOZD Embalažnica
TOZD Avtopark
TOZD Zamrzovalniki
TOZD Pohištvo
TOZD Gostinska enota
TOZD Elektronika
TOZD štedilniki
TOZD Hladilna tehnika
TOZD Kondenzatorji
Delovna skupnost skupnih služb

iskreno čestita vsem delovnim
ljudem in občanom za novo leto
1978!

Leto 1978, ko bomo slavili
25-letnico nastanka delovne
organizacije, bo leto novih proiz-
vodnih, razvojnih in samoupravnih
njih dosežkov!

Preusmeritev reže debelejši kos kruha

Naši kmetovalci dosegajo uspehe z živinorejo — Nasveti kmetijskih strokovnjakov niso odveč — Prihodnje leto bo v proces preusmerjanja zajetih trinajst novih kmetij.

Med šestdesetimi slovenskimi občinami je občina Velenje z 18.200 hektarji površine na trinidesetem mestu. Od tega je več kot polovico gozdov, na obdelovalne površine pa odpade le 5.300 hektarjev. Oba sektorja sta močno ogrožena zaradi nagle ter ponekod tudi ne dovolj utemeljene urbanizacije in ugrezjanja doline. Leta 1962 je še 17,4 odstotke prebivalstva živelo od kmetijske proizvodnje, sedaj je ta delež komaj 7 odstoten. Od 1250 kmečkih gospodarstev pa je le še približno 600 čistih kmetij, ki so večinoma v hribovitih predelih kar draži investicijsko izgradnjo in omejuje uporabnost mehanizacije.

Ko smo v začetku sedemdesetih let tudi v naši občini pričeli z načrtnim preusmerjanjem kmetij je bilo potrebno upoštevati na katerem področju kmetijskega gospodarstva bi bilo ob danih pogojih možno doseči najboljše uspehe. Tako je bila proizvodnja po nasvetu kmetijskih strokovnjakov usmerjena predvsem na področje živinoreje. Rezultati so po nekajletnem delu že opazni in kažejo na pravilnost takratne usmeritve.

Zakon o združenem delu, predvsem pa spoznanje o potrebnosti kmetijske proizvodnje odpirata tudi na tem sektorju številne nove možnosti, ki naj bi omogočile predvsem usmerjanje materialnih sredstev ter izenačile pogoje dela in življenja delavcev in kmetov.

Korak v sodobno kmetijstvo

Ni tako daleč čas, ko so kmetovalci gojili pasmo živine, ki so jo pač imeli in jo prodali mesarju, kadar je dosegla primerno težo. Razvoj pa je zahteval boljšo rejo in boljšo kakovost črede. S selektivno razmnožitvijo so v kmetijsko bolj razvitih državah dobili krave mlekarice, ki dajo tudi nad 15.000 litrov mleka v času molže — v tristo dneh med dvema otežitvama. Takšne rekorderke so zaenkrat še redke in visoko cenjene, vendar pa so mlekarice, ki dajejo preko 10.000 litrov mleka v teh deželah že vsakdanje.

Na družbenih posestvih smo tudi pri nas kmalu spoznali nujnost razmnoževanja živine le preizkušeni visokomlečni pasem. Težje pa so se novosti na področju vzreje in reje živine uveljavile med kmeti. Tako v Jugoslaviji še vedno lahko vidimo buše z 800 litri na leto in tudi naša druga goveda večinoma nimajo tako visoke mlečnosti. Vendar, če pomislimo, da so naše boljše pasme v obdobju po vojni dajale le nekaj nad 2000 litrov mleka in da smo z selekcijo in kvalitetnejšo rejo uspeli na kmetijah to proizvodnjo povečati za več kot sto odstotkov, potem smo z doseženim lahko kar zadovoljni.

Dvo letni leti je uspelo tozdu kmetijstva pri veljenjski ERI, ki je organizator kmetijske proizvodnje v občini Velenje v proces preusmerjanja zajeti 132 kmetij.

Niša želja je bila, da se na kraju samem pričamo o uspešnosti dela na takšnih kmetijah. Obiskali smo dva preusmerjena živinorejca v Zavodnjah, dva Ročnika.

Jože Ročnik-starejši je lahko nasmejan. Preusmeritev je bila uspešna.

Najprej Jože Ročnik in sin

Zavodnje so napredna vas z bogatim kulturnim in družbenopolitičnim življenjem. Zaradi svoje dobre lege in prijetne okolice pa tudi zanimiva točka oddiha in narave željnih obiskovalcev. Večinoma so ohranjene večje kmetije in le tu in tam kakšen nepotreben vikend kvartir celovitost obdelovalne zemlje.

Oba Jožeta, oče in sin, sta bila kar malo razočarana, ker pred hišo ni pripeljal živinozdravnika, ki sta ga nestrpno pričakovala. Ena od krav je bolehalo in skrb je bila razumljiva.

Veliko gospodarskih poslopij in nova hiša, ki raste ob stari, kaže, da tukaj že leta dobro gospodarijo. Oče Ročnik pripoveduje, da so se na to posestvo preselili njegovi starši leta 1937. Takrat je imel 23 let. Posestvo je bilo v slabem stanju in gozd, ki ga je 20 hektarov še danes ni takšen, kot bi moral biti. Na 36 hektarih imajo še 12 hektarjev obdelovalnih površin in 4 hektarje slabo pogozdenega področja. Vse te okoliščine pa so pripomogle, da so se lažje odločili za živinorejo.

Ko je po vojni Jože prevzel posestvo so še gojili veliko kultur za domačo porabo. Takraten čas kmetovalcem ni bil preveč naklonjen, saj so morali za obnovu domovine prispevati kar velik delež prehrabnih proizvodov. Po letu 1951, ko se je naša industrija že dvigala na lastne noge pa je tudi kmetovalcu postajalo lažje. Do preusmerjanja je na tej kmetiji prišlo v letu 1974. Takrat so s pomočjo ugodnih kreditov začeli

Jože Ročnik — Za takšno delo moraš imeti veselje

graditi dodatne potrebne objekte. K procesu preusmeritve kmetije je prav gotovo prispeval tudi sin, ki je po končani osemletki dokončal še živinorejsko šolo.

Trenutno imajo v hlevu 22 glav živine, od tega 15 krav molznic in sedem telet. Na posestvu gojijo predvsem takšne kulture, ki so potrebne za hrano živini. Hlev je nov, sodoben in lahko sprejme 35 glav živine, vendar je toliko pri Ročniku ne nameravajo rediti.

„Trideset glav bo zgornja meja,“ meni sin Jože, ki pri svojih tridesetih letih počasi prevzema „grunt“ v svoje roke, saj oče ne zmore več toliko, kot pred leti. Krave sivo rjave pasme dajejo 3000 do 5200 litrov mleka letno, do konca leta pa bodo predvidoma oddali 45000 litrov mleka, katerega odkupna cena je okoli 4 dinarje, pač odvisno od tolšče.

Na kmetiji imajo seveda tudi vso sodobno mehanizacijo, ki je nujen pripomoček in prispeva velik delež k povečanju produktivnosti. Oba Jožeta sta pohvalila tudi dobro sodelovanje s kmetijsko zadrugo, skrb pospeševalne službe pri izboru živine, dobre pogoje kreditiranja in druge za uspešno delo nujne nasvete. Mnenja pa sta bila, da delo kneta še vedno ni tako cenjeno kot bi moralo biti, odkupne cene mleka so nekoliko prenizke in ne dopuščajo dohodka, ki bi jih bolj izenačil z delavci. Sin pa je na vprašanje ali rad ostaja na kmetiji dejal: „Najbrž bi mi bilo lažje kje v tovarni, posebno še, če bi namesto kmetijske šole končal kakšno drugo. Toda žal mi ni. Ker je bil oče vsa leta napreden kmet in smo se tudi tokrat začeli pravočasno preusmerjati je perspektiva ostala. Potrebno bo pač s časom naprej, kmečko kri in veselje pa tako imam.“

Do naslednje preusmerjane kmetije nismo imeli daleč. Posestvo Zdravka Ročnika leži ob posestvu Jožeta Ročnika, vendar sta oba menila, da niso v sorodu.

Zavodnje imajo dobro lego in prijetno okolico

Zdravko Ročnik je bil eden prvih kmetovalcev, ki se je odločil za preusmeritev posestva. Brez težav ni slo. Med drugim je moral o tem prepričati mamo, ki se ni hotela sprijazniti, da ne bodo vsega pridelali doma, ampak tudi kupovali v trgovinah. Danes je mati na sina, ki dobro kmetuje ponosna in kar nerodno ji je, ko sin pove, da je bila na začetku proti. Pravi: „Ja, včasih smo pač drugače delali, vse smo pridelali doma. Zdaj vidim, da je tako boljše!“

Od 52 ha zemlje imajo Ročnikovi 10 ha obdelovalnih površin na katerih goje 13 krav molznic, štiri telice in devet prašičev. Kot je povedal gospodar, bodo v letošnjem letu oddali celjskim mlekararnam okoli 47 tisoč litrov mleka. Pri njih pa imajo tudi zbirnico mleka za celotne Zavodnje. Ta kraj bo oddal letos okoli 180 tisoč litrov mleka.

Zdravko Ročnik je končal kmetijsko šolo v Šentjurju, takoj nato pa se je posvetil delu na kmetiji. Kljub temu, da je delo naporno, je zadovoljen. „V sebi imam kmečko kri. Ljubezem do zemlje je večja od vseh naporov. Vendar moram povedati, da včasih zgubimo voljo do vsega. Kmetje hitimo po svojih opravkih vsak dan, tudi v nedeljo ali na praznik. V našo krajevno skupnost pa prihaja vedno več gostov, tudi vikendi niso nobena redkost. Ko človek takole opazuje ljudi iz mesta, ki se „utaborijo“ sredi travnika, pri tem jih nič ne moti visoka trava, se zabavajo ob igrah z žogo in pečejo čvabčice mu je naenkrat vsega dovolj. Mi si kaj takega res ne moremo privoščiti. Naslednjega dne lahko kvečjemu pospravljamo nesnago, ki so jo mestni tovaršili pustili sredi travnika.“

Tudi Zdravko je zadovoljen s sodelovanjem s kmetijsko zadrugo. Pred petimi leti, ko je prešel na preusmerjanje svoje kmetije so mu odobrili kredit v višini 80 tisoč dinarjev in nato še 90 tisoč dinarjev. S tem denarjem je veliko naredil, krediti pa bodo kmalu izplačani. Pomagali smo mu tudi, da ima danes v hlevu samo dobro sivo rjavo pasmo živine. Telet ne vzreja sam, ampak jih odda in jih kasneje ko so telice že breje odkupi nazaj.

In kakšne so po njegovem odkupne cene mleka? „Vsekakor prenizke! To nam najbolje kaže že sam podatek, da zadruge, ki se bavijo s to dejavnostjo niso rentabilne. Če človek sešteje vse od krmil, umetnih gnojil in vsega ostalega kar je potrebno vložiti v to, da je mlečnost čim boljša, je njegov trud, ki pa tudi ni majhen, zelo slabo plačan.“

Na njegovi kmetiji poleg kuruze in krompirja ne sejejo več. Celotne površine imajo posejane s

travo, vendar kar gre, kljub temu da so za delo samo štirje. Pomagajo si s stroji, saj imajo pri hiši dva traktorja, obračalnik, dve prikolici, kobilnico, cisterno, trosilec umetnega gnoja, traktorski plug in še bi lahko naštevali. Poleg tega pa je tudi član strojne skupnosti v kateri imajo krožno brano, kombanj za silažno koruzo, sejalnico za koruzo in dva silosa.

Poleg tega, da je Zdravko Ročnik dober gospodar na kmetiji pa se aktivno vključuje v družbeno politično življenje krajevne skupnosti. Zmotili smo ga ravno med pripravami na sejo sveta krajevne skupnosti, katere predsednik je.

Opisali smo življenje na dveh preusmerjenih kmetijah v naši občini. Spoznali smo, da so ljudje na njih srečni. Kljub trdemu delu so zadovoljni, saj so vendarle sami svoj gospodar. Prav pa bi bilo, da bi se tudi drugih mladi ljudi odločili podobno kot Ročnika, ostali na kmetiji, jo preusmerili in tako ohranili kmečko življenje.

Zdravko Ročnik — Odkupne cene mleka so prenizke

nje, ki je sicer naporno, vendar pa tudi zelo lepo.

MIRA TAMŠE
BORIS ZAKOŠEK

KO TO
koteks lobus
in zbirnice kmetijskih
zadrug odkupujejo
svinske kože
po ugodnejši ceni
kot prejnjeta leta

Razgibano leto, polno pomembnih dosežkov

Največji in najpomembnejši je pravočasni zaključek gradnje nove termoelektrarne Šoštanj IV – Veliko storjenega tudi na področju urejanja samoupravnih in družbenopolitičnih odnosov – Novo leto 1978 pomembna prelomnica v nadaljnjem razvijanju samoupravnih, družbenopolitičnih in ekonomskih odnosov

Za vse, ki so zaposleni v šoštanski Termoelektrarni, je bilo letošnje delovno leto sila razgibano in polno pomembnih dosežkov. Znotraj tega energetskega velikana beležijo v letu 1977 mnogo velikih in nadvse važnih prelomnic in gibanj, tako v tehnoloških kot tudi v samoupravnih in političnih procesih.

Prav je, da v času, ko s koledarja trgamo zadnje liste, naredimo kratek vsebinski pregled tistih datumov in dogodkov, ki so za to delovno organizacijo največjega pomena.

Če se ozremo nazaj, na delo, ki so ga opravili in na naloge, ki so jih izvršili, lahko opazimo vrsto pomembnih delovnih uspehov. Največji in najvidnejši med njimi pa je prav gotovo zaključek izgradnje Termoelektrarne Šoštanj IV in začetek obratovanja doslej največje proizvodne enote v Jugoslaviji: 335 megawatnega turboagregata. V pičlih treh letih, od podpisa pogodbe z glavnima dobaviteljema Kraftwerk Union in Sulzer, jeseni 1974, je zrasla nova termoelektrarna Šoštanj IV. Ves vložen trud investicijskega sektorja pri Termoelektrarni Šoštanj, prizadevanja domačih in tujih dobaviteljev opreme,

pospešena montažna dela, prizadevnost vseh, ki so na tem objektu delali, vse to je bilo kronano z uspehom. Nov turboagregat že obratuje. Že 25. oktobra so izvršili prvo sinhronizacijo in poskusno priključitev na 380 kilowatno omrežje, mesec pozneje pa je nova elektrarna pričela s poskusnim obratovanjem. Od 25. oktobra do približno polovice meseca decembra so v naše omrežje oddali že toliko električne energije, kot bi jo morali do konca letošnjega leta. Kako dobrodošle in dragocene so kilowatne ure novega šoštanskega objekta, najbrž ni potrebno posebej poudarjati. O njihovi pomembnosti dovolj zgovorno priča podatek, da bi v Sloveniji že prišlo do redukcij pri dobavah električne energije, če TEŠ IV še ne bi obratovala.

Spomnimo se na kratko, kako so si sledila najvažnejša dela med izgradnjo nove elektrarne, za katero lahko rečemo, da je zrasla v rekordnem času. V februarju leta 1975 so začeli z gradbenimi deli in še istega leta tudi z montažo konstrukcije in strojne opreme. Junija lani so začeli montirati elektro opremo, v oktobru pa so zaključili z gradbenimi deli. V zadnjem mesecu lanskega leta so bili uspešno izvedeni tudi prvi zagonski preizkusi. Zaključna dela pa so si v letošnjem letu sledila takole: najprej so priključili elektro naprave lastne rabe, v marcu je bil opravljen tlačni preizkus kotla, poleti pa so zaključili strojno in elektromontažo. Po prvi zakuritvi kotla v avgustu in sinhronizaciji bloka v septembru je Termoelektrarna Šoštanj IV 23. novembra pričela poskusno obratovati. Na ta način so bili vsi pogodbeno in družbeno dogovorjeni roki izpolnjeni. Pri tem je odločilno vlogo odigrala predvsem pravočasna izvedba celotnih priprav in tisti pospeševalni ukrepi v prvih dveh letih izgradnje ki so preprečili večje naraščanje zamud pri vmesnih rokih. Gradbena dela so se pričela pravočasno in tudi pozneje niso povzročala kakršnihkoli terminskih težav. Zaradi zakasnelih dobav jeklenih konstrukcij se je montaža začela s šesttedensko zamudo, ki se je pozneje še povečala. Poglavitni razlogi za to so bile težave pri montaži in zakasnele dobave opreme. Z neprestanim izvajanjem pospeševalnih ukrepov jim je najprej uspelo preprečiti naraščanje zamude in jo pozneje celo zmanjšati. Zadnja faza pospeševalnih ukrepov, ki je z znižanjem zamude prinesla „najspektakularnejši“ rezultat, predstavlja le zaključek celotnega sklo-

pa teh ukrepov, ki jih je bilo mogoče izvesti le ob predhodni dosledni uveljavitvi družbene prioritete objekta v predhodnih etapah. Omeniti velja še podatek, da je objekt TEŠ IV s približno dvainštiridesetimi odstotki domače opreme na prvem mestu po udeležbi domače industrije med tovrstnimi objekti v Jugoslaviji.

Tudi ostale šoštanske elektrarne I, II in III so letos v celoti izpolnile svoje družbene obveznosti oziroma proizvodni plan. Dosegli so takšno stopnjo pogonske pripravljenosti, da so lahko proizvedli in oddali v naše omrežje toliko električne energije, kot se je v programu elektrogospodarstva Slovenije od njih zahtevalo. Treba pa je omeniti, da je bilo stanje naših voda v prvi polovici letošnjega leta sila ugodno za proizvodnjo zadostnih količin električne energije, tako da se od termoelektrarn ni zahtevalo več energije, kot je predvideval načrt. Vseh pet blokov šoštanskih elektrarn bo v letošnjem letu, upoštevajoč tudi proizvodnjo, predvideno za mesec december, proizvedlo skupno 2.212 gwh električne energije. Elektroenergetska bilanca za naslednje leto pa načrtuje porast na 3390 gwh električne energije. Pri količinah, ki smo jih navedli, je že odštet lastna poraba tako, da ti podatki pomenijo čisto razpoložljivo energijo za elektroenergetsko omrežje.

Delavci Termoelektrarne Šoštanj pa so letos veliko storili tudi na področju urejanja samoupravnih in družbenopolitičnih odnosov. Tako so poleg opravljanja osnovnih dolžnosti, kot so proizvodnja, vzdrževanje in izgradnja, vpregli vse sile tudi v programu uresničevanja Zakona o združenem delu. Ena prvih nalog iz tega programa, ki so jo izvršili, je bila ustanovitev štirih temeljnih organizacij združenega dela: TEŠ I, TEŠ II, Vzdrževanje in Inženiring. Delavci teh temeljnih organizacij so že sprejeli statute in sporazume o združevanju dela, 15. decembra pa so se na referendumu odločili o združitvi tozdov v delovno organizacijo Termoelektrarne Šoštanj. S sprejemom tega sporazuma je dana tudi osnova za organiziranje dveh delovnih skupnosti skupnih služb: za administrativna, strokovna in tehnična opravila ter za posle družbene prehrane. Delavci delovne skupnosti skupnih služb bodo volili svoje organe upravljanja in sprejemali sporazume o združevanju dela.

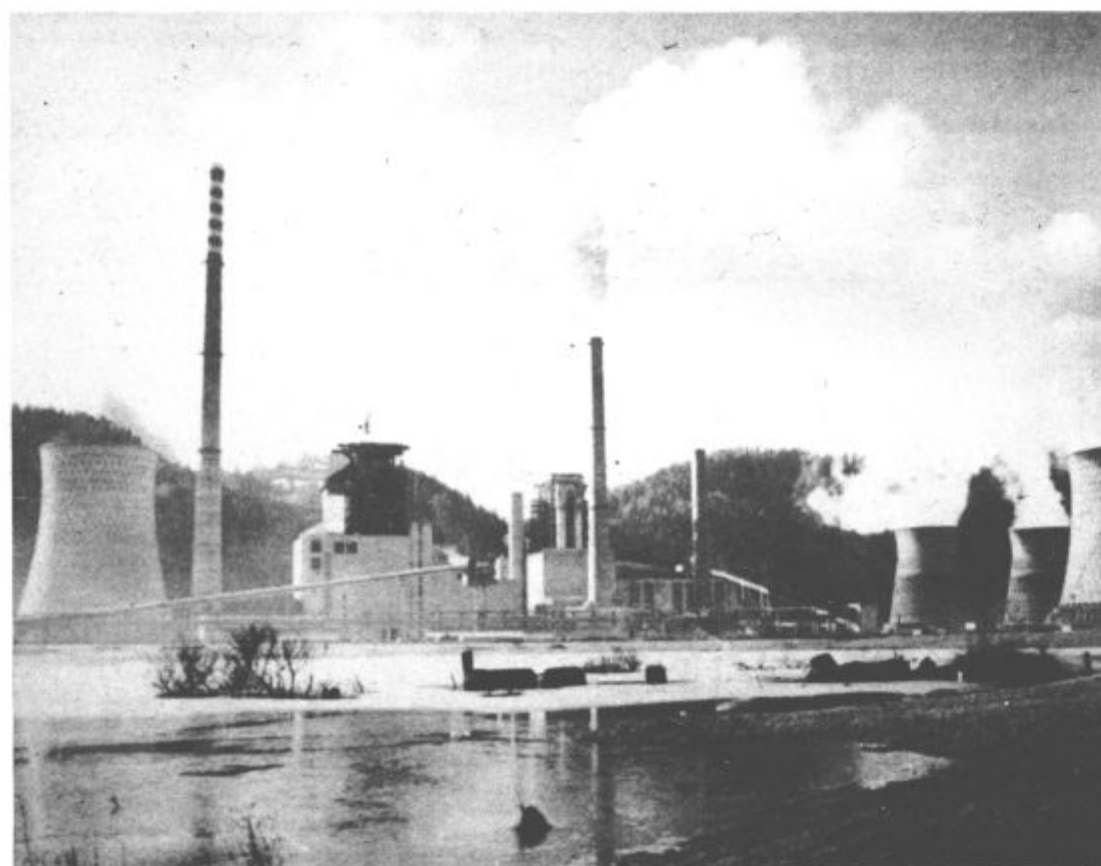
Danes, 26. decembra in v četrtek, 29. decembra se bodo skupaj z delavci temeljnih organizacij na referendumu odločali za sprejem sporazuma, ki bo urejal odnose med temeljnimi organizacijami združenega dela in delovno skupnostjo skupnih služb ter za sporazume o skupnih osnovah in merilih za razporejanje čistega dohodka in osebnih dohodkov. Danes bodo delavci temeljnih organizacij TEŠ I, TEŠ II in Inženiring sprejemali tudi samoupravni sporazum ugotavljanju udeležbe v skupnem prihodku, določeni s proizvodnjo električne in toplote energije. Poleg tega bodo delavci teh temeljnih organizacij in temeljne organizacije Inženiring s posebnim sporazumom uredili medsebojne odnose, ker bo temeljna organizacija Inženiring pridobivala svoj dohodek po principu svobodne menjave dela.

Kot je videti, je prav mesec december za delavce šoštanske elektrarne sila razgiban, saj njem zaključujejo razprave o vrsti pomembnih samoupravnih splošnih aktov. S tem bodo postavili temelje novim dohodkovnim odnosom s temeljnimi organizacijami, ki tem odnosom ustreza. Zato bodo do program za uresničevanje Zakona o združenem delu terminsko še bolj dosledno izdelali, da bi v naslednjem letu lahko kar najbolj smotno nadaljevali z začrtano potjo. Zaradi obilice hitevnega in odgovornega dela, ki ga je s temi zvezi potrebno opraviti, pristopajo delavci Termoelektrarne Šoštanj k razpravam in sprejetju samoupravnih sporazumov z veliko merilo odgovornosti in razumevanja. Zavedajo se, da bodo le na ta način dosegli dogovorjene cilje, saj jih tako učijo njihove bogate izkušnje. Delavci TEŠ so visoko stopnjo družbeno politično zavesti dokazali ravno s prisotnostjo in konstruktivno razpravo na zborih ter z visokim odstotkom udeležbe na referendumih.

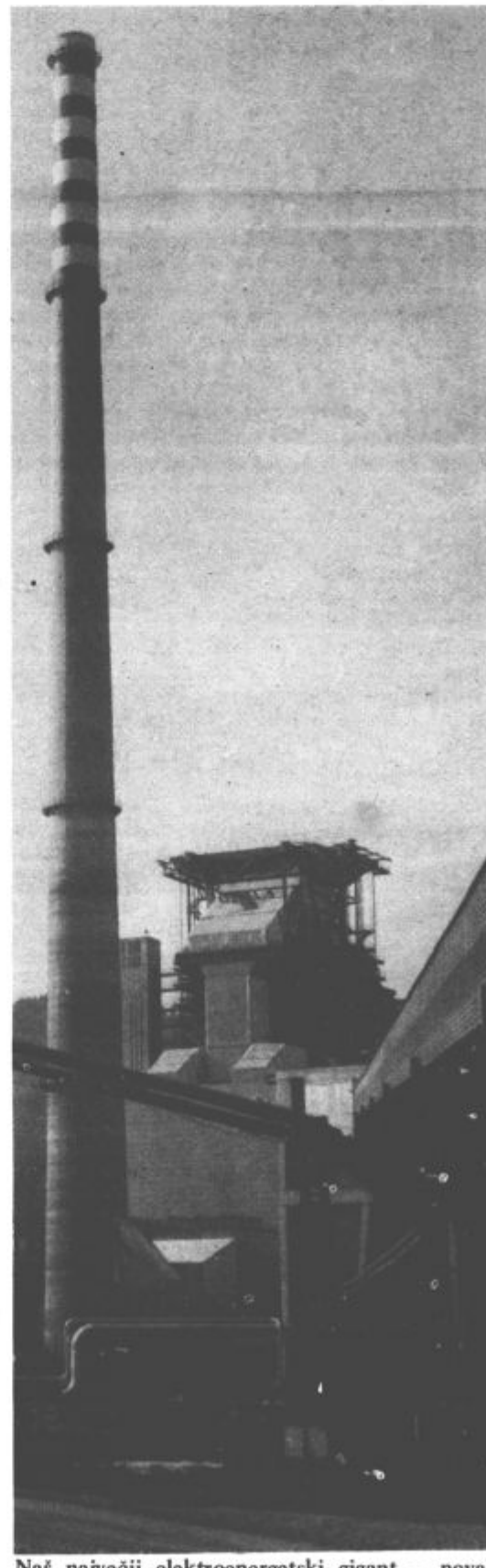
Vse to je le bežen prikaz tistega, kar se v letošnji dohodkovni razpravi, ki se dogaja v šoštanski Termoelektrarni na samoupravnem, organizacijskem, ekonomskem in družbenopolitičnem področju. Če upoštevamo še zahtevnost postopka za sprejetje posameznih aktov, od predhodnih obravnave na zborih delavcev pa vse do usklajevanja, ki ga sprejem zahteva, potem je predstava o zahtevnosti in obsežnosti opravljenega dela dovolj jasna. Kljub vsem naporom in prizadevanjem na tem področju, pa ostaja delavci Termoelektrarne Šoštanj še veliko neizpolnjenih nalog in obveznosti, ki jih bo treba opraviti na začetku novega leta. Gre predvsem za sprejetje planskih dokumentov in aktov s področja notranje delitve dohodka, za dohodkovni sporazum med temeljnimi organizacijami Termoelektrarne Šoštanj in Rudnika lignita Velenje, za sporazum o združevanju v sozdruževanje v drugo. Dela bo torej več kot dovolj. Zaradi vsega tega pa delavci Termoelektrarne Šoštanj z optimizmom stopajo v novo leto, saj jim bo prav gotovo pomenilo pomembno prelomnico v nadaljnjem razvijanju samoupravnih in družbenopolitičnih in ekonomskih odnosov.

Delavci Termoelektrarne iz Šoštanja so 15. julija letos glasovali za ustanovitev štirih temeljnih organizacij združenega dela.

Šoštanska termoelektrarna

Naš največji elektroenergetski gigant – nova TEŠ 4

Čestitkam našim delovnim ljudem
in občanom
za novo leto 1978
se pridružuje tudi delovni kolektiv

Delovna organizacija
TERMoeLEKTRARNE
ŠOŠTANJ, n.sol.o.
ŠOŠTANJ

TOZD Termoelektrarna Šoštanj I – TEŠ I, n.sol.o.
TOZD Termoelektrarna Šoštanj II – TEŠ II, n.sol.o.
TOZD Vzdrževanje TEŠ – Vzdrževanje n.sol.o.
TOZD Inženiring n.sol.o.
Delovna skupnost Družbena prehrana
Delovna skupnost skupnih služb

V letu 1978, v letu samoupravne preobrazbe, smo v roku dogradili novo Termoelektrarno Šoštanj IV in začeli s poskusnim obratovanjem ter že presegli planirano letno proizvodnjo te enote.

Moj konjiček — ure

Pri zbiralcu doma — Stevilne ure so tudi okras stanovanju — Nekatere med njimi zelo redke — škoda, da je teren že skoraj izčrpan

Branko Čanč je prijeten sogovornik. Izza širokih brk kar naprej nasmejanega obraza, rad pripoveduje o vsem, najraje pa o svoji veliki strasti — zbiranju starin.

Sedimo v mali prijazni podstrešni sobici, v nekem že skoraj minulem okolju, ki ga ustvarjajo stare stenske ure in drugi starinski predmeti.

„Vidiš“, pravi, „tale žepna ura je prav zanimiva, ker jo je izdelal urar iz naših krajev, iz Maribora — Anton Kuefman. Bil je eden redkih proizvajalcev ur na Slovenskem. Delal je tudi stenske ure.“

Branko Čanč je iz Šentilja, iz Arnač, zaposlen pa je v Gorenju, v tozdu Elektronika. Včasih je bil alpinist in še sedaj z velikim navdušenjem pripoveduje o lepotah gora, pa tudi o težkih trenutkih. Alpinizem je opustil zaradi družine; žene in mlade hčerke. Gore so res lepe, a tolikokrat tudi grozljivo nevarne.

Sicer pa mu dela v prostem času ne zmanjka, saj je med drugim tudi sekretar osnovne organizacije ZK v tozdu Elektronika, predsednik krajevne konference SZDL v krajevni skupnosti Šentilj, predsednik konference delegacij za samoupravne interesne skupnosti za Podkraj,

Zanimivo in precizno ročno delo je odlika ključarke

Kavčec, Šentilj in še in še.“ Takšno delo me je vedno veselilo, le da je sedaj teh funkcij naenkrat kar preveč,“ pravi.

V osnovno šolo je hodil v Šentilj in v Velenje. Takrat ni vozil avtobus in tudi cesta ni bila asfaltirana. Pot je, tako kot večina krajanov takrat, opravil peš. „Da“, pravi, „eno uro tja in štiri mazaj. Domov se nam ni preveč mudilo.“ Učenje je nadaljeval v elektro šoli, njegova velika želja, postati radiomehanik, pa se ni uresničila.

Po poroki se je odrekel svojemu dotedanjemu konjičku, alpinizmu, našel pa je zamenjavo, zbiranje starin. Sedaj se že šesto leto tu in tam odpravi od doma k znanim in neznanim ljudem v bližnji okolici, z namenom, poiskati kakšen zanimiv, redek, že skoraj pozabljen predmet iz življenja naših dedov, s katerim popestri svojo zbirko. Predvsem ga zanimajo ure. Takšne, lepo okrašene, bogate, pa tudi čisto enostavne, žepne in stenske ure.

„Večino starin zamenjam za ure“, pravi, „sicer pa jih nimam toliko. V Velenju je zbiralec, ki jih ima mnogo več.“

Kljub njegovi skromnosti pri oceni zbirke v sobici vendar visi trinajst stenskih ur. „Najbolj mi pri srcu mi je tista s keramičnim ohišjem.“ Pozem postavi na mizo še veliko leseno skatlo, ki pod pokrovom skriva številne žepne ure. „Preko devetdeset jih je,“ meni. „Če ne bi bil toliko družbeno politično angažiran, pa bi jih bilo že dosti več. Tako pa mi vedno primanjkuje časa za zbiralske akcije.“

„Jaa, ja, toliko ur,“ se oglasi mati, ki že od začetka poslušaja najin pogovor, „sam pa še ene dobre nima.“

Branko Čanč. S to lajno so si včasih težki invalidi služili kruh.

Med žepnimi urami ima tudi štiri ključarke. To so stare ure (njegove imajo kakšnih 130 let), ki se navijajo s ključkom. Včasih so jih delali predvsem v Franciji in avstro Ogrski monarhiji.

„Danes imamo večino starih ur zbiralci, ki jih zamenjamo ali prodajamo. Takole na terenu le težka prideš do kakšne. Teren je že skoraj popolnoma izčrpan. Ljudem pa so takšne ure, posebno kadar še tečejo, drag spomin. Dostikrat pa jih ne prodajo tudi zato, ker ne vedo, koliko naj zanje zahtevajo. Mnogo starin, med njimi seveda tudi ure, so odnesli naši zdomci in številni tujci preko meje. To pa je velika škoda, saj tako zelo siromašimo našo kulturno dediščino.“

Čeprav se Branko navdušuje predvsem nad urami, pa se v svojem stanovanju ponaša tudi z drugimi starinami. Najbolj častno mesto med njimi ima stara lajna, ki so jo dobili težki invalidi iz prve svetovne vojne, da so si z njo služili kruh.

„Najbolj sem vesel, kadar dobim kakšno starino, ki so jo nameravali zagnati stran, saj se mi zdi, da mi je tako le uspelo ohraniti delček sicer neponovljive preteklosti še za kakšen rod.“

Branko Čanč zatrjuje, da ga zbirateljska strast ne bo kmalu minila. Pa bi ga tudi težko, ko je okoli sebe zbral toliko zanimivih in vse bolj redkih predmetov vsakdanjega življenja minulih desetletij.

BORIS ZAKOŠEK

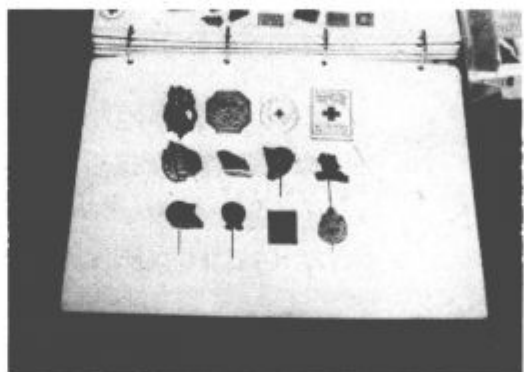
Del bogate kolekcije.

Sejem bil je živ

Velenjski Klub značkarjev združuje že preko sedemdeset vnetih zbiralcev — Vsako prvo nedeljo v mesecu se zbirajo na sejmu in izpopolnjujejo svoje zbirke

Spominjam se, da nas je še kot otroke v osnovni šoli iznenada zajel silen val zbirateljske mrzlice: značke. Samo o tem smo se znali pogovarjati in prav nič drugega. Kdo jih ima več, kdo ima lepše, kdo ima take, kot jih drugi še nimajo. Zbiranje značk nas je zastrupilo kot nevaren virus, toda tako iznenada kot nas je napadel, nas je tudi zapustil. Začetna vnaša je pošla, kajti prav kmalu smo ugotovili, da zbirateljstvo le ni tako preprosta reč, kot je videti na prvi pogled.

Nekateri najbolj vneti pa so vendarle vztrajali in danes jim prav gotovo ni žal. Najbrž ne bo napačna ugotovitev, da so med kopico zbirateljev najštevilnejši prav značkarji. Zbiranje značk je staro verjetno toliko, kot značke same in lahko bi rekli, da je malo takih, ki ne bi kdaj vsaj pomislili na to, da bi si pričeli ustvarjati zbirko. Danes ima že marsikdo svojo značko, od najmanjšega društva do največje tovarne, zato ni čudno, da je povsod dovolj ljubiteljev teh „bodi-

Nekaj najzanimivejših primerkov iz „zakladnice“ Viktorja Kojca. Skrajno leva v zgornji vrsti je značka Slovenskega pevskega društva Šoštanj iz prejšnjega stoletja.

častih lepotic“ in da se že nekaj časa zbirajo tudi v klubih.

Člani velenjskega kluba značkarjev imajo vsako prvo nedeljo v mesecu rezervirano za nekakšen sejem, kjer stotine značk menja lastnike, kjer se izpopolnjujejo serije in kjer se kar z zavistjo gleda na kakšno redkost, ki jo kdo pokaže. Kot opazovalci smo se podali na enega teh sejmov, kjer človeku kar jemlje vid od sijaja tisočev kovinskih, plastičnih in drugih izdelkov. Zbranih je bilo veliko značkarjev in drugih radovednežev, ne samo iz Velenja in bližnje okolice, ampak tudi od drugod. Mize Delavskega kluba v Velenju so bile prekrte z albumi značk in sedli smo za eno od njih.

Naš prvi sogovornik je bil Viktor Kojc iz Šoštanja: „Značke zbiram od takrat, ko sem se začel ukvarjati z likovno umetnostjo to pa bo že več kot 30 let. Prve so se v moji zbirki našle značke raznih predvojnih društev. Takrat še nisimo poznali takšne značkarje manije, kot vlada danes, pa tudi kičastih ni bilo. Od vsega začetka so me privlačile le tiste, ki so bile likovno neoporečno oblikovane. Kajti zame pomeni značka majhno likovno stvaritev. Zato me kot likovnika toliko bolj motijo značke, ki so oblikovane neokusno, z obilico kiča. Kot

Edi Masnec ima v svoji zbirki že skoraj deset tisoč značk.

vnet planinec se zlasti trudim, da bi dobil kar največ značk s to vsebino in moram reči, da mi kar uspeva. Nikoli še nisem prešteval svoje zbirke, ker zame število ni važno, ampak kvaliteta. Lahko se pohvalim, da krasijo mojo vitrino nekatere zelo redke in stare značke, na primer Slovenskega pevskega društva Šoštanj iz prejšnjega stoletja, prostovoljne gasilske čete Šoštanj iz leta 1939, Titova značka, izdana leta 1944 ob osvoboditvi Gornje Savinjske doline, značke raznih planinskih zletov, ki so jih prirajali takoj po vojni in mnoge druge. Poleg tega imam tudi nekaj takih, ki sem jih sam oblikoval. Škoda, da se s tem konjičkom ukvarjajo pretežno starejši ljudje, saj menim, da bi bil tudi za otroke nadvse koristen, ker bi jih likovno izobraževal.“

Pri sosednji mizi je del svoje zbirke razkazoval Edi Masnec iz Šempetra v Savinjski dolini, ki je povedal: „S tovrstnim zbirateljstvom se bavim že deveto leto. Najprej so začeli moji otroci, ko pa jih je minila volja, sem sklenil, da bom sam izpopolnjeval zbirko. Danes jih imam že okrog deset tisoč in le redko se na sejmih dogaja, da dobim več kot deset takih, ki jih še nimam. Sicer pa zamenjujem vse, že zaradi solidarnosti do drugih zbiralcev. Doma jih razporejamo po vsebini ali snovi, iz katere so izdelane in moram reči, da mi tako urejanje in vzdrževanje vzame veliko časa. Sicer pa me to ne moti, saj sem se naravnost zaljubil v značke, tako, da komaj čakam tiste nedelje, ko se vsi, ki nam je to hobi, zberemo in pogovorimo ter marsikaj zamenjamo.“

In nazadnje smo sedli k pogovoru še s Slavkom Novakom, predsednikom kluba značkarjev iz Velenja. „Naš klub smo ustanovili pred dve letoma in danes je v njem že približno sedemdeset zbiralcev, ne samo značkarjev, marveč tudi numizmatikov, filatelistov in drugih. Sprva smo obiskovali sejme v Ljubljani, nato pa smo jih začeli pripravljati sami. Sedaj je ta naš sejem eden najmočnejših pri nas, saj ga redno obišče najmanj petdeset zbiralcev ne samo iz Slovenije, ampak tudi iz drugih republik. Med nami je nekaj specialistov, ki zbirajo, denimo, samo značke s tematiko rudarstva, drugi samo športne, tretji morda samo nogometne in podobno. Sam sem jih v petih letih zbral okrog devet tisoč, nekatere med njimi so tudi zelo redke. Opažam, da je naš sejem vedno bolj obiskan in prav je tako, saj tu ne gre le za menjavo tistega kar smo zbrali, ampak tudi za medsebojno spoznavanje, dogovarjanje in izmenjavo izkušenj.“

Več časa za pogovore skorajda ni bilo. V takih trenutkih, kot je sejem značk, pač ne gre, da bi njihove zbirke preveč motili. Kajti to je zares enkratna priložnost, da se dobi kaj novega, da se zbirka izpopolni. Ko sem še nekaj časa opazoval te zavidanja vredne zbirke, sem nehote pomislil: kaj ko bi začel zbirati značke? Pa je res nalezljivo tole značkarstvo!

JOŽE KRAJNC

Najprej si je treba ogledati, kaj kdo ima, potem pa sledi zamenjava.

gorenje

Velenje

gorenje

SEVER

gorenje

muta

gorenje

fecro

gorenje

elrad

Vsem delovnim ljudem in občanom
čestitamo za novo leto 1978!

Želimo jim kar največ osebnega zado-
voljstva in delovnih uspehov

Delavke in delavci
delovnih organizacij
SOZD Gorenje

SOZD GORENJE:

- GORENJE, tovarna gospodinjne opreme, Velenje
- GORENJE – SEVER, industrija elektromotorjev, Subotica,
- GORENJE – MUTA, tovarna kmetijskega orodja in mehaniza-
cije in livarna, Muta ob Dravi
- GORENJE – FECRO, tovarna kovinskih izdelkov, Slovenj Gra-
dec
- GORENJE – ELRAD, industrija anten in pribora, TV pretvor-
nikov, visokofrekvenčnih kablov in predelava plastičnih mas,
Gornja Radgona
- GORENJE – VARSTROJ, industrijsko podjetje Lendava
- GORENJE – METALPLAST, industrijsko podjetje, Ruše
- GORENJE – FTU, tovarna termičnih naprav, Sombor
- GORENJE – PETER DRAPŠIN, industrija pohištva, Kikinda
- GORENJE – MURAL, industrijsko podjetje, Mursko Središče
- GORENJE – PROMETSERVIS VELENJE

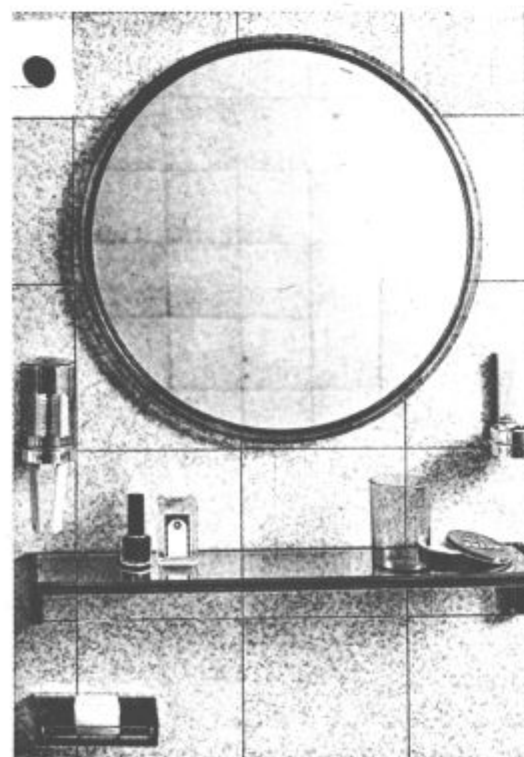
gorenje
varstroj

gorenje

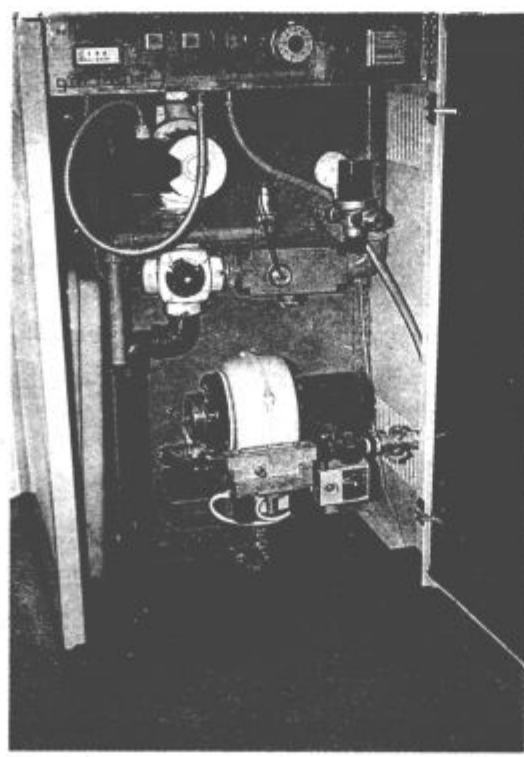
METALPLAST

gorenje

FTU

gorenje

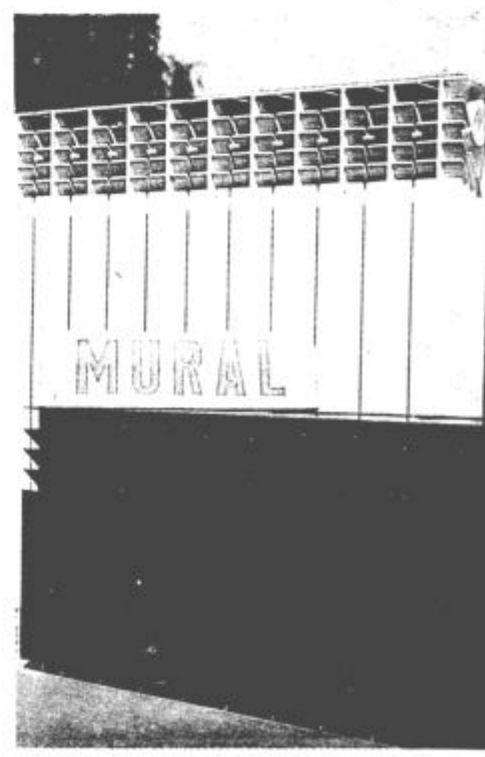
petardrapšin

gorenje

MURAL

Hej, lepi časi, stari časi

Trlice in lanena preja

Piravnica in štrena na starem žičnatem loncu.

Starinski zvonec. Z njim so včasih klicali k jedi. Pri hiši je bilo nekoč veliko dekel in hlapcev

V Zavodnjah še vidimo osrednjo slovensko hišo — Ajda in lan že skoraj pozabljena — Predice tu in tam še sedejo za kolovrat

Vse manj je starih navad, šeg v načinu življenja in občevanju našega naroda. Vedno bolj redke so, zato pa iskane in cenjene kot kulturno blago prejšnjih, ne tako civiliziranih dob. Še pred leti vsem znani običaji povezani z delom, lowom, živalmi, rastlinami, prazniki, cerkvijo, so že skoraj ali povsem pozabljeni. Često živijo le še v spominu ali v kakšni knjigi. Prodor novih izdelkov in nagel razvoj naše domovine, ki bolj ko kdajkoli prej sega tudi na odmaknjena, težko

ni red, se vedno bolj izgublja. Novi rod, žal, preveč temeljito prekinja stare vezi.

Za današnje novoletno številko smo želeli pripraviti reportažo o nekaterih še živih običajih na naših kmetijah. Toda ...

TEGA SKORAJ NI VEČ

Pot v Zavodnje je asfaltirana, k kmetu Lazniku pa se ne pride zlahka. Par kilometrov makadama, ki ga je pokril sneg in led je bilo za avto skoraj nepremostljiva prepreka.

V Zavodnjah so kmetje še do prve svetovne vojne poznali požare, s katerimi so si večali omnico. No, to je že pozabljen čas.

Namesto starih slovenskih osrednjih hiš in kočarskih pol lesenih domov s čopom na enem ali obeh straneh strehe in majhnimi okni, rastejo v lepo okolje najnovejši izdelki arhitektov, ki največkrat naravnost vsiljivo izstopajo v tisočletni pokrajini polj, gozdov in travnikov.

Nekatere nizke strehe koč, so bile še pred leti krite s slamo, sedaj pa so še takšne, krite z lesenimi deščicami-šinkli, prava redkost. Polja obdelujejo s traktorji, konj pa je že bolj za okras. Tudi kosa redko poje. Pšenico, rž in oves še posejajo, ajda in lan pa sta le slučajni gost. Pa običaji.

„Tega pa pri nas več ni!“ zatrjuje Franc Laznik, po domače Slivnik, ko se le prebijem do njegove domačije. Na koncu se le nagodiva. Nekaj malega je še ostalo. Kakšen praznik in so-praznik, pa preja, košnja, reja in ho, kopica domačih jedi.

„Kaj pa mlačev?“ prašam in pomislim na pikapokanje mlatičev s cepci iz mojih otroških dni. „Ja, cepce že še imam,“ pravi Franc, „ampak pokamo na skednju ne več z njimi. Strojna obdelava je dosti lažja in hitrejša.“

Franc Laznik je na tej kmetiji šele devet let. Pred tem je bil skoraj 18 let v jami. Kmetijo, ki ima 49 hektarov zemlje je od strica podedovala žena Zofka.

„Zemlja je dobra, „pravi,“ le škoda, da je bila močno zapuščena.“

Na kmetiji redijo pet krav, deset bikov in konja, precej prašičev in perutnine; celo dva pava sem videl. Šest otrok ima Franc, tri fante med njimi. Za delo tako rok ne manjka. Tu pa je tudi Franc Srebre, ki je na posestvo prišel pred 4. leti. „V stari Jugoslaviji so ga dodelili, ker ni imel kam. Pa je kar uporaben. Še košare in kočje plete, kadar se mu zdi.“

„Faj pa običaji,“ silim; „Peter in Pavel, Žeg i. Martinovo, preja?“

„Predemo pa še. Žena prede. Toda tako ni več, kakor je bilo včasih, ko se se zbirale predice iz cele vasi, pele in si pripovedovale basni.“

Na mojo prošnjo so potem s podstrešja prinesli kolovrat in krtače in mi pokazali, kako se tej stvari streže.

„Ker pridelate veliko koruze, jo tudi ličkate, mar ne?“

„To pa ličkamo. Letos smo jo ves teden. Vsak večer smo se zbrali domači in sosedje. Prav prijetno je bilo.“

Seveda imajo pri Slivniku tudi koline, vesel, vsem poznan domač praznik. Klobase so potem na jedilnem listu daleč v zimo, še sam sem jih bil deležen, pa saj pravi pesmica:

Meni so sosedje pravili,
da ste prašiča davili.
Naj bo prasec' al prasica,
men' spodob' se klobasica.

Franc Laznik mi je razkazal tudi domačijo. Je prava stara slovenska hiša zgrajena že 1637 leta. Včasih je imela tukaj sodnijo graščina iz Zavodenj. V zgornjih prostorih je še dobro ohranjena zaporniška celica. No, graščine ni več, kmečka hiša pa je še ostala. Se bo tudi ohranila?

Prav čudno je, da kulturna skupnost ničesar ne stori za ohranitev takšnih enkratnih zanimivosti našega, resnično našega, domačega, slovenskega, predvsem pa občinskega kmečkega življa. Malo je tako starih kmetij, kot je Slivnikova, v širšem slovenskem prostoru in nikakor ni prav, če jih prezremo.

ŠE SO TERICE

Tudi Alojz Herman je iz Zavodenj. Priti k njemu v teh zimskih dneh je še malo težje, kakor k Slivniku. Posestvo, ki so ga kupili že starši njegove žene Ivanke meri 17 hektarjev, od tega je devet hektarjev gozda. Delno lesena hiša je krita s šinkli. Ob hiši stoji zanimiva lesena uta, obe pa starosti ne moreta zakriti.

Pri Grilu, tako jim v Zavodnjah rečejo po domače, obdelujejo le pol hektara zemlje. Alojz je invalid, od petih otrok pa je zaenkrat doma le najmlajši. Tako je za delo vse premalo rok, saj strmi bregi ne dopuščajo strojne obdelave.

Pred leti jih je močno prizadejal požar in so se morali odreči gradnji nove hiše.

Redijo pet glav živine, pa prašiče in nekaj perutnine. Čeprav tudi tu ni več vse po starem, se na podstrešju najde še marsikaj zanimivega. Stare skrinje, kavni mlinček naših babic, žičnati lonci, krtače, kolovrat ... „Še vedno predem,“ pravi Ivanka, „za nogavice, rokavice, za kakšno jopico kdaj pa kdaj. Imeli smo ovce in nam je ostalo še nekaj domače volne.“

Pri Hermanu je bila hiša do požara krita s slamo in tudi črna kuhinja so imeli. Ni tako daleč čas, ko so na polju še pridelali lan. Teritev je bila vsakoleten običaj. No, trlice še imajo in lan tudi, roke so še spretno in če bo treba bo tudi preja tu. „Poznamo še kožuhanje koruze, tepežni dan, koline, tolčemo sončnice, pa štreno s piravnico in kaj vem kaj še,“ pravi Alojz. Ivanka pa je dodala, da se vaščani še največkrat zberejo skupaj ob ohceti ali godovanju, pojejo stare pesmi in si pripovedujejo zgodbe in šale. Ohcet pa je tukaj še res tista stara s šranganjem, družicami, camri in vsem kar sodi zraven. „Sicer pa je danes vedno manj takšnih trenutkov, ljudje smo bolj doma, sami gledamo televizijo ali poslušamo radio.“

Tako je to. Ljudsko izročilo in stara slovenska hiša se počasi, a nezadržno izgubljata tudi na vasi. Hitrejši tempo dela in duševna preusmeritev ju potiskata v pozabo. Prav pa bi bilo, da vsaj tisto, kar se je v stoletjih samo ohranilo, ne pustimo nebrizno propasti, ampak ohranimo za bodoči rod.

BORIS ZAKOŠEK

Alojz in Ivanka Herman.

dostopna in zaostala področja, terja nova znanja, uvaja sodobnejše postopke, stara stoletna verovanja pa se morajo umakniti. Z njimi izginjajo tudi stari ročno izdelani predmeti vsakdanje rabe, zamenjujejo pa jih novi, sodobnejši, „ampak pokamo na skednju ne več z njimi. Strojna obdelava je dosti lažja in hitrejša.“

Hermanova hiša je krita še s šinkli

Laznikov dom je star že par stoletij

VEGRAD

Velenje

20 let

Pomemben uspeh pri uveljavljanju betonskih konstrukcij „VEMONT“ – Stanovanja iz tovarne – letos bo 2.000 delavcev doseglo okrog 1.000 milijonov din realizacije – GIP Vegrad Velenje se za realizacijo skupnih razvojnih hotenj vključila v sozd Gorenje

Jubilejno obletnico delovanja praznujejo delavci „Vegrada“ pod geslom **OD OBRATNIŠKE DO INDUSTRIJSKE GRADNJE**. V tem kratkem obdobju so resnično prehodili zelo strmo razvojno pot, ki bo v letu praznovanja nagrajena z otvoritvijo tovarne, v kateri bodo izdelovali stanovanja na tekočem traku. Tako bodo geslo „industrijska gradnja“ tudi v praksi uresničili.

Gradbeno industrijsko podjetje „Vegrad“ Velenje ima zasnovo v 25 članskem kolektivu, ki je leta 1957 začel delati na področju gradbeno obrtniških in komunalnih del. V času svojega razvoja je podjetje doživelo številne reorganizacije, priključitve in odcepitve. Poslovanje „Vegrada“ je bilo veskozi pozitivno, le da so bili rezultati do leta 1970 skromnejši. Po tem letu pa je podjetje doseglo velik vzpon in se danes uvršča med največja gradbena podjetja v Sloveniji.

V razvoju „Vegrada“ so pomembni štirje mejniki: leto 1969, ko so prevzeli prvo delo na zunanjem trgu, leto 1971, ko so uvedli polindustrijsko gradnjo stanovanj z uporabo tunelskih opažev, leto 1974, ko so pričeli v Selu pri Velenju z industrijsko proizvodnjo armirano-betonskih montažnih konstrukcij „Vemont“ in leto 1977, ko se pričena industrijska proizvodnja stanovanj in drugih objektov v tovarni v Velenju.

Pričetek del v inozemstvu v letu 1969 je bila za „Vegrad“ odločitev, ki je imela daljnosežne posledice. Že takrat so se delavci tega podjetja zavedali, da je njihova rast in boljši delovni pogoji odvisna od nenehnega izpopolnjevanja tehnologije gradnje in strojne opremljenosti. Z delom na zunanjem trgu so si prislužili devize za uvoz prepotrebne mehanizacije in spoznavali z novimi tehnologijami, ki jih je uporabljalo razvito gradbeništvo v Zahodni Evropi. Doslej so zgradili veliko objektov v Zahodni Nemčiji, v zadnjem času pa se pospešeno pripravljajo za prevzem del v deželah v razvoju.

Z uvedbo tunelskih opažev v gradnjo stanovanj v letu 1971 je bil storjen velik korak v prizadevanjih za hitrejšo in cenejšo gradnjo. S to tehnologijo je pričel „Vegrad“ graditi stanovanja med prvimi v Jugoslaviji in dosegel zelo lepe rezultate. Doslej je zgradil že precejšnje število stanovanj po celi Jugoslaviji. Samo v zadnjih 5-ih letih se je v Vegradova stanovanja vselilo preko 3500 družin. Največ stanovanj je bilo zgrajenih v Velenju, Ljubljani in Beogradu ter Karlovcu. Trenutno gradijo „Vegradovi“ delavci preko 800 stanovanj, kar kaže na pomemben delež, ki ga imajo pri reševanju tako perečega pomanjkanja stanovanj.

Na pot industrijske proizvodnje je stopil „Vegrad“ leta 1974 z zgraditvijo tovarne beton-

skih konstrukcij „Vemont“. V tovarni izdelane konstrukcije za gradnjo industrijskih objektov so pri investitorjih hitro našle na veliko zanimanje. Danes stojijo objekti iz montažnih konstrukcij „Vemont“ že po celi Jugoslaviji od Mostarja do Jesenic. Največje industrijske hale in hladilnice so bile zgrajene v Bosanski Gradiški, Gnjilanah, Mostarju, Lendavi itd. Trenutno montirajo 12.000 m² veliko industrijsko halo v Vranju, izdelujejo pa elemente za največjo od vseh doslej zgrajenih hal, površine 22.000 m², ki jo bodo gradili za Saponio Osijek. V času od pričetka proizvodnje je bilo izdelanih v tovarni v Selu pri Velenju preko 150.000 m² industrijskih hal, skladišč, telovadnic, šol in drugih objektov. Da je pri gradnji z „Vemont“ elementi dosežen velik prihranek, lahko pove samo podatek, da je bila konstrukcija hladilnice v Bosanski Gradiški v velikosti 3500 m² postavljena v 10 dneh.

GIP Vegrad je nedavno tega dosegel nov uspeh pri uveljavljanju betonskih konstrukcij Vemont. Podpisani sta pogodbi za postavitev tovarn v Veliki Kladuši in Loznici, s čimer bodo proizvodnjo „Vemont“ konstrukcij približali tržišču. S skupnim razvojem in prodajo pri proizvodnji betonskih konstrukcij „Vemont“ se odpirajo Velenjčanom, katerih cilj je skupen nastop „družine Vemont“, nove razvojne možnosti.

V tovarni v Selu so v letu 1974 pričeli v Vegradu kot prvi v Jugoslaviji industrijsko izdelovati montažne teraco stopnice.

Prednosti teh stopnic so številne, saj z njihovo uporabo odpadejo mnogi problemi, ki nastajajo pri obrtniški izdelavi in montaži. Zaradi kvalitete izdelave in hitre montaže (z lepljenjem) so se na trgu hitro uveljavile in so danes vgrajene že v številnih družbenih in zasebnih stanovanjskih zgradbah v Sloveniji, Hrvaški in

Beogradu. Letna kapaciteta izdelave je 50.000 m² stopnic, kar presega potrebe v Sloveniji. Zato jih prodajajo tudi v drugih republikah. V „Vegradu“ so tudi poskrbeli za izdelke, ki so zelo iskani za zunanje ureditve. Naj omenimo samo betonske tlakovce in travne plošče, s katerimi si je možno oplešati okolico hiš, tlakovati poti, dvorišča itd. Še zlasti so ti izdelki primerni za zasebne graditelje, saj jih lahko položijo sami z družinskimi člani. Razen nižjih stroškov jim je s tem dana tudi možnost lastne ustvarjalnosti. Na najodobnejšem stroju izdelajo letno 60.000 m² teh izdelkov.

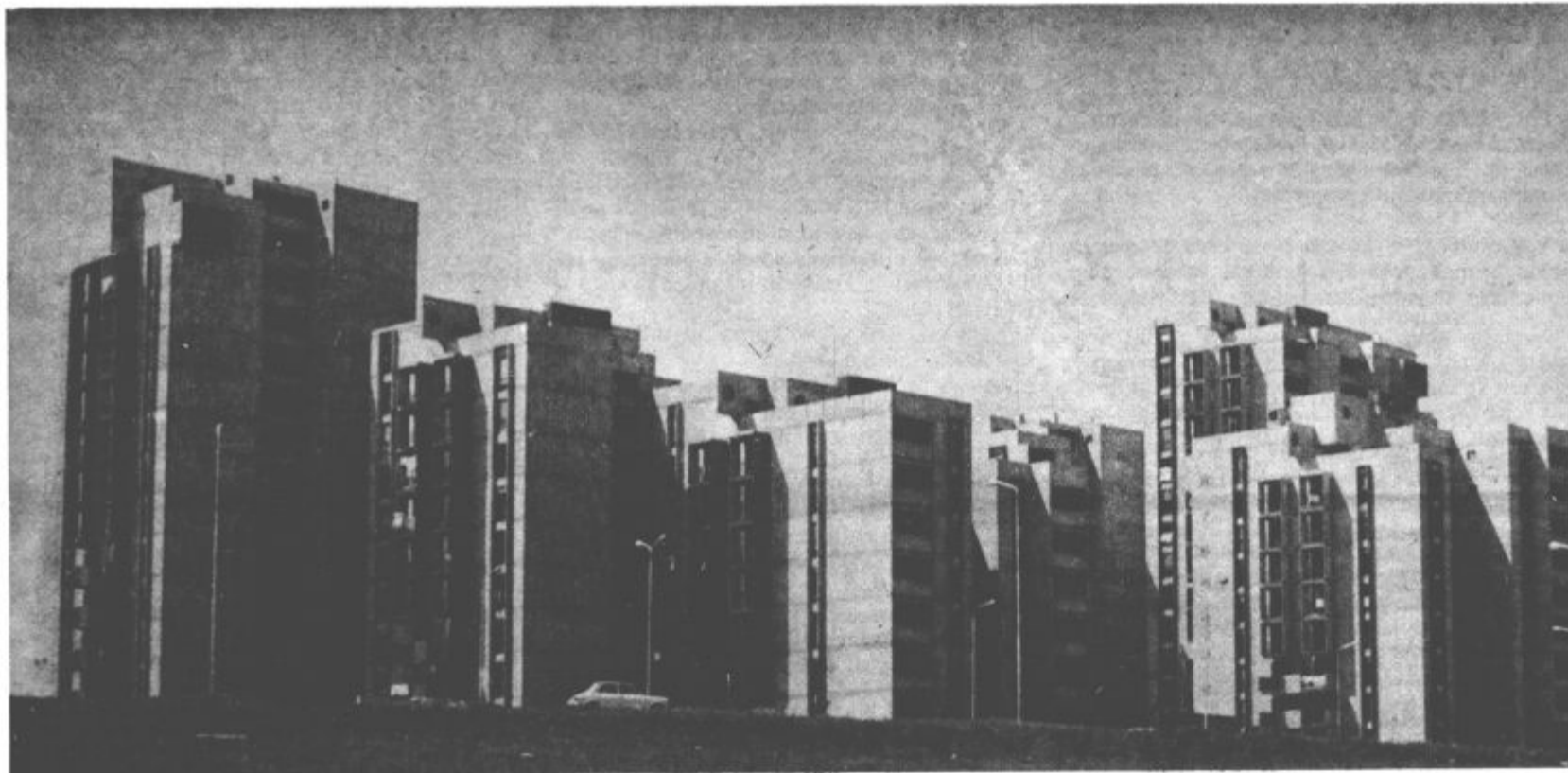
Naslednji program, ki so ga v Vegradu osvojili in pospešeno razvijajo, so zaključna dela. 12C keramičarjev polaga ploščice v objektih v Velenju, Ljubljani in Beogradu. V velikem obsegu opravljajo v Vegradu tudi slikopleskarska dela, tlakarska in druga zaključna dela v gradbeništvu.

Ena od pomembnih odločitev v Vegradu je bil sprejet sklep v letu 1975, da se vključijo v sestavljeno organizacijo združenega dela IMOS Ljubljana z namenom, da bi združeni lažje prevzemali večja dela na trgu, izvedli med člani delitev dela in s tem racionalneje izkoristili sredstva, vse s ciljem uspešnejšega gospodarjenja. Veliko dela je že bilo uresničeno, veliko dela pa je še ostalo.

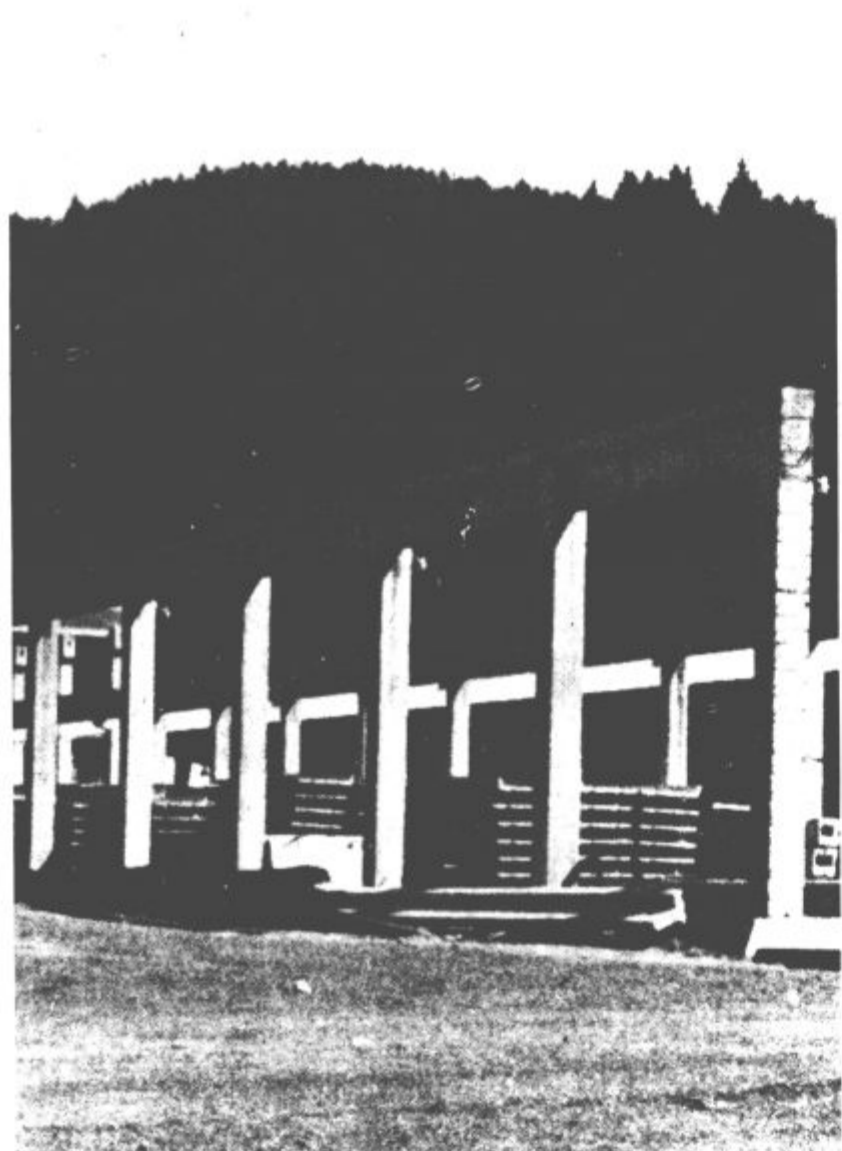
V letošnjem letu se delavcem Vegrada uresničuje dolgoletna želja, da bi tudi stanovanja izdelovali v tovarni.

Že pred leti so spoznali, da bi sami to težko uresničili, zato so se povezali z Gorenjem in skupno začrtali DOM 101. Osnovni cilj tega programa je industrijska gradnja stanovanj in ostalih objektov ter industrijska proizvodnja vgradnih elementov za potrebe gradbeništva. Rezultat sodelovanja je že zgrajena tovarna za proizvodnjo prostorskih elementov v Velenju, katere sta zgradila Vegrad in Gorenje na osnovi združenega dela in sredstev. Stanovanja iz prostorskih elementov v Velenju, katere sta zgradila Vegrad in Gorenje na osnovi združenega dela in sredstev. Stanovanja iz prostorskih elementov bodo do 80 % izdelana že v tovarni, samo 20 % bo odpadlo na delo na samem gradbišču. Tako bodo v Vegradu pričeli graditi industrijsko tudi stanovanja, industrijske objekte pa že gradijo od leta 1974 dalje.

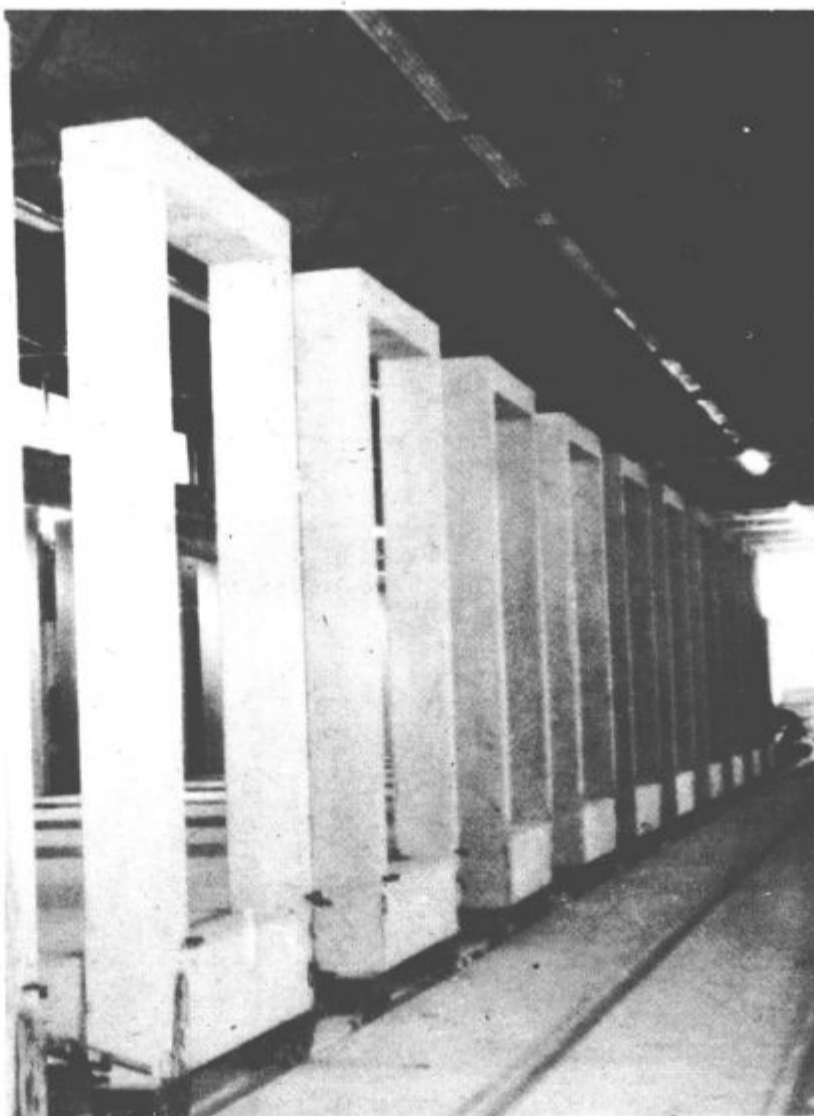
Za uresničitev nadaljnjih programov na področju industrializacije gradbeništva so se z Vegradom združile v novo delovno organizacijo Vegrad Gradbena industrija organizacije „Lesna“ Šoštanj, „Kamin“ Ljubljana in „Gradbenik“ Ljubno. 16. decembra je skoraj 2.000 delavcev, ki bodo letos dosegli okrog 900 do 1000 milijonov dinarjev realizacije, potrdilo odločitev o združitvi v delovno organizacijo GIP Vegrad Velenje, le-ta pa se bo za realizacijo skupnih razvojnih hotenj vključila v sozd Gorenje.

V stanovanja, ki jih je zgradil Vegrad, se je vselilo že nad 3.500 družin. Na sliki: stanovanja Vegrada v Beogradu

Montažna hala tovarne betonskih konstrukcij VEMONT v Velenju

Proizvodnja prostorskih elementov programa DOM 101 je v novi tovarni na Selu pri Velenju že stekla

Gradbeno industrijsko podjetje VEGRAD VELENJE, Prešernova 9

TOZD Gradnje Velenje
TOZD Industrija ostrešij Gradbenik Ljubno
TOZD Vemont Velenje
TOZD Zaključna dela Velenje
TOZD Lesna Šoštanj
TOZD Kamin Ljubljana
TOZD Mehanizacija Velenje
Delovna skupnost skupnih služb

V novem letu 1978 želimo vsem delovnim ljudem in občanom veliko delovnih uspehov in osebnega zadovoljstva!

vegrad velenje 20 let
od obrtniške do industrijske gradnje

Velenjski godbeniki so popestrili tudi proslavo ob 25-letnici ESO

Sedaj na svetovno prvenstvo

Za člane velenjske rudarske godbe bo prihodnje leto spet zelo delovno in pestro — Po uspelem letošnjem igranju na republiškem prvenstvu želijo v bližajočem se letu nastopiti na svetovnem prvenstvu pihalnih orkestrrov na Nizozemskem — To njihovo tekmovanje bo najboljša priprava za leto 1979, ko bo Rudarska godba Velenje slavila 60. letnico

V eni izmed stranskih dvoran doma kulture v Velenju ima svoje prostore Rudarska godba Velenje. Vsak torek in petek se fantje zbirajo na taji, in to že leta in leta. Bogatijo svoj program, se izpopolnjujejo, da potem na raznih prireditvah oziroma proslavah dajejo ton celotnemu programu. In skorajda ni pomembnejše prireditve v občini, na kateri ne bi igrali.

Nekaj jih je med letom za njih že dolgo časa kanr „rezerviranih“. Budnice ob prazniku dela — 1. maju, nato praznik rudarjev, 3. julij, pa ob činjski praznik . . . itd. Še bi lahko naštevati.

Toda godbeniki ne živijo le za prireditve. Vsake štiri leta merijo svoje moči tudi na republiškem tekmovanju pihalnih orkestrrov. In to zelo uspešno, saj jih ta tekmovanja uvrščajo med najboljše pihalne orkestre v naši republiki že vrsto let. No, njihove želje ob vstopu v novo leto pa so še višje: nastopiti želijo tudi na svetovnem prvenstvu pihalnih orkestrrov na Nizozemskem. Takšen nastop je zagotovo nekaj drugega, kot morda koncert v domači dvorani, pred domačim občinstvom. Čeprav to ne pomeni, da fantje v prazničnih rudarskih uniformah tudi pred domačim občinstvom ne dajo vse „od sebe“. Toda na svetovnem prvenstvu je konkurenca izredno močna in orkestrom prav gotovo ni vseeno, kako bodo zastopili svojo domovino, pa tudi svoj kraj.

Torej po uspešnem končanem letu 1977 čaka velenjske godbenike velika preizkušnja v bližajočem se novem letu. To je bila tema pogovora s kapelnikom rudarske godbe, profesorjem Ivanom Marinom, ki je prvič prijel za dirigentsko palico julija leta 1965, ko so se naši godbeniki udeležili revije rudarskih godb v Idriji ob 300-letnici tamkajšnje godbe. Ker je novo leto pred durmi, sem ga seveda najprej vprašal, kako ocenjujejo staro, 1977. leto.

„Reči moram, da je bilo leto, ki se izteka, za nas izredno uspešno. Imeli smo veliko nastopov, saj smo sodelovali na mnogih proslavah, prirejali koncerte oziroma nastopili na drugih prireditvah, saj je bilo to leto jubilejev tovariša Tita in naše Partije. Junija pa smo sodelovali na republiškem tekmovanju pihalnih orkestrrov v Rogaški Slatini, ki je pomenilo začetek priprav za svetovno prvenstvo na Nizozemskem. Z drugimi mestom, ki smo ga osvojili v najtežji težavnosti umetniški skupini, smo si odprli pot za sodelovanje na tem prvenstvu, na katerem bo tekmovala tudi Delavska godba iz Trbovelj; torej bomo merili z njimi moči tudi na tujem, ne le doma.“

Velenjska rudarska godba ima sedaj 58 članov. V zadnjem letu so orkester precej pomladili, saj so vključili kar sedem mladih godbenikov, ki so izšli iz velenjske glasbene šole, za njimi pa je še precejšnja vrsta mladih, ki bodo v prihodnjih letih počasi stopali med starejše. Nekaj godbenikov, ki je prvič vzelo v roke instrumente v rudarski godbi, nato nadaljevalo šolanje v velenjski glasbeni šoli, za tem pa v Ljubljani, pa je danes sicer profesionalno zaposlenih v Ljubljani, vendar so še vedno člani rudarske godbe in ob vsakem pomembnejšem nastopu radi priskočijo na pomoč in svoje profesionalne izkušnje z zadovoljstvom prenašajo na kolege v godbi. Tako bo tudi do odhoda na svetovno prvenstvo.“

Njihove vaje bodo odslej organizirane po skupinah, ki jih bodo pomagali voditi naši godbeniki-profesorji iz Ljubljane. Intenzivnost vaj se bo do začetka leta proti juliju vse bolj stopnjevala. Takšna oblika dela bo za upravni odbor, še zlasti pa za godbenike predstavljala velik napor, predvsem zaradi veččlenskega dela na REK Velenje in ostalih delovnih organizacijah, kjer so zaposleni godbeniki. Kupiti bodo morali tudi nekaj novih instrumentov, ki jih za skladbe, katere bodo igrali na svetovnem prvenstvu, nujno potrebujejo. Za nakup teh instrumentov,

nekaterih izmed njih trenutno v naši državi ni mogoče dobiti, bodo potrebovali najmanj 200 tisoč dinarjev. Ta vsota pa še ni v celoti zbrana. Za nastop na svetovnem prvenstvu potrebujejo tudi nove rudarske uniforme. Prepričani smo, da jih bodo finančno podprli pri nakupu uniform, instrumentov in novega notnega gradiva tozdi Rudarsko elektroenergetskega kombinata. Precejšnji stroški pa bodo nastali tudi v zvezi s prevozom in bivanjem na Nizozemskem. Za to bodo potrebovali okrog 350 tisoč dinarjev. Za pomoč bodo prosili občinsko kulturno skupnost, saj bodo konec koncev člani rudarske godbe predstavljali v nekem smislu vrh kulturnega amaterskega delovanja naše občine v tujini.

Sodelovanje na svetovnem prvenstvu, pa naj bo to na katerem koli področju, je nedvomno izjemno priznanje za posameznika in skupino?

„To je brez dvoma višek, ki ga neka skupina sploh lahko doseže,“ je pritrdil prof. Ivan Marin in nadaljeval: „Sodelovati na tej resnično svojevrstni svetovni prireditvi, je za vsakega godbenika najvišje priznanje in obenem zahvala za njegovo dolgoletni trud.“

Ali bi lahko podrobneje opisali sam potek tekmovanja?

„Orkestri nastopajo v različnih tekmovalnih skupinah in tekmovalnih smereh. Izredno zanimiv je, na primer, nastop na nogometnem igrišču, (tako imenovani show program) kjer godbeniki med igranjem korakajo in pri tem sestavljajo najrazličnejše like — ta vrsta tekmovanja je pri nas skorajda nepoznana. Naš pihalni orkester bo nastopil v koncertnem delu tekmovanja. To tekmovanje je v dvorani, ki sprejme 4000 ljudi. Dvorana je seveda vsakokrat razprodana. Tekmovanje je razdeljeno v tri težavnostne stopnje. Mi bomo tekmovali v prvi, najtežji. Poleg obveznih skladb, smo prijaviili še dve slovenski deli, in sicer Marjana Kozine „Belo Krajino“ in Danila Bučerja „Žumbersko rapsodijo“. Naj pri tem omenim samo majhno zanimivost, ki kaže, kako je to tekmovanje kvalitetno in zahtevno. Vsak pihalni orkester zaigra najprej eno izmed treh obveznih skladb. Če komisija meni, da skladba ni bila dovolj dobro zaigrana, se orkestru zahvali in tekmovanja je konec. V nasprotnem primeru orkester tekmovanje nadaljuje in šele na odru (po odigrani obvezni skladbi) izve, kateri izmed ostalih dveh svojih prijavljenih skladb bo izvajal. Nagrade za najboljše so zlata, srebrna in bronasta plaketa.“

Ob vsem tem lahko pričakujemo, da bodo godbeniki dostojno branili ime naše doline in pa delovno organizacijo REK. In če bo pomoč vseh, ki jim lahko pomagajo takšna, kakršno si predstavljajo, uspeh verjetno ne bo izostal. S kvalitetnim nastopom na tako velikem tekmovanju bodo najlepše ponesli ime našega mesta po vsem svetu.

Torej bo za velenjske godbenike leto 1978 znova zelo delovno, pestro in pa najboljše priprava za leto 1979, ko bo naša rudarska godba slavila 60-letnico obstoja.

Pa še novoletna želja, poleg že omenjene?

„Vsem delovnim ljudem v naši dolini, in še posebej kolektivno REK se zahvaljujemo za dosežane pomoč pri našem delu in upamo ter pričakujemo, da nas bodo podprli v naših željah in prizadevanjih tudi v prihodnje ter jim želimo srečno in uspešno novo leto 1978.“

STANE VOVK

Februarja prvi samostojni koncert

Mešani pevski zbor Gorenje, ki ga vodi profesor Ciril Vertačnik, stopa v drugo leto delovanja — Februarja prvi njihov samostojni koncert — Zapeli bodo kar šestnajst pesmi — V novem letu 1978 bodo program še obogatili — Svojo pesem pa bodo ponesli tudi izven meja naše občine, republike, pa tudi v tujino.

Na pobudo tovarniške konference osnovnih organizacij sindikata TGO Gorenje, Kulturne skupnosti in Zveze kulturnih organizacij občine Velenje smo lani v Velenju ob Tednu Komunistični dobili mešani pevski zbor. Njegovo rojstvo je bilo 22. novembra lani, ko se je zbor sešel na ustanovno skupščino. Prvo vajo pa je imel 6. januarja letos. Ob letu delovanja zbora smo se pogovarjali z njegovim vodjem profesorjem Cirilom Vertačnikom.

„Osnovna naloga našega zbora je gojiti delavsko in revolucionarno pesem. Danes, po letu dni, lahko ugotovimo, da je naš zbor začrtani poti sledil, poleg tega pa smo v program vnesli tudi ljudsko jugoslovansko pa tudi tujo umetno in narodno pesem.“

Koliko nastopov ste imeli doslej?

„V dosedanjem delovanju je zbor nastopil šestkrat, skupaj s skupino AVE pa smo posneli na ploščo tudi dve pesmi, kateri smo peli že na otvoritvi spomenika tovariša Tita junija letos v Velenju. Ob tem moram reči, da zbor ne le da združuje interese na pevskem področju, ampak svoje delo usmerja tudi v obiskovanje kulturnih prireditve oziroma raznih koncertov.“

Zbor ima sedaj kar 85 članov. Se v zvezi s tem srečujete s kakšnimi težavami?

„Skoraj vsepovsod se najprej zatakne pri denarju. No, naš zbor teh težav ni imel, saj ga je finančno podprla Tovarna gospodinjiske opreme Gorenje. Nisem pa najbolj zadovoljen z obiskom na vajah. Poprečno je 80 odstotkov pevcev na vajah. Upoštevati je namreč treba, da so člani zbora precej angažirani v svojih delovnih organizacijah zaradi raznih sestankov, precej pa k slabšemu obisku prispeva tudi veččlensko delo.“

Ob začetku ste imeli nekoliko težav tudi zaradi posameznih glasov?

„Res, sprva se je pokazala glasovna neizenačenost, ker je bilo moških pevcev premalo. S pridobitvijo novih članov med letom pa se je to razmerje precej izboljšalo.“

Kakšni pa so načrti zbora za drugo leto delovanja?

„Vse naše priprave so sedaj usmerjen v naš prvi samostojni koncert, ki ga bomo imeli v Velenju 8. februarja ob slovenskem kulturnem prazniku. Občinstvu v dvorani se bomo predstavili s šestnajstimi pesmimi, med katerimi bosta tudi dve Župančičevi, saj bomo prihodnje leto proslavili 100-letnico njegovega rojstva. Poleg tega bomo nastopili tudi na raznih občinskih prireditvah, pa tudi izven občine in republike. Še zlasti se želimo predstaviti delovnim organizacijam, ki so na kakršenkoli način povezane z delovnimi organizacijami naše občine, še posebno s TGO Gorenje. Načrtujemo pa tudi gostovanje v Italiji. V naš program pa želimo vnesti tudi mednarodno delavsko in revolucionarno pesem in zahtevnejšo sodobno pesem.“

S. VOVK

Ena izmed godb med show programom pred štirimi leti

Mešani pevski zbor Gorenje

Razvoj in načrti Plastike Velenje

Proizvodni program za tržišče nadvse zanimiv – Družina artiklov, vezana na prehrambeno industrijo – Osvajanje novih proizvodov in tržišč

Predhodnik nove delovne organizacije Plastika Velenje, vključene v sozd Rudarsko-elektroenergetski kombinat Velenje, je bila temeljna organizacija združenega dela Plastika in zaščitna sredstva velenjskega Rudnika lignita, ustanovljena 1971. leta. Z ustanovitvijo tozda Plastika in zaščitna sredstva so želeli vsaj delno ublažiti težave, s katerimi so se v velenjskem rudniku srečevali pri zaposlovanju delavcev, ki niso mogli več opravljati težkega dela v jami. Da je tozd opravičil nalogo, zastavljeno ob njegovi ustanovitvi, najbolj zgovorno kaže podatek, da je med zaposlenimi kar 36% delavcev, ki so pred tem delali v jami, vendar niso bili več sposobni opravljati težkega dela.

Prvo leto je dosegel tozda Plastika in zaščitna sredstva Rudnika lignita Velenje 1,8 milijona din realizacije; pozneje so vsako leto vrednost proizvodnje najmanj podvojili. Letos pa bo 140 delavcev nove delovne organizacije Plastika Velenje že doseglo predvidoma 60 milijonov dinarjev realizacije.

Proizvodni program so iz leta v leto izpopolnjevali in dopolnjevali. Vseskozi se je proizvodnja odvijala po zastavljenem načrtu in se sprti prilagajala povpraševanju na trgu. Nove možnosti razvoja zagotavlja proizvodnja embalaže za prehrambeno industrijo, supertraku ter avtomatov in drugega pribora.

Na uspešno poslovanje so pomembno vplivali tako strokovni delavci kot delavci v neposredni proizvodnji, saj se je prav z doslednim uresničevanjem sprejetih nalog povečala zavzetost delavcev za racionalno gospodarjenje. Ob tem ugotavljajo doseženo visoko stopnjo zavesti v samoupravnem življenju nove delovne organizacije Plastika Velenje. Seveda pa vseh ciljev tudi na tem področju še niso dosegli.

Kar zadeva poslovno politiko in družbeno planiranje ugotavljajo, da je izpopolnjen program za izdelavo avtomatov za pakiranje, izdelani pa so tudi srednjeročni plani. Imajo jasno postavljene cilje in naloge, treba jih bo samo dosledno uresničevati. Kar zadeva planiranje so v delovni organizaciji Plastika Velenje pred pripravo osnovnega dokumenta sporazuma, s katerim bodo delavci uresničevali načela planiranja tako, da bodo sprejemali plane in sklepali sporazume z jasno začrtanimi cilji in odgovornostjo. Še naprej bo pglavitna naloga delavcev – polno izkoriščati vse razpoložljive zmogljivosti, ob tem pa bodo morali nameniti še večjo pozornost modernizaciji proizvodnje.

Nova delovna organizacija Plastika Velenje v okviru sozda Rudarsko-elektroenergetski kombinat Velenje, bo v prihodnje izpopolnjevala proizvodni asortiment ter kar najširše osvajala področja pakiranja. Zavedajo se, da se bodo ob tem srečevali z mnogimi težavami, tako kar zadeva proizvodne prostore kot tehnologijo, vendar bo mogoče s polno angažiranostjo vseh odpraviti tudi te težave.

Upoštevanje celotne usmerjenosti poslovne politike, kot njenih sestavnih delov razvoja, srednjeročnih načrtov in letnih planov, je tudi za delovni kolektiv Plastike Velenje velikega pomena zakon o združenem delu. Delavci te delovne organizacije so spoznali večino tega dokumenta, še posebej zato, ker bodo tako sedaj, kot ob vsaki nadaljnji realizaciji proizvodnih programov iskali dohodkovne povezanosti znotraj njihove dejavnosti, čemur daje izredno široko možnosti zakon o združenem delu, saj jih dohodkovni odnos ne utesnjuje v tehnično-tehnološke in institucionalne okvire. Ob upoštevanju vsebine zakona o združenem delu je bila sprejeta odločitev o organiziranju 2 temeljnih organizacij združenega dela in delovne skupnosti skupnih služb. Pri tem ne gre samo za spremembo organizacijskih oblik, pač pa za vsebinske spremembe, kar se že kaže predvsem v samostojnem razpolaganju delavcev z ustvarjenim

dohodkom in oblikovanju vseh pomembnejših odločitev. Seveda pa precej vsebinske preobrazbe s tem še ni zaključen, saj je še precej odprtih vprašanj v odnosih med Plastiko Velenje in drugimi delovnimi organizacijami.

Nova delovna organizacija Plastika Velenje, v okviru sozda REK Velenje, je dosegla v zadnjem obdobju pomembne uspehe pri osvajanju in razvijanju proizvodnje avtomatov za avtomatsko pakiranje, ki jih izdelujejo edini v Jugoslaviji. Pri tem so že prešli na serijsko proizvodnjo avtomatov, za katere se ne zanima samo jugoslovansko tržišče, saj so prve avtomate že prodali v Italijo in Afriko, v teku so dogovori za izvoz avtomatov v Zvezno republiko Nemčijo, velike možnosti pa se kažejo za prodajo tovrstne proizvodnje v vzhodno evropske države.

V delovni organizaciji Plastika Velenje ugotavljajo, da je sedanja proizvodnja, tako kar zadeva obseg kot zahteve tržišča, že premajhna. Prizadevanja delovnega kolektiva, da bi dobili soglasje za novo opremo, predvideno za povečanje obstoječe proizvodnje, za zdaj še niso bila uspešna. Kaj lahko se zgodi, zatrjujejo v velenjski Plastiki, da zavoljo tega ne bodo mogli izpolniti nalog, ki so si jih zapisali v kratkoročni program razvoja. Seveda pa je izpolnitev zastavljenih načrtov odvisna tudi od povečanja proizvodnih prostorov. Sedanji so povsem zasedeni, pretetni. Namestitev nove oziroma zamenjava obstoječe že izrabljene opreme je zato tesno pogojena z zagotovitvijo novih proizvodnih površin. Vprašanje pa je, če se bo lahko Plastika širila na obstoječi lokaciji.

Ugotavljati je mogoče, da je proizvodni program nove delovne organizacije Plastika Velenje za tržišče že sedaj zelo zanimiv. Na začetku tako izdelki kot delovna organizacija niso bili znani na tržišču, zdaj pa vsem kupcem niti že ne morejo več zadovoljiti. Zdaj ima Plastika Velenje široko po Jugoslaviji več kot 1.000 kupcev njihovih izdelkov. Na proizvodnem področju, za katerega so se odločili v tej delovni organizaciji, pa je kar cela družina artiklov, vezanih na prehrambeno industrijo in ki zagotavljajo velike možnosti za povečanje proizvodnje. Dobrišen del te proizvodnje je treba uvažati. Želja delavcev delovne organizacije Plastike Velenje je, da se modernizirajo (sledijo izdelavi artiklov, ki so trenutno potrebni za prehrambeno industrijo) ter razvijejo proizvodnjo tistih izdelkov, ki jih na svetovnem tržišču poznajo, pri nas pa jih še ne uporabljamo.

Uresničitev začrtanega osvajanja programa pa ni samo, kot zagotavljajo, odvisna od delavcev Plastike Velenje, pač pa tudi od družbeno političnih in samoupravnih dejavnikov v občini, ki lahko prispevajo k razvoju s podporo široko zastavljeni razvojni usmeritvi, ki je nedvomno v interesu tudi širše družbene skupnosti.

25 let Elektrostrojne opreme

Elektrostrojni obrati so kmalu prerasli remonto dejavnost – Razvojni usmeritev – Končana 1. faza izgradnje in prestativte – 530 zaposlenih bo letos doseglo 300 milijonov dinarjev realizacije

Začetek dejavnosti Elektro strojne opreme sega daleč nazaj in je tesno povezan z razvojem Rudnika lignita Velenje. V prvih desetletjih svojega obstoja je ESO skrbel predvsem za montažo in vzdrževanje vseh elektro strojnih naprav v Rudniku. Takratne delavnice, v kateri so opravljali le remonta dela, so bile pod staro kopalnico in klasirnico ter v lesenih barakah na starem jašku. Podobno kot prostori je bila zelo skromna tudi oprema ter majhno število zaposlenih delavcev.

Ko so se zaradi povečane potrebe po energiji morale povečati tudi proizvodne zmogljivosti premogovnika, so se odprle tudi nadaljnje razvojne možnosti takratnih remontnih delavnic. Povečane potrebe po premogu so narekovale izgradnjo objektov novega izvoznega jaška v Prelogah. V sklopu teh objektov so leta 1952 zgradili tudi prvi namenski objekt za opravljanje remontnih del za ključavničarje, elektricarje ter kleparje. Nekaj let pozneje pa so se v novozgrajeni objekt poleg mehanične delavnice preselili še kovači in sedlarji.

S prehodom jame na jekleno podporje oziroma z uvajanjem mehanizacije pri proizvodnji premoga je ESO prerasel v remonto dejavnost in se usmeril v izdelavo nove opreme. Razvoj in gradnja mesta Velenje pa sta vplivala na hiter razvoj inštalaterske in montažne dejavnosti. Naraščajoča proizvodnja je nujno terjala večje proizvodne ter skladiščne prostore, več delavcev in seveda boljše ter sodobnejše stroje. Leta 1970 so zgradili novo sodobno halo za strojno obdelavo. Delavnice so prerasčale v proizvodne hale, katere so opremljali s sodobnimi stroji.

V tem času je bila tudi že začrtana tudi razvojna usmeritev ESO, in sicer: remonti, izdelava rudarske opreme, izdelava raznih konstrukcij ter inštalaterska in montažna dela na industrijskih in stanovanjskih objektih ter objektih splošnega družbenega pomena. Montažno inštalatersko dejavnost so izredno razširili, tako, da je elektro strojni obrat izločil iz svojih osnovnih sredstev električno omrežje ter vodovodno omrežje. Tudi iz vodovodno toplovodne dejavnosti se je izločila skupina za daljinsko ogrevanje Velenja in se organizirala v delovni organizaciji Toplovod. V letu 1975 se je po uspešnem referendumu z ESO združila delovna organizacija Kleparstvo vodovod Šoštanj.

Zaradi splošnega pomanjkanja ustreznega strokovnega kadra so bili sami primorani skrbeti za kader in to preko raznih oblik združevanja: z internimi tečaji, s pomočjo delavske univerze, rudarskega šolskega centra ter drugih ustanov in šol za poklicno izobraževanje. Za pridobivanje novih kadrov so razpisali tudi razne štipendije, ob vsem tem pa niso zanemarjali tudi družbeno političnega izobraževanja delavcev.

Za uvajanje in izdelavo domače rudarske opreme so v sestavu razvojno tehničnega sektorja rudnika ustanovili konstrukcijski biro. In prav tesnemu sodelovanju med jamo, konstrukcijskim birojem in elektrostrojnimi obratom znotraj elektrostrojne službe rudnika gre velika zasluga za razvoj domače proizvodnje rudarske opreme in v zvezi s tem za razvoj ESO.

Ves ta nagel razvoj ESO je zahteval ustrezno organizacijo dela, predvsem njegovo pripravo na kontrolo. Zaradi njihove karakteristične dejavnosti, ki je bila razvejena v treh smereh, se niso mogli naslanjati na druga podjetja. Pri tem pa so bile potrebe iz leta v leto večje in so naraščale hitreje od zmogljivosti. Zaradi tega je moral ESO svoje zmogljivosti dopolnjevati s kooperacijskimi službami, in to v smeri obojestranskega poslovnega sodelovanja, kot na primer z EMO Celje, TAM Maribor. V zadnjem času pa se odpirajo možnosti obojestranskega sodelovanja tu-

di s STT Trbovlje. Tudi pri inštalaterski dejavnosti že obstaja večletno uspešno sodelovanje gradbenimi organizacijami (Veograd in Gradis). takšnim sodelovanjem so pridobivali nove izkušnje, izpolnjevali tehnologijo in dopolnjevali proizvodni program. Rezultati lastnega zalaganja ter uspešnega sodelovanja so očitni. O tem pričajo njihovi lastni gumijasti in verižni transporterji, klasično in hidravlično podporje, pretorni drobilci, hidravlične stiskalnice, protobujni stroja za izdelavo jamskih prog in objekti za izvoz Pesje, tovarna EFE, transport premoga TEŠ III in TEŠ IV ter množica stanovanjskih industrijskih in komunalnih objektov ter objektov družbenega pomena v občini in izven nje.

Leta 1959 je bilo v ESO zaposlenih 122 delavcev, ki so ustvarili 1.354.673 dinarjev bruto realizacije, leta 1965 je realizacija znašala 15,6 milijonov dinarjev, pri 198 zaposlenih, leta 1970 je dosegla 30,3 milijone dinarjev pri 242 zaposlenih, v letošnjem letu pa načrtujejo da bo 530 zaposlenih ustvarilo 300 milijonov realizacije.

V razvojnem programu predvidevajo, da leta 1980 v ESO zaposlenih 850 delavcev, ki niso bi ustvarili 500 milijonov bruto realizacije, površina proizvodnih hal pa naj bi znašala 20.000 kvadratnih metrov.

Vzporedno s tem v ESO veliko pozornost namenijo tudi tehničnim izboljšavam in racionalizacijam. Samo v letu 1976 so štirim inovacijami ustvarili za 200.000 dinarjev ekonomskega prihranka.

S slovesnostjo ob srebrnem jubileju so ESO končali prvo fazo izgradnje in prestativte. Potrebna finančna sredstva so v ta namen združili tozdi RLV in FSO.

„S tem bo ESO“, kot so poudarili ob jubileju“ tudi vnaprej uspešno sodeloval in po svoji moči prispeval k proizvodnji in uvajanju novih sodobne opreme za RLV pa tudi ostale rudnik. To sodelovanje je zagotovljeno tudi z razvojnim programom nove delovne organizacije ESO za trajno sozda REK Velenje. Razvojni program ESO predvideva, da bodo vse tozde prestavili na novo lokacijo (prestaviti se morajo zaradi tega, kar bodo pod jaškom Preloge v prihodnjih letih kopalni premog) končana v letu 1980.“

SOZD
Rudarsko
elektroenergetski
kombinat
Velenje
Delovna organizacija
PLASTIKA
VELENJE

TOZD Plastični izdelki
TOZD Kovinski izdelki
Delovna skupnost skupnih služb

Čestitamo za novo leto 1978 in
želimo vsem delovnim ljudem in
občanom kar največ uspehov!

Del proizvodnega procesa Plastike Velenje

Nova hala – notranjost z obdelovalnimi stroji

SOZD
Rudarsko
elektroenergetski
kombinat
Velenje
Delovna organizacija
ELEKTROSTROJNA OPREMA
VELENJE, PRELOGE

TOZD Elektro obrati
TOZD Strojni obrati
TOZD Krovsko-ključavničarski obrati

TOZD Vodovodno-toplovodni obrati
Delovna skupnost skupnih služb

Pridružujemo se čestitkam z najboljšimi željami našim delovnim ljudem in občanom za novo leto 1978

Na Golteh letos drugače

ma za to zimo preselili na Golte. V poletni sezoni bodo s podobno izmenjavo s kadri centra na Golteh okrepili Logarsko dolino. Vzrok za „zimsko spanje“ v Logarski je torej skoraj izključno ekonomske narave, saj bi bilo 14 delavcev tamkaj vso zimo v glavnem brez dela. Pri Izletniku sami pravijo, da to ni dobro, vendar po njihovem mnenju drugače ni šlo. Zatrjujejo pa, da bodo, če bo šlo vse po predvidevanjih, prihodnje leto namestili tri manjše vlečnice in s teptalnim strojem pripravili proge za smučarski tek, primernih terenov za to tamkaj zagotovo ne manjka. Upajmo torej, da prihodnje leto ta alpski biser ne bo osamljen občudoval svoje lastne lepote.

In kaj je še novega na Golteh? Z ustreznimi namestitvijo delavcev na žičnicah so uskladili zmogljivosti delovanja nihajne žičnice s sedežnico in vlečnicami tako, da čakanje tudi v najhujših konicah ne bi smelo trajati dlje kot 15 minut. Kuhinje in njenih možnosti skoraj ni prepoznati. Na Golteh zagotavljajo, da so gostom ob vsakem času na voljo domače jedi, kot so pečeno, krvavice, kisle zelje, žganci, razne obarbane in gobja juha, na Golteh pripravljene krofi in prav tako vedno, vendar po naročilu, tako ali drugače pripravljena divjad.

Pa cene: dnevna karta je za vse dni enotna in velja 100 dinarjev in za otroke 70, poldnevni sta po 70 in 50 dinarjev. Petdnevna šola v naravi z vsemi uslugami velja 400 dinarjev po osebi, za tečaje med šolskimi počitnicami bodo udeleženci morali odšteti po 600 dinarjev. Cena je višja zaradi večje količine učinkovitega dela na snegu. Šolo in tečaje pripravljajo skupno RTC Golte, center za mladinski turizem in celjski zbor smučarskih vaditeljev in učiteljev. Slednji so na voljo tudi sicer ob vsakem času in po dostopnih cenah. Vedno popularni ski-bum je letos še posebej privlačen. Skupno sta ga pripravila Izletnik in Center za mladinski turizem, velja pa enotno za vse kraje 60 dinarjev in za vse organizirane skupine mladih do 27 let. V ceno je všteta dnevna karta, enolončnica in prevoz do gondole.

Tudi za zasedenostjo zmogljivosti dokaj dobro kaže. V sredini decembra je bilo stanje takole: hotel je v celoti razprodan od 30. decembra do 2. marca depandanse do 30. 12. do 4. 1. in od 15. 1. do 5. 3. ter moziška koča od 30. 12. do 5. 1. in od 22. 1. do 18. 3. Za zabavo so prav tako poskrbeli. Novi glasbeni avtomati so seveda vedno na voljo, kavarna z enim izmed njih bo stalno odprta, vsako soboto pa bo v hotelu ples na katerem bodo, prav tako kot na Silvestrovo, igrali Šaleški fantje. Vse je torej v redu, samo... Samo slabo kaže s podpisovanjem samoupravnega sporazuma o ustanovitvi interesne skupnosti Golte. Doslej ga je podpisalo le 16 podpisnikov in med njimi je največji Elkrj. Uradno je podpis odklonilo 12 organizacij združenege dela in med njimi izstopajo EMÖ, Cinkarna in štorska železarna. Da bi uspel, ga mora sprejeti 50 odstotkov vseh predlaganih podpisnikov v vseh osmih občinah regije ali 80 odstotkov v moziški, velenjski, žalski in celjski občini. Vzrok zakasnitvam je verjetno tudi trenutno pomanjkanje časa v združenem delu, zato bo Izletnik podaljšal rok do konca januarja. Pri Izletniku pa se zavedajo tudi nečesa drugega. Dejstva namreč, da je za nekatera odklonilna stališča zelo verjetno krivo tudi stanje, kakršno je bilo zadnje čase na Golteh. Zato so pripravljene rok podaljšati tudi do konca sezone, da bi se lahko vsi prepričali o izboljšanju stanja na Golteh, pripravljene so to dokazati. Pravijo, ne prvič, da bodo ob neuspehu podpisovanju Golte dokončno in za vedno zaprli. Neuspeh podpisovanja bi po njihovem mnenju dokazal, da Golte regiji niso potrebne. Razglabljanja o potrebnosti in nepotrebnosti takšnega turistično-rekreacijskega središča so nedvomno odveč. Prepričajmo se torej, najdemo potem skupni jezik in vsi bomo prišli na svoj račun.

JANEZ PLESNIK

Blesteca zunanost cerkve

Slepi za svet okrog nas

GORNJI GRAD: O vsem, nad čemer se navdušujejo le „izbranci“, ve večina le malo — Gornjegrajski grad se prvič omenja v letu 1174 — Leta 1471 so Turki na pohodu iz Ljubljane zašli tudi v kraje pod Menino ter razdeljali grad in samostan — Kmečki uporniki pa so v letu 1635 opremili gornjegrajsko Gospoščino, Grad Vrbovec in Rudenek pri Rečici

Potovanje okoli sveta s to in ono agencijo, za toliko in toliko dinarjev, šest držav Latinske Amerike, Šri Lanka — Indija — Nepal, Afrika takšna ali drugačna, Kanarski otoki, obsežni programi za Bangkok, Singapur, Egipt, Senegal, Maroko, križarjenje do Gibraltarja, silvestrovanje v Carigradu, Atenah, Budimpešti, Pragi, silvestrovanje v Hiltonu (z gastronomskimi eksibicijami), da o smučanju širom po Evropi in tik onstran naših meja ne govorimo.

To je le delček ponudb in programov, s katerimi nas dan na dan obkledajo vse vrste agencij. Ne manjka celo ponudb za izlete, letovanja in druge zvrsti po Jugoslaviji in Sloveniji. Vse lepo in prav. Prijetno in koristno je potovati po domačih in tujih krajih, se spoznavati z naravnimi lepotami, ljudmi in običaji ter navadami, z njihovim zgodovinskim izročilom. Lepo in prav in tega nihče nikomur ne brani, resnici na ljubo in na žalost pa je treba povedati staro resnico, da ob vsem tem ne poznamo naravnih lepote, zgodovine, navad in običajev, ki jih imamo pred nosom, v okrilju katerih živimo in delamo in vsakodnevno hodimo mimo njih. Mimo — dobesedno. Kot da naše lastno izročilo ni vredno nič v primerjavi s tujim, ali pa vsaj zelo malo.

Nič kaj prijetno ni, če te kdo povpraša za to in ono znamenitost, naravno posebnost, star običaj, pa mu v globoki zadregi (pogosto pa še brez te) govoriš o nekem gradu, da imajo menda v tej cerkvi takšne ali drugačne freske, če morda niso slike, in se na koncu izvlečeš s splavarjenjem, Iglo, Potočko zijalko in Logarsko dolino. Nekaj podobnega velja verjetno tudi bolj na splošno, napisano pa je za Gornjo Savinjsko dolino, ki tudi zaradi te pomanjkljivosti še naprej ostaja zgolj rezervat perspektivnega turizma in skoraj niti caplja ne več za ostalimi. Ob že sicer več kot skromni ponudbi gostom niti poti do lepote in zanimivosti ne znamo pokazati, zgodovine pa skoraj da nimamo, saj o njej vemo malo

manj kot malo in nas morajo nanjo opozarjati tujci.

Kraji v Gornji Savinjski dolini se za nepoučene, in samo za njih, ne morejo ponašati s posebno bogato zgodovino. V resnici niti slučajno ni tako, saj na tem koncu ne manjka dokazov o razgibanem življenju vse od prazgodovine, preko rimske dobe, časov preseljevanja narodov, zlasti pa je zgodovina dokaj jasna in razgibana od začetka drugega tisočletja do današnjih dni. Temu obdobju daje odločilni pečat obstoj gornjegrajskega gradu. Kakor so ostanki, čeprav le še delni, na prvi pogled mogočni, je doba, ki jo opredeljujejo, le počasi poznana. O vsem torej, nad čemer se navdušujejo le „izbranci“, ve večina le malo.

Pojdimo po vrsti. Zgodovinska dogajanja so neločljivo povezana z gradom, samostanom in cerkvijo. Grad je prvotno stal na Gradišču pod Menino in se prvič omenja v letu 1174. O njegovem obstoju je pred tem časom zelo verjetno pričla tudi listina iz leta 1247, v kateri je omenjen že kot stari grad. Po letu 1456 je ta grad razpadel. Prvi njegovi znani lastniki so bili plemiči Chagere, ali Kageri, kar poleg še drugih dokazov dovoljuje domnevo, da so bili njegovi ustanovitelji plemenitniki slovenskega rodu. Plemeniti Kageri so že leta 1140 podarili grad oglejskim patriarhom in prav tega leta ustanovljenemu benediktinskemu samostanu podarili obsežna posestva. Fevdniki omenjenega gradu so bili pozneje še Vrbovski vitezi, Celjski grofje in po letu 1456 Habsburžani. Samostanu pravic in privilegijev ni manjkalo. Na svojih posestvih je izvajal nižje sodstvo, njegov največji dobrotnik Friderik II. Celjski, ki mu je leta 1439 priznal gorsko pravico nad vinogradi pri Gornjem gradu, Radmirju in Rečici. Cesar Friderik III. je leta 1461 samostan ukinil. Menihi so ga dokončno zapustili leta 1473 in odnesli s seboj vse dragocenosti, s tem, da so del listin kasneje vrnili. Na nekdanji samostan spominjajo danes še nekatera imena in stolpa ob vhodu in izhodu v takratni graščinski kompleks.

V letih 1493 — 1536 so ljubljanski škofje postavili graščino, obzidje in jarke, ki so delno še ohranjeni. Škofje so imeli položaj deželni knezov in s tem vse ustrezne privilegije. V svojih rokah so imeli kriminalno sodstvo in po letu 1593 celo krvno sodno oblast. Justifikacije so izvrševali na Hornu, kjer so še danes vidni ostanki vislic, „gava“. Škofje so se v Ljubljano preselili leta 1783.

Kraj Gornji grad je bil trg že leta 1461, tržne pravice mu je potrdil cesar Friderik III. devet let kasneje, mesto pa je Gornji grad postal mnogo kasneje, leta 1928 namreč. Kraj se je razvijal vzporedno z razvojem gradu in samostana, v srednjem veku pa so bili tod zelo znani suknarji. Še dva podatka o zgodovini Gornjega grada sta razmeroma malo znana in zato toliko bolj zanimiva. V letu 1471 so namreč Turki na pohodu iz Ljubljane „zašli“ tudi v te kraje in razdeljali grad in samostan. Še enkrat se je zgodilo nekaj podobnega. Kmečki uporniki so v letu 1635 oplenili gornjegrajsko gospoščino, grad Vrbovec in Rudenek pri Rečici.

Več kot vredna ogleda je tudi cerkev sv. Mohorja in Fortunata, ki se prvič omenja 1140 leta, drugo cerkev pa so verjetno zgradili benediktinci 59 let pozneje. Sedanja cerkev je postavil grof Attems v obdobju od 1757 do 1763. V njej so za ljubitelje umetnosti nadvse lepe in zanimive umetnine Fantonija, Tomaža Menzingerja, Kremser-Schmidta, Layerja in drugih. Ogleda vredne so tudi podružnične cerkve, zlasti Primoževa in Felicijanova, ki stoji na izredni razgledni točki, ob vhodu pa jo krasi tudi letnica 1094.

Zanimivosti je torej več kot dovolj, vendar nam napisane in bežno omenjene ne morejo pomeniti kaj prida. Lahko so nam samo napotilo za pot v Gornji grad in podrobni ogled. Takšen ali drugačen izlet v kraj ob vznožju prostrane Menine in drugih planot se nam tako lahko bogato obrestuje in popestri naš vsakdanjik.

JANEZ PLESNIK

Je tole zatišje pred „nevihto“?

Smučišča in žičniške naprave so „lanske“, razen nove vlečne vrvi in protivrvi in nihajni žičnici, nova in višja pa bo kakovostna raven uslug, tako v hotelu kot v moziški koči — Upajmo, da v novi sezoni rekreacijsko turistični center Golte ne bo osamljen občudoval svoje lastne lepote — Vse je torej v redu, samo... sprejemanjem samoupravnega sporazuma o ustanovitvi interesne skupnosti Golte, vsaj za zdaj, ni najbolje, saj ga je podpisalo šele 16 delovnih kolektivov

Leto je naokoli in zima, tista koledarska, je ob tej in tej uri in nič minut čez (00.00), nastopila svojo časovno opredeljeno in omejeno vladavino. Komaj opazno in brez zamude. A kaj, lko tista prava starka Zima zopet kuha mulo, zopet zamuja in se kot vseh teh nekaj let nazaj poigrava z željami, lepimi pričakovanji in obeti tisočev ljubiteljev bele opojnosti ter jim z meglo, „golim“ mrzom, neoprijemljivim pršenjem in s kakšno snežinko za spomin in v poželenje, vzbuja jezo in upajoče malodušje. Le kje so stari dobri časi ostrih zim in pod debelim belim pregrinjalom spečih širnih poljan?

Vprašanje, ki nanj starejši ne najdejo odgovora in ki mu mlajši tudi kot vprašanju že skoraj ne verjamejo več, vprašanje za katerim resnično stoji krepak vprašaj, prav tako kot stoji za pojmom rentabilnosti prenekaterega smučarskega središča. Pa bo menda vsaj letos prekinjena ta rnič kaj priljubljena in cenjena tradicija.

Kajpak ob vsem tem tudi bližnji center na Golteh ni prav nobena izjema, prej kaj drugega. Ipo „večnem“ otepanju s težavami, kot so mile in skope zime, nerešeno vprašanje gondolskih naprav in v lastni sredini kronični kadrovske problemi, na Golteh letos zrejo v nebo z nestrpnimi upi, željami in obljubami. Z obljubami, čda. Vsakdo, ki se na Golteh v prejšnjih letih ni kaj prida veliko „pojaval“, bi tem obljubam brez zadržkov verjel, kot bi jim verjel na začetku vsake od prejšnjih sezon. Kaj pa oni drugi? Letos bodo morali verjeti tudi ti. Tak je prvi vtis, takšna so zagotovila in v tem trenutku dokazljiva dejstva. Ne gre pri tem za smučišča, ta so takšna kot so bila, tudi žičniške naprave so „lanske“, razen nove vlečne vrvi in protivrvi in nihajni žičnici, nova in višja bo kakovostna raven uslug, tako v hotelu kot na moziški koči. Dokazov za to je dovolj. Oba omenjena objekta sta prenovljena, v 39 članskem kolektivu, pa je le 7 „starih“. Vse ostale kadre, vključno v vodilnimi in ustrezno usposobljenimi delavci, so pridobili pred to sezono. Zavoljo takšnih ali drugačnih vzrokov nimajo le še vodje tozda.

Kot kaže je kadrovska rešitev zares dokončna, v veliki meri pa so jo pogojili kadri iz Logarske doline, ki so se z zaprtjem Planinskega do-

Zmogljivosti so zasedene in vsi čakajo le še na debelejšo belo odejo

Ostanek čudovite in velike graščine z delom dvorišča

Največji Gradisov objekt v Šaleški dolini

Približno tretjino realizacije ustvari tozd Gradis, Gradbena enota Celje, z deli v občini Velenje — Večja angažiranost na področju stanovanjske izgradnje

Gradis—tozd gradbena enota Celje opravlja pomemben delež svoje dejavnosti tudi v Šaleški dolini. V dneh, ko se izteka staro leto, smo obiskali direktorja tega tozda, Alberta Praprotnika, ki je takole ocenil delo in gospodarjenje v letu 1977.

„V letu 1977 smo v območju velenjske občine zaključili naš največji objekt, ki smo ga začeli graditi pred dvema letoma; to je termoelektrarno Šoštanj 4. v tem letu večjih del ni bilo, pač pa smo izvajali v glavnem le zaključna dela, ki pa smo jih pravočasno in dobro opravili. Sodelovali smo tudi pri izgradnji dijaškega doma Rudarskega šolskega centra Velenje in izvajali še nekatera druga manjša dela. Celoten načrt, ki smo ga sprejeli za velenjsko občino, bomo v glavnem uresničili, tako kar zadeva obseg del kot finančni uspeh.“

Naša temeljna organizacija združenega dela GRADIS Celje ustvari na leto približno 360.000.000 milijonov dinarjev realizacije, od tega tretjino v velenjski občini. Ta delež pa se glede na obseg del iz leta v leto spreminja. Tako smo v preteklih letih, ko je bil obseg naših del pri termoelektrarni Šoštanj večji, ustvarili skoraj polovico realizacije v velenjski občini.“

NAČRTI ZA PRIHODNJE LETO?

„Glede na predvideno gradnjo industrijskih objektov Rudnika lignita Velenje računoma na močnejšo angažiranost na območju občine Velenje. Pričakujemo tudi, da se bomo v naslednjem letu še bolj vključili v stanovanjsko gradnjo.“

GRADIS
Gradbeno
industrijsko
podjetje
LJUBLJANA

TOZD
Gradbena enota
Celje, n. sol. o

Poslovnim sodelavcem ter vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje čestitamo za novo leto 1978 ter jim želijo veliko zadovoljstva in novih delovnih zmag!

V tozdu gradis Celje je sedaj zaposlenih 700 delavcev, pričakujemo pa, da jih bo v prihodnjem letu kar okrog 300 delalo na raznih deloviščih v velenjski občini. Temu ustrezno imamo pripravljene tudi vse nastavitvene zmogljivosti v novem samskem domu v Velenju in celotno organizacijo ter zmogljivost betonarn.“

Želje ob novem letu?

„Želim, da bi Velenje tudi v prihodnje tako intenzivno izvajalo svojo izgradnjo, ker nam, kot gradbenemu podjetju, to zagotavlja nadaljnje razvojne možnosti.“

Vsem občanom pa ob tej priložnosti želim srečno in uspešno novo leto 1978.“

Nov samski dom za delavce Gradisa v Velenju

Gradis Celje gradi v Velenju tudi nov dijaški dom

Navijalec rolet
Lepilni natron trakovi
Perforirani papirji
Kovinska in plastična galanterija
Sitotisk
Ekonomska propaganda

Vsem delovnim in občanom čestitamo za Novo leto 1978 in jim želimo mnogo delovnih uspehov.

RUDARSKI ŠOLSKI CENTER
VELENJE n.sub.odg.

TOZD RUDARSKI PRAKTIČNI POUK
TOZD ELEKTROKOVINARSKI OBRATI
TOZD PEDAGOŠKA DEJAVNOST
DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB

Samoupravni organi, družbenopolitične organizacije temeljnih organizacij združenega dela, delovne skupnosti skupnih služb in delovne organizacije ter vsi delavci

Želijo občanom in vsem delovnim ljudem občine Velenje srečno in uspešno novo leto 1978!

VSEM POTROŠNIKOM
DOBAVITELJEM
IN POSLOVNIM PRI-
JATELJEM

želi

Srečno
novo leto
1978

C E L J E
TOZD PRODAJE Šoštanj
TOZD GROSIST
TOZD PEKARN IN
SLAŠČIČARN

VELENJE

ERA VELENJE
organizirana v treh temeljnih organizacijah združenega dela
MALOPRODAJA
VELEPRODAJA
KMETIJSTVO
skupaj z
Delovno skupnostjo skupnih služb

beleži tudi v letu 1977 naglo napredovanje v realizaciji in organizacijski usposobljenosti za vedno večjo lastno in kooperacijsko proizvodnjo ter osnovni trgovski in veleprodajni preskrbi ožjega in širšega območja.

Polni delovne pripravljenosti si v kolektivu želimo v letu 1978 še več delovnih uspehov in se tako pridružujemo

ČESTITKAM ZA NOVO LETO 1978
vsem delovnim ljudem in občanom v občini Velenje, posebej pa še vsem poslovnim partnerjem!

Trgovsko podjetje

»VINO«

**ŠMARTNO
OB PAKI**

Vsem poslovnim partnerjem, potrošnikom vin „Veseli martin“, „Urban“, „Borgonja“, in „Fruškogorski rizling“ ter vsem delovnim ljudem in občanom čestitamo za novo leto 1978 in jim želimo kar največ zdravja in osebnega zadovoljstva.

Trgovsko podjetje
VINO
Šmartno ob Paki
skladišče Celje
skladišče Zagorje ob Savi

**zavarovalna skupnost
triglav**
Območna skupnost Celje

Pred dobrim letom (2. decembra 1976) je bilo v Celju skupno zasedanje zborov zavarovalnih skupnosti „SAVA“ in „MARIBOR“. Samoupravni sporazum o konstituiranju in oblikovanju medsebojnih razmerij zavarovancev, združenih v zavarovalni skupnosti „Triglav“, so dočakali tako zavarovanci, kot zavarovalni delavci tudi na območju območne skupnosti Celje v velikem pričakovanju.

Zbori temeljnih rizičnih skupnosti ter zbor delegatov območne skupnosti so spomladi že potrjevali poslovno poročilo delovne skupnosti in sprejemali izhodišča gospodarskega načrta za leto 1977.

Glede družbenoekonomskih odnosov so bile v ospredju razprave o usodi zavarovalnih sredstev in škode po temeljnih rizičnih skupnosti po občinah pa tudi za območje kot celoto.

Delegati v temeljni rizični skupnosti razpravljajo in sklepajo o učinkih, gospodarjenju, sprejemajo predloge letnih načrtov temeljnih rizičnih skupnosti ter zbirno za območno skupnost, o načrtu oblikovanja in uporabe celotnega dohodka (prihodka) delovne skupnosti v letu 1978, dalje sklepajo o naložbah zavarovalnih sredstev, o uporabi preventive.

Sicer pa je zavarovalstvo del naše celote, naše družbenoekonomske skupnosti in našega sistema, zato je prav, da se tudi tu uveljavlja nova kvaliteta. Gre za to, da bo zavarovanec vedel, kaj mu zavarovanje pomeni, kaj in koliko vlaga in kaj prejema.

*Delavci,
Zavarovalne skupnosti Triglav Celje
pošiljajo ob novem letu
najboljše želje
zavarovancem in ostalim delovnim ljudem na velenjskem območju.*

nama

LJUBLJANA Tomšičeva 2
TOZD VELEBLAGOVNICA
VELENJE

*vošči vsem delovnim ljudem in občanom Velenje, posebej pa še vsem kupcem,
srečno in zadovoljno novo leto 1978!*

V Veleblagovnici na Šaleški cesti 22 ter v Preskrbi na Koroški cesti 46 je na voljo bogat izbor novoletnih daril.
Se priporočamo za obisk in nakup!

INDUSTRIJA USNJA VRHNIKA

TOZD TOVARNA USNJA ŠOŠTANJ,

Ustanovljena leta 1788

Priporočamo:

- Gornje kromovo usnje,
- Goveje vegetabilno usnje,
- Usnjeno konfekcijo,
- Zaščitna sredstva

Čestitamo za novo leto 1978 vsem našim delovnim ljudem in občanom in jim želimo veliko osebnega zadovoljstva in novih delovnih zmag!

KOMUNALNO OBRJNI CENTER VELENJE TOZD KOMUNALA

Vsem koristnikom komunalnih uslug, istočasno pa tudi vsem delovnim ljudem in občanom občine Velenje
čestitamo za novo leto 1978
in jim želimo kar največ zadovoljstva in uspehov!

projektivni biro velenje

prešernova 3a - telefon 850051

Vsem poslovnim partnerjem in občanom čestita ob novem letu kolektiv
Projektivnega biroja Velenje

SOZD
Rudarsko
elektroenergetski
kombinat
Velenje

Delovna organizacija
TISKARNA
VELENJE

Za novo leto 1978 čestitamo vsem delovnim ljudem in občanom in jim želimo novih delovnih uspehov!

SOZD
Rudarsko
elektroenergetski
kombinat
Velenje

Delovna organizacija
ELEKTROFILTRSKI ELEMENTI
ŠOŠTANJ

Čestitamo za novo leto 1978 in želimo vsem obilo osebnega zadovoljstva in sreče!

KONRAD UNTERLEHNER
SLIKOPLESKARSTVO
VELENJE
Šalek Cesta I. št. 8

se pridružuje vsem čestitkam občanom za Novo leto 1978.

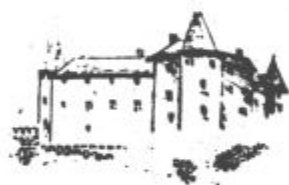
Se priporočam za naročila za vsa slikopleskarska dela.

KEMIČNA ČISTILNICA
Marjana POLAK, Koroška 44
VELENJE

Cenjenim strankam in občanom želimo srečno in uspešno novo leto 1978.

MEH JANKO
SPLOŠNO KLEPARSTVO VELENJE
Celjska c. 27

Cenjenim strankam in občanom želim srečno novo leto 1978.
Priporočam se za naročila!

Gostinsko podjetje
»POD GRADOM«
VELENJE

Priporoča obisk v poslovnih enotah

Vsem gostom ter vsem delovnim ljudem in občanom želimo prijetno praznovanje novega leta ter kar največ zdravja in sreče!

GOSTINSKO
PODJETJE

„Kajuhov dom“

ŠOŠTANJ

čestita vsem občanom ter delovnim ljudem, posebej pa še obiskovalcem njihovih obratov za novo leto 1978!

Sporočamo, da bomo pripravili v Kajuhovem domu silvestrovanje; igral bo Konjiški instrumentalni kvintet. Rezervacije za silvestrovanje sprejemamo vsak dan, akontacija za rezervacijo pa velja 100.- dinarjev.

avto celje

Trgovsko podjetje
na veliko in malo
s servisi

AVTO CELJE
Celje

PRODAJALNA VELENJE
PARTIZANSKA CESTA 3

V novem letu 1978 želimo vsem delovnim ljudem in občanom veliko delovnih uspehov in osebnega zadovoljstva!

zavod za urbanizem velenje
velenje 63320 tomšičeva ulica št.16

Vsem poslovnim partnerjem, vsem delovnim ljudem in občanom želimo tudi v letu 1978 novih delovnih zmag!

GALIP

industrija
galanterije
in plastike
š o š t a n j

Za novo leto 1978 čestitamo vsem delovnim ljudem in občanom in jim želimo kar največ osebnega zadovoljstva in novih delovnih zmag

Podjetje
za PTT promet Celje
TOZD za PTT promet Velenje

Za novo leto 1978 čestitamo občanom občine Velenje in Mozirje, posebej še koristnikom PTT storitev!

ZDRUŽENJE SAMOSTOJNIH
OBRJNIKOV OBČINE VELENJE

želi uspešno novo leto 1978 vsem obrtnikom in občanom z željo za večje sodelovanje!

Pokali v rokah najboljših

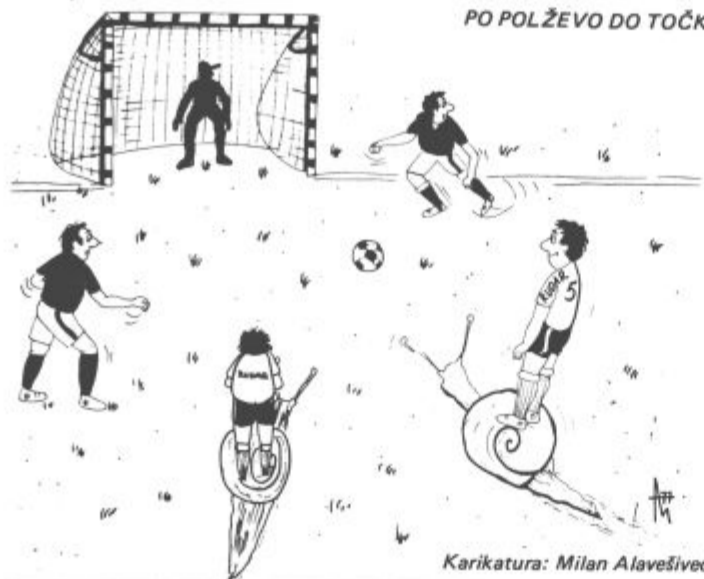
Pestra rekreacijska dejavnost

Komisija za šport in rekreacijo v Rek Velenje je pred nedavnim na priložnostni slovesnosti podelila pokale in priznanja posameznim temeljnimi organizacijam, ki so letos zabeležili najboljše športne dosežke. Rekreacijska dejavnost v tej delovni organizaciji se je letos v celoti odvijala tako, kot je bilo zapisano v programu. Organizirali so tekmovanja med temeljnimi organizacijami in delovno skupnostjo skupnih služb, tedensko športno rekreacijo, tečaje in seminarje za vzgojo strokovnega kadra, pripravljali športne objekte in površine, sodelovali na občinskih sindikalnih igrah in športnih srečanjih med kolektivi ter na raznih TRIM akcijah. Temeljne organizacije in skupne službe so letos tekmovali v smučanju, kegljanju, šahu, streljanju, krosu, plavanju, malem nogometu, rokometu, atletiki, mini golfu, namiznem tenisu in odbojki. Po številu doseženih točk je končni vrstni red naslednji: ESO 209 točk, Mehanizacija transport 185, Klavdnica 164, Jama vzhod 161, TES 160, Skupne službe 144 in tako naprej.

Za redno tedensko rekreacijo so v letošnjem letu pripravili streljanje, tenis, kegljanje in namizni tenis. Pri tem so opravili skupaj 1630 vadbenih ur, kar je za 100 odstotkov več kot lani. Poleg tekmovalnega športa se je redno rekreiralo povprečno 640

delavcev tedensko, med njimi tudi 80 invalidov. O pestrosti športnega življenja v delovni organizaciji REK Velenje priča tudi podatek, da so v začetku letošnjega leta organizirali smučarske tečaje na Kravcu, Rogli in v Kranjski gori, ki se jih je udeležilo 260 članov kolektiva in njihovih družinskih članov. Tečaje so vodili smučarski učitelji in vaditelji. V

obmorskem letovišču Crikvenica pa so pripravili plavalni tečaj. Pričakovati je, da bo športna in rekreacijska dejavnost delavcev Rudarsko elektroenergetskega kombinata v naslednjem letu še bolj živahna in pestra, saj so letos med drugim tudi izobraževali pet animatorjev rekreacije in kar sedem vaditeljev smučanja.

PO POLŽEVO DO TOČK

Karikatura: Milan Alavešič

● ATLETIKA

Velik uspeh velenjskih atletov

V nedeljo, 18. decembra 1977, je bil v Ljubljani prvi zimski kros v počastitev dneva JLA. Tekmovanja se je kljub mrazu udeležilo nad 200 atletov iz Slovenije in Hrvaške. Z nad 20 udeleženci pa so na krosu sodelovali tudi velenjski atleti.

V ljubljanskem Tivoliju so se v dopoldanskih urah zbrali marljivi atleti iz večine atletskih klubov, nastopili pa so tudi pripadniki JLA in veterani. To je bil pregled dela atletov, ki se že pripravljajo na spomladanska prvenstva v krosu. Tako bo že 19. februarja na istem mestu državno prvenstvo v krosu.

Članom je priznanja podelil zvezni kapetan Dane Korica.

Z izjemo Miklavžine so v Ljubljani nastopili tudi perspektivni velenjski atleti in dosegli največji uspeh med slovenskimi klubi. Največ zanimanja so prisotni atletski delavci po-

kazali za nastop Šverčeve, presejenci pa so bili tudi nad tekmo Samuja. Oba sta zmagala v članski konkurenci. Sicer pa so velenjski atleti, ki marljivo trenirajo tudi v času, ko živo srebro pada daleč pod ničlo, dosegli zares dobre rezultate.

V konkurenci mlajših mladink je Irena Jeromej na 1500 m dolgi progi dosegla tretje mesto. Pri mlajših mladincih je bil na progi 3000 m Bogdan Urh peti. Veliko zanimanje je veljalo za tek članov na 8000 m. Sprva je povedel član AK Velenje Dragan Anič, sledila sta mu Kotnik in Samu. Toda že po drugem krogu je Anič zaostal za članom Olimpije Kotnikom in tudi Samu je prešel v ospredje. Josip Samu je prepričljivo zmagal z rezultatom 24:43,0, drugi je bil Milan Kotnik (24:44,0), tretji Dragan Anič (25:16,0).

V teku članic in starejših mladink je z veliko prednostjo zmagala Andreja Šverc. V tem teku na 2.500 m dolgi progi je osvojila četrto mesto članica AK Velenje Marina Praprotnik.

SPREJEM V GORENJU

Direktor delovne organizacije Gorenje TGO Slavko Geratič je v ponedeljek, 19. decembra 1977, priredil sprejem za člane Atletskega kluba Velenje. Sprejema v Gorenju so se udeležili predstavniki vodstva kluba in nekateri najperspektivnejši in najboljši atleti.

Predsednik AK Velenje Harold Karner je najprej na kratko orisal delo kluba, njegove uspehe in prizadevanja. Nato so predstavili mlade atlete, ki so v zadnji sezoni dosegli vrsto zavidljivih uspehov. ALEŠ JUG je letos postal republiški pionirski prvak v metu kopja in osvojil tretje mesto na državnem prvenstvu v konkurenci mlajših mladincev.

STANKO MIKLAJZINA je letošnji državni in republiški prvak v krosu v konkurenci mlajših mladincev, član državne mladinske reprezentance. KLAVDIJA JUG je slovenska pionirska prvakinja v teku na 80 m ovire, druga v teku na 300 m in uspešna tekmovalka v peteroboju. JOSIP SAMU je osvojil tretje mesto v teku na 10.000 m na državnem prvenstvu, trenutno eden najboljših dolgorogašev pri nas. DRAGAN

Sprejem v Gorenju

ANIC je uspešen tekač na progi 3000 m z ovirami, v sezoni 1978 pričakujejo večje uspehe.

ANDREJA ŠVERC je letošnja slovenska prvakinja na 800 m in 1.500 m, državna prvakinja na 1.500 m in 3.000 m, državna rekorderka v teku na 3.000 m, republiška in državna prvakinja v krosu. Trenutno naša najboljša tekačica na srednje in dolge proge.

Direktor Slavko Geratič je pohvalno ocenil uspehe in prizadevanja velenjskih atletskih delavcev in tekmovalcev.

HINKO JERČIČ

● SAH

Goršku pokal v trajno last

Tekmovanje za prehodni pokal šahskega šahovskega društva za leto 1977 je končano. Šahisti so se vsak mesec enkrat pomerili v brzopoteznem turnirju.

Prehodni pokal je osvojil Milan Goršek, ki je skupaj zbral 91 točk. Sledijo: Ernest Špeh 83, Tone Vedenik 79, Stefan Cvar 63, Drago Kristan 61, Boris Brešar 52 itd.

V mesecu decembru so na sklepnem delu turnirja člani SSD Velenje dosegli naslednje točke: Goršek 12, Špeh 10, Vedenik 10, Cvar 8, Brešar 7,5, Labus 7,5, Alič 7, Pevnik 6,5, Kristan 5, Djordjevič 5 itd.

RDEČA DVORANA Velenje

Organizacija za izvedbo sejmov, gospodarskih razstav, športnih in kulturnih prireditev

Vsem poslovnim sodelavcem, delovnim ljudem in občanom

želi delovni kolektiv Rdeče dvorane Velenje

uspešno in zadovoljno Novo leto 1978!

MLADINSKA KNJIGA – Velenje

Cenjenim kupcem se priporočamo z veliko izbiro poslovnih in strokovnih knjig ter gramofonskih plošč resne glasbe. Vse to lahko kupite na obroke. Na zalogi imamo tudi galanterijsko in spominsko blago!

DELOVNIM LJUDEM, OBČANOM VELENJSKE OBČINE IN POSLOVNIM PARTNERJEM

želimo srečno in uspešno Novo leto 1978!

ljubljska banka

Novost pri posojilih občanom na podlagi vezave domače ali tuje valute za pospeševanje gospodarske dejavnosti

Razširitev namenov za posojila

Za opravljanje kmetijske dejavnosti dobi lahko občan posojilo poleg za že znane namene:

- zidavo, rekonstrukcijo in večja popravila gospodarskih poslopij,
- nakup kmetijskih strojev,
- nakup plemenske živine,
- preureditev stanovanjskih prostorov za turistično dejavnost,

po novem tudi za:

- obnovo nasadov,
- odkup kmetijskih zemljišč za razširitev kmetijske proizvodnje, po veljavnih predpisih.

Možnost delnega izplačila v gotovini

Pri posojilih za zidavo, rekonstrukcijo in večja popravila gospodarskih poslopij ali za preureditev stanovanjskih prostorov za turistično dejavnost

I pri posojilih za zidavo, rekonstrukcijo in večja popravila gospodarskih poslopij ali za preureditev stanovanjskih prostorov za turistično dejavnost

dobi lahko občan do 30% odobrenega posojila v gotovini.

Tako izplačilo je dovoljeno, če gre za nakup gradbenega materiala od fizičnih oseb, za storitve fizičnih oseb in podobna dela, znesek pa banka nakaže občanu – posojilojemalcu na njegov tekoči račun, žiro račun ali hraniino knjižico.

IZBOR ŠPORTNIKA LETA 1977 V OBČINI VELENJE

Kot bralec Našega časa oziroma poslušalec Radia Velenje izbiram med možnimi kandidati za ŠPORTNIKA LETA 1977 v OBČINI VELENJE

Moj naslov:

(Priimek in ime)

(Kraj, ulica)

VELENJSKA KRONIKA ZA LETO 1977

Kot klobaso
ob kolinah
leto staro
smo sklenili.
Po bregih
in po dolinah
v novo zdaj
bomo krenili.

Staremu
roko podamo,
novemu
sijoč obraz.
Obljub si vsi
zdaj polno damo,
da izpolnil
bi jih čas.

V mestu našem
tudi letos
morje je
stvari bilo.
Enih, ki
smo jih veseli,
druge so
prebile dno.

Pa na kratko
si pogledajmo,
kaj narobe
je bilo.
Če je možno,
se nasmejmo,
bolje — slabše
nič ne bo.

Pa pričnimo
kar po vrsti,
kot si meseci
sledijo,
JANUARJA
naši vrtci
se za stopnjo
podraže.

Gorenje pa,
fabrika znana,
nov uspeh
zdaj naredi:
ribe v Paki
in Savinji
hrbtno plavat
nauči.

FEBRUARJA
pa zaškriplje
na petete,
da se iskri.
Pravobranilec
pa pokaže,
naj direktor
odleti.

Paka hram
rudarski daje,
Vegrad Gorenju
pohiti.
V Šošanju,
na blokih novih,
ves omet jim
odleti.

V **MARCU** halo
smo dobili,
da naredimo
še več teve,
a „Velenje“,
ladja nova,
je zaplula
k nam v vode.

Parlov svojo
moč pokaže,
ženske praznično
teko.
Luknjo vrtati
začnemo:
predor v Velenju
končno bo!

Ze **APRIL** je
tu pred nami,
naaprillili
smo se.
A občani
naši vestni,
okolje lepše
si žele.

Eni delajo
marljivo,
drugi pa le
govore:
kaj je treba
zdaj še tega,
občinarji naj
to store.

Mesec peti
je namenjen
vsem, ki ljubijo
zares.
Ne pa tistim,
ki želijo,
že na cesti,
vsaki ples.

A v ljubezni
mesec šine
črna vest,
ki zaboli:
v dvigalu našem
stanovanjskem
nesreča huda
se zgodi.

V **JUNIJU**
občan že misli,
kje si noge
bo hladil,
ko od stroja,
iz biroja
tja na morje
bo zavil.

A pri nas
noge hitijo,
ko za žogo
se pode —
ženske Lota,
fantje Stopa
gol preprečiti
žele.

JULIJA je
praznik knapov —
praznik njih
je praznik vseh.
Mladi skočijo
čez kožo
in če pijejo,
ni greh.

Gasilci tudi
naši vrli
praznik svoj
proslavljajo.
Velenje — ladjo
v luk Koper
prvič zdaj
zasidrajo.

AVGUSTA boj
so svoj začeli
žogobrci
v ligah vseh.
Naš Rudar
z nogami tujmi
pridno upa
na uspeh.

A že prvič
se pokaže,
da vse gladko
ne bo šlo.
Maribor mu
na začetku
prebije z golom
enim dno.

V **SEPTEMBRU**
šolarji začnejo
svoje delo
za klopni.
A Velenje
zdaj dokončno
kratek svoj
predor dobi.

V šošanjski pa
elektrarni
vključitev za
poskus store.
Gorenja bratci
in sestrice
v Grčiji
rod dobe.

In že je tu
OKTOBER vinski
komuna praznik
svoj ima.
Kaj narobe je,
kaj škriplje —
s tem počakati
velja.

Uspehe rajši
zdaj slavimo
in pozabimo
gorje.
Saj za to
je časa dosti:
praznik hitro
mimo gre.

NOVEMBER je,
zmanjkuje vode,
vino piti
moramo.
A kako do
nove priti,
čas je, da
razmišljamo.

Da je mesto
naše lepo
spet žirija
nam pove.
Za najlepši
kraj že drugič
nam priznanje
dodele.

Pa na kraju
že smo leta.
DECEMBER je
prišel v vas.
V nogometu
in v zdravstvu
zdaj mineva
hudi čas.

Sprečo si
na svojo roko
je izpisnico
kar vzel.
Bolnica
velenjska nova
velik zdaj
ima odmev.

Takole!
leto smo sklenili
in povedali
smo vse.
Če smo koga
kaj zagreli,
ohladiti
naj se gre.

In napake
naj odpravi,
da bo bolje,
da bo prav.
Mi pošiljamo
na koncu
vsem prisrčen,
lep pozdrav.

Mnogo sreče
v letu novem.
Novca polno,
kar se da.
In — ne pozabimo:
delo le
naj kaj velja.

Mnogo sreče,
dosti zdravja —
naše take so želje.
In čez leto
se dobimo,
pogledamo,
kako nam gre.

Če pa kdaj,
vam dolg bo čas,
tu smo mi,
tu je Naš čas.
In po Radiu
velenjskem
slišite lahko
naš glas.

